CONTENTS

Budget Session
Volume II : No: 4
Dated, the 8th June, 1972

		Page
1.	Starred Questions & Answers	1
2.	Short Notice Questions & Answers	19
3.	Calling Attention	22
4.	Motion for Constitution of the Assam Road Communication Board	24
5.	Motion for Election of Members to the Town and Country Planning Advisory Council	29
6.	The Assam Fixation Ceiling on Land Holdings (Amendment) Bill, 1972.	31
7.	Pending Questions	32
8.	General Discussion on the Budget	33
9.	Report of the Business Advisory Committee	82
6.	Adjournment	84

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY,

Thursday, June 8, 1972

The House met at Ten of the clock in the Assembly Chamber, Shillong with Mr. Speaker in the Chair.

STARRED QUESTIONS AND ANSWERS

(To which oral replies were given)

Re : Raising of age limit

Sreemati Renuka Devi Barkataki asked :

*33. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the Government of Assam is considering a proposal submitted by many of the hon'-ble Members of the House to raise the age limit for applying for Government service to 30 years ?

(b) If so, what decision Government has taken on this matter ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) replied :

(a) & (b)—Yes, Government had considered this matter and a decision was already announced raising the age limit to 30 years in general and to 32 years for candidates belonging to the reserved categories.

Smti Renuka Devi Barkataki : May I know from the Chief Minister because of this new decision of the Government what will be the increased number of job seekers in the State ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : The data is not with me now. These are being collected.

Smti Renuka Devi Barkataki : May I know whether Government has increased the job potential according to the position of the new increased job seekers ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Government has taken a policy and we are trying to find out employment for the unemployeds. This is an effort on the part of the Government.

Smti Renuka Devi Barkataki : May I know from the Chief Minister that without going to the details of the real matter about the increased number of job seekers whether Government will be able to increase the job potential according to the decision taken by the Government ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : The question of job is a matter which Government alone cannot deal with. Government keeping in view the economic condition create certain opportunities where the people will employ themselves. That means Government will create an economic atmosphere where all the people will employ themelves to one or other kind of job.

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani : নিয়োগ প্ৰাপ্তিৰ বয়স যে ২৫ ৰ পৰা ৩০ লৈ বঢ়ালে সিফালে অৱসৰৰ সময় ৫৫ বছৰতকৈ বঢ়াবনে ?

Shri Sarat Chandra Sinha : No, Sir.

Shri Dulal Chandra Barua : When the question of increase of age limit taken up by the Government whether Government has made any survey in respect of employment opportunities either in the Agricultural or in the Industrial Sector, if not, whether this increase of age limit will hamper the educated youth to get employment.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : The figure is not with me.

শ্ৰীজগদীশ দাস: আগতে অনুসূচীত জাতি বা জনজাতীয় ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে বয়সৰ ক্ষেত্ৰত ৫ বছৰ ৰেহাই পাইছিল। এতিয়া মাত্ৰ ২ বছৰহে বঢ়োৱাৰ Basis কি ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী): ৫ বছৰ বঢ়াই দিলে বৰ বেছি হয় কাৰণে ২ বছৰ বঢ়োৱা হৈছে।

Shri Charan Narzary: Whether age limit has been extended in case of tribals ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister): Yes.

Shri Dulal Chandra Barua: Whether the Government feel by increasing the age limit for the job seekers it will serve the real purpose ? Unless Government decide to take up certain definite schemes for creating more employment avenues for the educated youths, how Government propose to solve this problem ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister): We are taking definite steps.

Shri Dulal Chandra Barua: What are those definite steps.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister): I have already told that certain schemes are being finalised.

Shri Dulal Chandra Barua: What are those schemes ? Whether these are Industrial Development Schemes or Agricultural Development schemes ? What are the specific schemes taken up by the Government on the basis of which this decision to increase the age limit has been taken.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister): This age limit has been taken in consideration of the fact that after passing out from the school or college there is a little gap in which one is to find out a job, and it is found that many of the people are unable to find a job within this short

period. So far as the job is concerned it is absolutely a different matter. Now we are taking up schemes in different sectors, such as agricultural sector, Industrial sector, etc. and the schemes are under preparation and shortly we will be able to publish the schemes.

শ্ৰীপিটসিং কোঁৱৰ: পদ পাৰ্থী সকলৰ নিম্নতম বয়সৰ কিবা সীমা বান্ধি দিয়া হৈছে নেকি? কেনেকৈ আগতে ২৫ বছৰ আছিল আৰু এতিয়া ৩০ বছৰ কৰা হ'ল ঠিক তেনেকৈ ১৮ বছৰৰ পৰা কিবা তল-উপৰ হৈছে নেকি?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ: সেইটো একেদৰে আছে।

Smti Renuka Devi Barkataki: My last question Sir, when the Government fail to offer jobs to the unemployed young people upto the age limit of 25 years, how Government propose to offer jobs to all people upto the age group of 30 years. May I know from the Chief Minister where it is a practical decision or a political decision.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister): It is a practical decision in the sense that we want to give the young people opportunities for a longer period.

Shri Gauri Sankar Bhattacharyy: Does Government not appreciate that it is not by opening up Government Service or creating a few more posts in the Government that the unemployment problem can be solved. It is only by an all sided Agro-industrial development of the state that the unemployment problem can be solved. It is only by an all sided Agro-industrial development of the state that there may be opening up of jobs in various sectors. Therefore, whether the age limit is raised or reduced that will not in any way solve the problem of unemployment in the State.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister): Sir, in some cases I fully agree and in some cases partly agree with the hon. Member. So far as the agriculture and other sectors is concerned no age limit is necessary. The age limit is necessary only for the Government job.

Shri Dulal Chandra Barua : As the hon. Chief Minister has stated that the Government is taking up different schemes for creating more employment opportunities but the Budget depicts no such scheme. In what way Government propose to take up schemes for creating more employment opportunities for our youths.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister): I request the hon. Member to be a little patient and see what can we do.

Shri Prabin Kumar Choudhury : Do the Government propose to enhance the age limit of retirement ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister): As to this I have already given reply.

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা—এই যে বয়সৰ সীমা বান্ধি দিয়া হ'ল বা বঢ়াই দিয়া হ'ল ৫ বছৰৰ কাৰণে এইটো মাত্ৰ নিবনুৱা সকলক নিচুকনি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে নেকি ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী): নহয়, চাৰ ।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : চৰকাৰী চাকৰীৰ কাৰণে বয়সৰ সীমা বান্ধি দিয়া হৈছে আৰু সেই হিচাবে নীতিগত ভাৱে অৱসৰৰ সময় ৫৫ বছৰ কৰিছে কিন্তু উদ্যোগ আদি প্ৰতিষ্ঠান সমূহত এই নিয়ম নাখাটে জানো ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী): এই কথা উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত অলপ বেলেগ ।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা: অৱসৰ প্ৰাপ্ত লোক সকলে that particular gentleman is considered to be a sent up bullet একটিফ কাম কৰিব পাৰে জানো ? যদি পাৰে চৰকাৰী বিভাগত তেনে লোক নিয়োগ নকৰে কিয় ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী): নকৰে। চৰকাৰৰ কিছুমান বিশেষ নিয়ম আছে।

Re: Creation of North Kamrup District

Dr. Bhumidhar Barman asked:

*34. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether there is a strong public demand for creation of a North Kamrup District with Headquarters at Nalbari?

(b) Whether it is also a fact that present size and population of the Kamrup district justifies this popular public demand?

(c) If so, whether Government propose to consider it favourably to fulfil the genuine public demand?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) replied:

(a)—Representations from the public of Nalbari have been received by the Government for creation of a North Kamrup District with headquarters at Nalbari.

(b) & (c)—The matter is under examination.

Re: Bridge over river Gangadhar

Shri Kabir Chandra Roypradhani asked:

*35. Will the Minister-in-charge of Public Works Department (Roads and Building) be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the R. C. C. Bridge over the river Gangadhar on the National Highway 31 at Golakganj was sanctioned by the Central Government?

(b) If so, when the work will be started?

(c) Whether Government propose to obtain early sanction of the said bridge?

Dr. Lutfur Rahman [Minister, Public Works Depart-

ment (Road and Buildings)] replied :

(a)—No.

(b)—Does not arise in view of reply to (a) above.

(c)—The State Public Works Department submitted a proposal for the reconstruction of the bridge over Gangadhar but was turned down by the Minister of Transport, Government of India.

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায়প্ৰধানী : এই সদনত আগৰ বাজেট অধিবেশনত গড়-কাপ্তানী বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে বাৰে বাৰে মোক স্বীকাৰোক্তি দিছিল যে এইটো মঞ্জুৰী হৈছে। এতিয়া কাম কৰিবলৈ হুকুম দিয়া হৈছে। এই কথাটো সেইদিনাৰ কথাৰ লগত মিল নোহোৱাত আমি কি বুলি ধৰি লব পাৰো ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister): I am not aware of the fact that such a thing was said in this House by the former Minister. But I may state here, Sir, that a provision of Rs. 65 lakhs for the reconstruction of this bridge during the 4th Plan period appeared in the Central budget but subsequently the Ministry of the Transport deleted the provision. May be on this basis some assurance was given.

Shri Dulal Chandra Barua : What was the date of the assurance and the date of deletion of the provision from the Central budget ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister): I am not aware of the date of assurance. If the hon. Member can supply me the date I can look into the matter. About the date of deletion, I have not got the relevant letter with me.

Shri Dulal Chandra Barua : Then on what basis the Minister can say that this Scheme was deleted by the Central Government from the budget ? This matter was

discussed in this House and the Government had taken a decision to construct this bridge. We want to know when and on what basis the Government of India deleted it from the budget. Or was it deleted by this Government and, if so, why?

Dr. Lutfur Rahman (Minister): Sir, I can furnish the number and date of the letter. There was a provision of Rs. 65 lakhs made by the Government of India for construction of a new bridge over river Gongadhar on NH 31 in the Annual Plan for 1971-72, but the Government of India subsequently deleted this project in their letter No. B-19 (15)71, dated 22.12.17, advising no action to be taken in this regard.

Shri Dulal Chandra Barua: We know that the money was sanctioned for this work. When was it stopped by the Government?

Dr. Lutfur Rahman (Minister): Not this Government. it was stopped by the Government of India.

Shri Dulal Chandra Barua: provision was made by this Government and allotments was made by this Government against this project? I want to know when this amount was sanctioned by the Government of Assam and at whose instance and when the provision was dropped?

Dr. Lutfur Rahman (Minister): It was not sanctioned, it was included in the Annual Plan for 1971-72.

Shri Dulal Chandra Barua: We know it was sanctioned; the work-order was also issued.

Dr. Lutfur Rahman (Minister): The Government of India advised us not to take any action.

Shri Dulal Chandra Barua: I want to know whether

work-order was issued by the Government against this particular project ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister): It was not issued.

Shri Dulal Chandra Barua : It was issued. Will the Minister give detailed information about this.

Dr. Lutfur Rahman (Minister): I will find out.

Smti Renuka Devi Barkataki : This is a very important bridge. May I know why Government of India dropped this very important project ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister): The existing railway bridge, which could be repaired, would serve the purpose.

Shri Dulal Chandra Barua : May I request the Minister to furnish a detailed report on this matter ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister): I shall furnish.

Re : State Dispensary at Agia

Shri Dhruba Barua asked :

*36. Whether Minister-in-charge of Health be pleased to state—

(a) Whether Government is aware that there is a State Dispensary at Agia in Balijana Circle ?

(b) Whether it is a fact that the Dispensary building is in a dilapidated condition and not fit for keeping medicines and appliances in good condition ?

(c) Whether it is a fact that people represented to the then Chief Minister Shri Choudhuri and also to the then Deputy Minister, Family Planning for immediate repair of the building and they promised to take up the work **immediately ?**

(d)—If so, whether any **action has been taken to re-**

pair the same and when it is expected to be completed ?

Shri Chatrasing Teron (Minister, Health) replied :

(a)—The State Dispensary at Agia in Balijana Circle has been upgraded to a Primary Health Centre.

(b)—The condition of the dispensary building though not very satisfactory; medicines and appliances were being kept there. But unfortunately it was badly damaged by cyclone on the night of 19th May. As such the dispensary is now functioning from a public hall nearby since 22nd May.

(c)—We have no information in this matter.

(d)—Since it has been declared as a Primary Health Centre, it is intended to construct Primary Health Centre buildings as early as possible. Plans and estimates for the buildings have been prepared and are under scrutiny.

Shri Dhruba Barua : Will it be desirable for Government to continue the dispensary in the public hall ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : We are in the meantime asking for estimates for repair of the building that was damaged by storm recently.

Shri Dhruba Barua : When the repair of the building is expected to be completed ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : As the work is urgently necessary, we will see that it is done as early as possible after plans and estimates are received.

Shri Ataur Rahman : Do Government know that the rural dispensary buildings are of the same nature all over the State and, if so, what is Government's scheme in this regard ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : Sir, this is a gen

ral question. I thought we should confine ourselves to the Agia State dispensary.

Re : Major Alga Char

Shri Dhruba Barua asked :

*37. Will the Minister-in-charge of Health be pleased to state—

(a) Whether Government is aware that Major Alga Char is an Island of Brahmaputra like Majuli ?

(b) Whether it is a fact that there is no dispensary whatsoever for benefit of the people there who are cut off from the main land ?

(c) Whether Government propose to provide State Dispensary there ?

(d) If so, when Government propose to start the same ?

Shri Chatrasing Teron (Minister, Health) replied :

(a)—Yes.

(b)—There is a Government Subsidised Dispensary here.

(c)—There is no such proposal at present.

(d)—Does not arise in view of reply to (c) above.

Shri Dhruba Barua : May I know whether Government propose to start one State dispensary as the area is surrounded by river ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : I have already replied in (c) that there is no such proposal at present. Even if there was a proposal, we cannot take it up immediately for financial difficulties.

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী : চাব্‌চিডাইজড্‌ ডিস্পেন্‌চেৰী বিলাক কি

ভিত্তিত কৰা হয় ?

শ্ৰীছত্ৰচিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : চাব্‌চিডাইজড্‌ ডিচেপন্‌চেৰী বিলাক সাধাৰণতে ৰাইজৰ নিজৰ চেষ্টাত গঢ়ি তুলিব আৰু ৰাইজৰ তৰফৰ পৰা অনুৰোধ আহিলে চৰকাৰৰ যদি আৰ্থিক সম্ভাৰ থাকে, তেন্তে মঞ্জুৰী দিয়া হয়।

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী : মাজুলীত চাবচিডাইজড্‌ ডিস্পেন্‌চেৰী কৰাৰ সময়ত জনসংখ্যাৰ কথাটো চিন্তা কৰা হৈছিল নে ?

শ্ৰীছত্ৰচিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : চাব্‌চিডাইজড্‌ ডিস্পেন্‌চাৰী ৰাইজে নিজে কৰি চৰকাৰৰ সাহায্য বিচাৰি আহিছিল আৰু চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা সাহায্য দিয়া হৈছিল।

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী : চিকিৎসাৰ দায়িত্ব চৰকাৰৰ। গতিকে জনসংখ্যাৰ কথাটো বিবেচনা কৰি চাব্‌চিডাইজড্‌ ডিস্পেন্‌চেৰী বিলাক ৰাজ্যিক চিকিৎসালয়লৈ ৰূপান্তৰিত কৰাৰ কথাটো ভাবে নে ?

শ্ৰীছত্ৰচিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : স্বাভাৱিকতে চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থাটো উন্নত হোৱাটো সকলোৱে বাঞ্ছা কৰে। অৰ্থ বা ডাক্তৰৰ অসুবিধাতে হওক আমি সেই আশা পূৰণ কৰিব পৰা নাই। অৱশ্যে পূৰ্ণাঙ্গ চিকিৎসালয়লৈ ৰূপান্তৰিত কৰাৰ চেষ্টা কৰা হৈছে।

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী : এতিয়া কিমান অসমত চাব্‌চিডাইজড্‌-ডিস্পেন্‌চেৰী ৰাজ্যিক চিকিৎসালয়লৈ ৰূপান্তৰিত কৰা হৈছে ?

শ্ৰীছত্ৰচিং টেৰণ (মন্ত্ৰী)—সেইটো বেলেগে প্ৰশ্ন কৰিলে উত্তৰ দিব পাৰিম

Re : Dispensary at Rahmaria

Shri Dipak Moormoo asked :

*38. Will the Minister-in-charge of Health be pleased to state—

(a) Whether a dispensary at Rahmaria was sanctioned ?

(b)—If so, Why the dispensary has not yet been opened ?

Shri Chatrasing Teron (Minister, Health) replied :

(a)—Establishment of a State Dispensary at Rahmaria was approved on 13th June, 1970.

(b)—Buildings have not yet been constructed.

Shri Dipak Moormoo : Sir, when the establishment of a State Dispensary at Rahmaria was approved in the year 1970, it is not understood why the construction of the dispensary building was not done ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : Sir, the preparation of the plans and estimates had taken sometime and we had to consider the question of cutting our coat according to cloth available with us.

Re : Agia Primary Health Unit Centre

Shri Balabhadra Das asked :

*39. Will the Minister-in-charge of Health be pleased to state--

(a) Whether it is a fact that Government has sanctioned Rs. 1,25,000 (One lakh twenty five thousand) for construction of Agia Primary Health Unit Centre, Goalpara Subdivision ?

(b) If so, what is the date of the sanction ?

(c) Whether it is a fact that plan and estimate have been submitted long before.

(d) If so, why the work has not yet been started ?

Shri Chatrasing Teron (Minister, Health) replied :

(a)—It has not been sanctioned as yet.

(b)—Does not arise in view of reply to (a) above.

(c)—Plan and estimate have been prepared and are now under scrutiny of Chief Engineer, P. W. D.

(d)—Does not arise in view of reply to (c) above.

Shri Balabhadra Das : Sir, is it a fact an assurance was given by the Government that a type plan for the construction of Agia Primary Health Unit will be provided

when the plans and estimates were originally submitted ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : Sir, as far as I know after the submission of original plan, certain modifications were considered necessary and accordingly the Executive Engineer, P. W. D. (R&B), Goalpara was asked by the department to prepare a fresh plan. The plan and estimates has been submitted to the D. H. S. through Civil Surgeon then and now it has been sent to the Chief Engineer for further scrutiny. Sir, for the information of the Hon'ble Member I would like to state that since the condition of the building is very bad and unsatisfactory, the department is very much anxious to start the construction of the hospital building expenditiously. Therefore, I am pursuing the matter and would try to get the sanction approved at an early date so that the construction can take place early.

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী : অধ্যক্ষ মহোদয়, এই প্ৰাইমেৰী হেল্‌থ চেণ্টাৰ বিলাক প্ৰত্যেক ব্লকতে একোটা কৰি কৰাৰ পৰিকল্পনা আছিল। এইটো নকৰাৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে দিব খোজা টকা ঘূৰি গ'ল। কিমান টকা ঘূৰি গ'ল মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাব নে ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : এইটো বেলেগে প্ৰশ্ন কৰিলে ভাল হব।

Re : Shortage of Judicial Magistrate in the Nowgong Court

Shri Pitsing Konwar asked :

*40. Will the Minister-in-charge of Law be pleased state—

(a) Whether it is a fact that the litigant public have been badly suffering for shortage of Judicial Magistrate in the Nowgong Court ?

(b) Whether the Government have received any representation from the Nowgong Bar on posting of Judicial

Magistrates in the Nowgong Court ?

(c) What action the Government have taken so far in this regard ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister, Law) replied :

(a)—It has been ascertained from the High Court that the litigant public have not been badly suffering for shortage of Judicial Magistrates.

(b)—No.

(c)—Does not arise.

Shri Pitsing Konwar : Sir, the High Court is situated at a distance of 75 miles from Nowgong and I am living within the radius of one or two miles of the Nowgong Court. So, I know the fact that litigant public in Nowgong have been badly suffering for shortage of judicial magistrates in the Nowgong Court. In order to remove the suffering of the people, it is necessary that some more Judicial Magistrates to be posted immediately at Nowgong Court. May I know whether the Government consider it necessary to post some Judicial Magistrates at Nowgong Court ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister): Sir, it is a fact that High Court is situated far away from Nowgong Court and the Hon'ble Member is living very near to the Nowgong Court. Sir, I got the information from the High Court that on receipt of representation from the Bar Association of Nowgong, the Registrar of the High Court went to Nowgong personally in the month of June, 1971, to examine the fact whether the litigant public have been badly suffering or not. The Registar met the President of the Bar Association and dicussed all these matters in presence of the District Judge there and after discus-

sion he also assessed the pending cases and the number of magistrates working there. According to the assessment of the Registrar the High court has come to the conclusion that the litigant public have not been badly suffering for shortage of Judicial Magistrates. The workload of the Nowgong Court in not such to increase the present number of Judicial Magistrates there.

Shri Mal Chandra Pegu : Sir, may I know what is the number of Judicial Magistrates in Nowgong ?

Shri Syed Ahmed Ali : Sir, there are 4 Ist Class Magistrates, one Munsiff. one District Judge and one Asstt. District Judge at Nowgong.

Shri Pitsing Konwar : Sir, may I know what is the number of cases lying pending in the Nowgong Court ?

Shri Syed Ahmed Ali : Sir, this is not with me now.

Shri Pitsing Konwar : Sir, then how and on what basis the Minister has said so.

Shri Syed Ahmed Ali : Sir, I am speaking on the basis of the report received from the High Court.

Shri Abul Hossain Mir : Sir, may I know what is the number of pending cases in Nowgong Court ? So far I know, more then 12 to 15 thousand cases are lying pending since 1962-65 to this date. Whether these numbers are not sufficient for appointment of more Judicial Magistrates there to clear up all the pending cases ?

Shri Syed Ahmed Ali : Sir, I am helpless in this matter because the number of magistrates required by any district court is assessed by the High Court and according to the recommendation ot the High Court the number of magistrates are posted. The Hon'ble member

has raised another point as regards the basis of appointment. The basis of appointment is fifty-fifty by direct recruitment.

Shri Pitsing Konwar—Sir, whether this is according to the population basis ?

Shri Syed Ahmed Ali—Sir, that is assessed by the High Court.

Shrimati Renuka Devi Barkataki—Sir, the Minister has stated that the workload in the Nowgong Court does not justify the posting of any more Judicial Magistrates at Nowgong Court. But it was revealed that there were atleast 65 thousand cases lying pending. May I know whether the Government has ascertained from the High Court the reason for such pending cases ?

Shri Syed Ahmed Ali—Sir, that I have already replied. Yesterday also during the question hour I replied to this point.

Shri Gaurisankar Bhattacharjee—Sir, when it has been found that cases for even 10 years are still lying pending, is it not incumbent on the part of the Government to place it before the High Court for appointment of more Judicial Magistrates there so as to remove the suffering of the people ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister)—Sir, I will bring it to the notice of the High Court.

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী—অধ্যক্ষ মহোদয়, এই মেজিষ্ট্ৰেট সকলৰ চাৰ্ভিচ্ কন্‌ডাক্ট ৰুল আছে আৰু সেই কাৰণে তেওঁলোকে বহুত বাধ্যবাধকতাত চলিব লগীয়া হয়। তেওঁলোকৰ দৰ্মহা কম হৈছে বুলি তেওঁলোকৰ মাজত এটা অসন্তোষৰ সৃষ্টি হৈছে। এই কথা তেওঁলোকে জানেনে ?

শ্ৰীচৈয়দ আহমেদ আলী—বেলেগ প্ৰশ্ন কৰিলে কব পাৰিম।

Re : Vice-Chancellor of Agricultural University

Shri Mal Chandra Pegu asked :

*41. Will the Minister-in-charge of Agriculture be pleased to state—

(a) Whether the present Vice-Chancellor of the Agricultural University at Jorhat has been selected to hold the post ?

(b) If not, the reasons for retaining him as such ?

Shri Upendra Das (Minister, Agricuture) replied :

(a) & (b)—Dr. L. S. Negi, M. Sc. (Agri.), Punjab Ph. D. (Minnesota, U.S.A.), the Vice-Chancellor duly appointed by the Chancellor has assumed charge of the office on 1st June, 1972.

Shri Mal Chandra Pegu—May I know whether there is no man in Assam to hold the post of Vice-Chancellor of the Agricultural University ?

Shri Upendra Das (Minister)—It was on the recommendation of a Committee the Chancellor appointed him as Vice-Chancellor.

Shri Ataur Rahman—Is the person a retired Government Servant ? If so, what is his age ?

Shri Upendra Das (Minister)—He is not a retired Government Servant. He was Vice-Chancellor of a University.

Shri Premodhar Bora—What is his age ?

Shri Upendra Das (Minister)—I want notice.

Shri Ataur Rahman—My question has not been replied to.

Shri Mahitosh Purkayastha (Minister)—Sir, the

Minister, Agriculture has said that he is not aware of that person's age. Moreover, there is no age limit for Vice-Chancellor.

শ্ৰীহুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা—কিমান দিনৰ কাৰণে এই নিযুক্তি দিয়া হৈছে ?

শ্ৰীউপেন্দ্ৰ দাস (মন্ত্ৰী)—৫ বছৰ।

Shri Mal Chandra Pegu—Who were the persons recommended for the post of the Vice-Chancellor ?

Shri Upendra Das (Minister)—Sir, there was a committee consisting of (1) Dr. B. P. Pal, Director-General, ICAR, (2) Dr. H. R. Baruah of Gauhati University and (3) Shri B. K. Bhuyan, nominee of the State Government and this Committee recommended his name.

শ্ৰীহুলাল চন্দ্ৰ খাউণ্ড—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, কেৱল এটা নাম কমিটিয়ে অনুমোদন কৰিছিল নেকি ?

Shri Upendra Das (Minister)—Only one name was recommended.

Shri Ataur Rahman—Is it that one name was suggested or there was a panel of names ?

Shri Upendra Das (Minister)—Yes, only one name was recommended.

Shri Mal Chandra Pegu—Whether any application was invited for this post ?

Shri Upendra Das (Minister)—I want notice for this.

SHORT NOTICE QUESTION AND ANSWER

Re : Mr. Mujibur Rahman's visit to Shillong

Shrimati Renuka Devi Barkataki asked :

1. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether Mr. Mujibur Rahman, Prime Minister of

Bangladesh in visiting Shillong next week as reported by Assam Tribune in its issue on 5th June ?

(b) If so, what is the reason for his visit to Shillong ?

(c) Whether Mr. Rahman's visit will be treated as an official visit of a Prime Minister of a country ?

(d) Whether Mr. Rahman will be the guest of the Assam Government or Meghalaya Government ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) replied :

1. (a)—No such information has been received by Government.

(b), (c) & (d)—Do not arise.

Shrimati Renuka Devi Barkataki—May I know from the Chief Minister whether at any time Mr. Sarat Chandra Sinha, in the capacity of Chief Minister or in his individual capacity or as the Chairman of Bangladesh Sahayak Samity extended any invitation to Sheikh Mujibur Rahman to visit Assam ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister)—No.

Shri Dulal Chandra Barua—If it is not a fact, why the Government has not contradicted the press report ? It is stated that the Prime Minister of Bangladesh will have discussion with the Chief Ministers of Assam and Meghalaya in secret. If it is not so this should have been contradicted.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister)—Sir, so many matters appear in the press ; it is not possible to contradict each and every one.

Shrimati Renuka Devi Barkataki—Sir, the matter has got lot of political implication when the Prime Minister of Bangladesh will have secret meeting with the Chief

Ministers of Assam and Meghalaya. It is not an ordinary matter. Therefore, I want to know why this type of news is not contradicted by the Government ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister)—Government did not think it necessary to contradict.

Shri Dulal Chandra Barua—Whether it is the duty of the Publicity Department to bring this to the notice of the Government ? If so, whethr it was brought to the notice of the Chief Minister ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister)—It is relevant, Sir ?

Shri Dulal Chandra Barua—We consider it a very important matter. The news has been published in such a way that the Prime Minister of Bangladesh will be here in the next week and hold secret discussion with the Chief Ministers of Assam and Meghalaya which has got political implication. Therefore, do the Government not think it necessary to contradict the report ? And whether the same was brought to the notice of the Chief Minister by the Publicity Department ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister)—I have already said Sir, that so many reports appear in the press and it is not possible to contradict each and every report.

Shri Dulal Chandra Barua—But such reports should be contradicted.

Mr. Speaker—This reply itself is a contradiction.

Shri Dulal Chandra Barua—But whether the Government is aware of the fact.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister)—I am

seized of the matter.

Calling Attention to a matter of Urgent Public Importance—Embezlemeut at the State Lottery Department.

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, অসম বিধান সভাৰ কাৰ্য-পৰিচালনা বিধিৰ ৫৪ ধাৰা অনুযায়ী অসমৰ জনসাধাৰণৰ অত্যন্ত জৰুৰী আৰু অত্যাৱশ্যকীয় বিষয়টো মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰীৰ পৰা যথাযথ উত্তৰ পাবৰ অৰ্থে মনোযোগ আকৰ্ষণ প্ৰস্তাৱ হিচাবে উত্থাপন কৰিলো। বিষয়টো যোৱা ৭-৫,৭২ তাৰিখে প্ৰকাশিত অসম বাতৰি কাকতত প্ৰকাশ পাইছে। প্ৰকাশিত বাতৰিটো "এইবিলাক ঘটি আছে চাওতা নাইনে ?"

অসম বাতৰি কাকতত উক্ত তাৰিখে উক্ত শিৰোনামাৰে কাকতখনৰ প্ৰথম পৃষ্ঠাত প্ৰকাশিত এই বাতৰিটোৰে আৰু এই বাতৰিটোত প্ৰকাশিত কথা বোৰে ৰাজ্যখনৰ জনসাধাৰণৰ মাজত এক ভীষণ চাঞ্চল্যৰ সৃষ্টি কৰিছে গতিকে বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা যথাযথ উত্তৰ পাবৰ অৰ্থে মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰিলো।

এই বাতৰি কাকতত অসম ৰাজ্যিক লটাৰীয়ে বিভিন্ন এজেন্ট সমূহৰ পৰা পাবলগীয়া দুই লাখ, ওঠৰ হেজাৰ, চাৰিশ টকা বাকী পৰি আছে আৰু এই টকা আদায় কৰাত আহুকালে দেখা দিছে। এতিয়া পঢ়িবলৈ অসুবিধা হোৱা কাৰণেই মই নপঢ়ি এই বিষয়টো চৰকাৰৰ দৃষ্টিআকৰ্ষণ কৰিছো যাতে ইয়াৰ যথাযথ উত্তৰ আমি পাও।

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী)—অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় সদস্য শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা ডাঙৰীয়াই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি উত্থাপন কৰা এই আলোচনা বেংকৰ চেক দি লটাৰীৰ টিকট লোৱা আৰু তলত উল্লেখ কৰা চেককেইখন টকা আদায় নোহোৱা কথাটো সঁচা।

17 h draw	1. Cheque No. GHT 0069098, dt. 6.9.71 for Rs.70,700.
	2. Cheque No. GHT 0065800, dt. 10.9.71 for Rs.42,000.
	3. Cheque No. GHT 151316, dt. 23.9.71 for Rs. 35,000.
18th draw	4. Cheque No. GHT 151324, dt 7.10.71 for Rs. 70,700.
	Total Rs. 2,18,400

এই সম্পৰ্কে মই চৰকাৰে যাৱতীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে। মই শ্ৰী ডাঙৰীয়াক আশ্বাস দিব খোজো যে যি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা হৈছে সোনকা

তাৰ চূড়ান্ত নিষ্পত্তি হবলৈ বিলম্ব নহব। চূড়ান্ত নিষ্পত্তি হলে সদনৰ এই অধিবেশনৰ কালৰ ভিতৰতেই দাঙি ধৰা হব।

ইযাতকৈ অধিক কথা উল্লেখ কৰিলে চুড়ান্ত ব্যৱস্থা লোৱাত বিঘিনি ঘটিব পাৰে বুলি বিবেচনা কৰা হৈছে। ৰাজ্যিক লটাৰিৰ এই ঘটনাৰ বাবে আমি দুঃখিত। এনে ঘটনা যাতে আৰু নঘটে তাৰো বিহিত ব্যৱস্থা লোৱা হব।

শ্ৰীগৌৰীশংকৰ ভট্টাচাৰ্য্য—অধ্যক্ষ মহোদয়, এটা কথা জানিব পাৰো নেকি যে চৰকাৰী ধন চৰকাৰৰ এজেণ্টে আত্মসাৎ কৰিলে ফৌজদাৰী দণ্ড বিধি আইনৰ যি ধাৰা মতে গোচৰ তৰিব পৰা যায়, তেনেকুৱা ৪০৮ ধাৰা মতে চৰকাৰৰ এজেণ্টৰ বিৰুদ্ধে গোচৰ তৰি তেওঁক গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হৈছেনে কি?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ—এজেণ্টৰ বিৰুদ্ধে চাব আমি পুলিচত গোচৰ দিছো।

শ্ৰীগৌৰীশংকৰ ভট্টাচাৰ্য্য—অসম চৰকাৰৰ পুলিচে চৰকাৰৰ এজেণ্টক জামিনত খালাচ দিব পাৰে। এই মানুহজনক হাজোতত থৈছেনে নে তেওঁৰ পৰা কিছু টকা লৈ স্বাধীন ভাৱে বিচৰণ কৰাৰ সুবিধা দিছে?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী)—এই বিষয় নিষ্পতি হবলৈ বিলম্ব নহয়, ধৈৰ্য্য ধৰক।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা—অধ্যক্ষ মহোদয়, মই জানিব বিচাৰিছো যে ভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াই যিটো কথা কৈছে কেচ তৰাৰ পিছতো সেই মানুহজনক এতিয়া-লৈকে কিয় গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হোৱা নাই। পুলিচ আৰু এজেণ্টৰ মাজত ৫০ : ৫০ টকাৰ ভাগ হৈছে নেকি?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী)—চাব গোটেই কথাখিনি বিবেচনাধীন হৈ আছে।

শ্ৰীপ্ৰেমধৰ বৰা—অধ্যক্ষ মহোদয়, এই গোচৰটো চৰকাৰৰ দৃষ্টিগোচৰ কেতিয়া হৈছে?

শ্ৰীমতী ৰেনুকা দেৱী বৰকটকী—আমি অনাৰ পিছত হৈছে।

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী)—তাৰ আগতে হৈছে।

শ্ৰীমতী ৰেনুকা দেৱী বৰকটকী—এই কথাটো চৰকাৰৰ দৃষ্টি গোচৰ হোৱাৰ পিচতো সেই এজেণ্টজনক ৰাজ্যিক লটাৰীৰ লগত লেন-দেন কৰিবলৈ দি থকা হৈছে নেকি?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী)—হয়, লেন-দেন কৰিবলৈ দিয়া হৈছে। এই কথাটোত বহুত গুৰুত্ব আছে। আপোনালোকৰ যিটো মনোভাৱ সেই

মনোভাৱৰ লগত অকণো পাৰ্থক্য নাই।

শ্ৰীমতী ৰেনুকা দেৱী বৰকটকী—অধ্যক্ষ মহোদয়, ভেতিয়া হ'লে গোটেই কথাটো চৰকাৰৰ দৃষ্টি গোচৰ হোৱাৰ পিছতো এজেণ্টজনৰ লগত বিভাগৰ টকাৰ লেন-দেন চলিয়েই আছে। এই ক্ষেত্ৰত কেৱল এজেণ্টজনে দায়ী নহব, চৰকাৰৰ বিভাগীয় বিষয়াজনো তাৰ বাবে দায়ী হব।

শ্ৰীপ্ৰেমধৰ বৰা—এই ৰ'ড কমিউনিকেচন বৰ্ডখন ৪ৰ্থ পৰিকল্পনাৰ শেষ নোহোৱা কালছোৱাৰ কাৰণে নে ৫ম পৰিকল্পনাৰ কাৰণে ? নাইবা দুয়োটা পৰিকল্পনাৰ কাৰণে নেকি ?

Motion for Constitution of the Assam Road Communication Board.

Dr. Lutfur Rahman (Minister): Sir, I beg to move that this Assembly recommends that the Assam Road Communication Board be constituted to advise the government in the matter of road development in the State with the following members and that they (members) do hold office for the life time of this Legislative Assembly :—

1. Minister, in-charge, PWD (R&B)	—	Chairman.
2. Secretary, PWD (R&B)	—	Ex-officio Member —
3. Chief Engineer, PWD (R&B) (plains)	—	do
4. Chief Engineer, PWD (R&B) (Hills)	—	do
5. Additional Chief Engineers	—	do
6. Dy. C.E. and Dy. Secretary, Planning or Under Secretary in-charge, Communication/Dev (A) in absence of D.C.E and Deputy Secretary	—	Secretary of the Board —
7. One M.L.A. representing each Civil Subdivision to be elected by Members of Legislative Assembly.	—	Members elected —

8. 10 (ten) members to be nominated by the Government to represent :—

(i) Municipal Board (ii) Town Committee (iii) Mahkuma Parishad (iv) District Council	MEMBERS nominated
9. Minister, Transport. Minister, Industries. Secretary, Transport. Secretary, Industries.	Members.

10. Two members (one from Lok Sabha and one member of Rajya Sabha from Assam) to be coopted by Government — members coopted

11. Two members to be nominated by Government to represent Private Transport Service. — members nominated.

Shri Dulal Chandra Barua : Before going into this, I want to have certain clarification on this. This Board will be bulky ; whether there will be any work or not, it is not known to us. Sir, the Government has already declared themselves insolvent and they have said that they have no money to take up any project. I want to say that it is very easy to constitute a board of such big type ; we can very well imagine in what way this board can effectively work. Before obtaining the concensus of the House in the matter, I want to know from the Government whether any fund is available for taking up any new project, or whether incomplete projects which have been taken up during the Fourth Plan Period are going to be taken up. If not, what is the necessity of having such kind of Board. Apart from that, some amount had been

alloted last time in respect of various constituencies. So, I want to draw the pointed attention of the Chief Minister and the Minister, PWD....(interruption.)

Shri Syed Ahmed Ali (Minister): On a point of order, Sir. I want to know whether the hon'ble member is going to oppose this motion or not ; this must be definite.

Shri Dulal Chandra Barua : It is at the consideration stage. As he is a senior member of the House he should know that when a Resolution comes up at the consideration state, a member is entitled to have certain clarification on it from the Government.

Shri Syed Ahmed Ali (Minister) : I quite understand the hon'ble member. The hon'ble member should also know that if he wants to oppose it, he must oppose it clearly.

Shri Dulal Chandra Barua : You cannot bind me ; this is a procedural matter. It is a sort of permanent committee of the house. The Minister, Parliamentary Affairs should know that we can never oppose such kind of Resolution.

Sri Syed Ahmed Ali—The hon'ble member should not boast himself he knows everything.

Shri Dulal Chandra Barua—I am not boasting. The hon'ble Minister is short-tempered because his knowledge is so shallow.

Shri Syed Ahmed Ali—This is unparliamentary. The hon'ble member must withdraw this remark.

Shri Dulal Chandra Barua—It is no use shouting; if

somebody wants to have anything, he can raise a point of order to have clarification from you.

Shri Mohitosh Purkayastha—On a point of order Sir. hon. Member has used the expression that the Minister's knowledge is very shallow.

Mr. Speaker—He has already withdrawn it.

Shri Dulal Chandra Barua—Sir, I was dealing with the point as to whether the fund that has been made available for different areas during the Fourth Five-year Plan has been fully utilised or not. I would like to draw the pointed attention of the Chief Minister to the fact that the P. W. D. while taking up some road projects have completed only the earth work but they could not complete the culverts and bridges for which the entire money has been wasted. My question is that when there is no fund available for any new project, whether this Board can effectively function. Therefore, I would like to know from the hon. Minister whether any effective steps have been taken by the State Government to get money from the Government of India during the current year for undertaking new projects. I want to have a clarification from the hon. Minister.

Dr. Lutfur Rahman—Sir, this Road Communication Board is meant for advising the Government in the matter of development of roads during the Fifth Five-year Plan. Sir, as you know, the Fourth Five-Year Plan is going to be completed in 1974, and so we are now taking up the the schemes for development of Roads during the Fith Five-year Plan because by the end of this year we shall have

to finalise the schemes if this particular Board is not there, it will be difficult for the Department to formulate the fifth Five year plan schemes. This Board is entirely meant for the development of roads during the Fifth Five-year plan:

As regards the roads taken up during the Fourth Five year Plan the hon. Member has said that these have not been completed: Sir, I have visited all the places in the State and I have myself seen the roads. But the fact is that the non. Members sometimes do not like to understand that Fourth Five-year Plan is from 1969 to 1974. The hon. Member has said that whatever money was alloted for the development of roads constituency-wise that has been wasted. Sir, if some roads have not been completed it is not for the fact that no fund was provided but because of the fact that the roads are to be completed by 1974. Sir, I know that in this process some money is going to be wasted because the plan money comes annually and the members want that the roads are to be completed within one year. That is why some money is wasted and we could not help it.

Shri Dulal Chandra Barua—Whether money will be made available for the incomplete roads?

Shri Lutfur Rahman—The roads which are taken in the different constituencies, these will be completed.

মৌলনা আব্দুল জেলিল চৌধুৰী—আমি এম, এল, এ চাব কমিটি সম্পৰ্কে জানতে চাই।

Dr. Lutfur Rahman—In this Assembly when the money was allotted constituency-wise it was thought best to have M. L. As Sub-Committee to advise in the matter of development of roads in their own constituencies. Now that

we are going for the Fifth Five-year plan, if the Assambly feels that there should be M. L: As Sub-Committee, we will definitely have it.

শ্ৰীপ্ৰেমধৰ বৰা—এই ব'ড কমিউনিকেচন বোৰ্ডখন ৪ৰ্থ পৰিকল্পনাৰ শেষ নোহোৱা কাল-ছোৱাৰ কাৰণে নে ৫ম পৰিকল্পনাৰ কাৰণে ? নাইবা দুয়োটা পৰিকল্পনাৰ কাৰণে নেকি ?

Dr. Lutfur Rahman—If any advice is required, during the Fourth Plan period, we will take that Board into confidence.

Mr. Speaker—The motion moved.

(The motion was adopted)

Motion for Election of Member to the Town and Country Planning Advisory Council

Shri Syed Ahmed Ali—I beg to move that the three representatives be elected by the Assam Legislative Assembly from among its members to become the member of the "Town and Country Planning Advisory Council" under Section 3 (x) of the Town and Country Planning Act, 1959.

The vacancies have been caused due to the expiry of the terms of the previous Members as such on account of dissolution of the Assembly prior to General Election.

Shri Dulal Chandra Barua—On a point of order. Under what rule this resolution has been moved ?

Shri Syed Ahmed Ali—I would like to bring to your notice the fact that to-day also is fixed for Government business and any member can move a resolution by giving previous notice to the Speaker and Secretary, and under that prescribed rule I have moved the resolution.

Shri Dulal Chandra Barua—What is the prescribed rule ?

Shri Syed Ahmed Ali—I have already said and now the hon. Speaker will give his ruling.

Shri Md. Umaruddin—What is this point of order ? Does the hon. Member raise a point of order about the knowledge of the Minister of a particular rule ? The point is that if the resolution, according to him, is not admissible then he can say so but he cannot question the knowledge of the mover of the resolution.

Shri Dulal Chandra Barua—I am asking the hon. Speaker under what rule this resolution has been moved.

Mr. Speaker—I do not find any strength in the point of order raised by Shri Barua.

Shri Dulal Chandra Barua—Sir, it is very good that we are having such an organisation like the Town and Country planning organisation for which the Minister in-charge of the Department is going to constitute an Advisory Committee with the representatives of this House. Formerly also this was the practice, we had such Advisory Council. We want to know whether this Advisory Council could function effectively in helping the Departmen in preparing the Master plans in different towns in th State which have been taken up by the Department. Nov so far as we know, Advisory Council met once or twic and certain suggestions were given to the Department bu our information is that no effective steps were taken b the Department to implement those recomendations mad by the Council. If that is so, I want to know from th Government whether by simply constituting Advisory Cou

ncils it will serve any purpose, if the recommendations of the Council made from time to time are not properly implemented by the Department.

Shri Syed Ahmed Ali—The Council by its very name is advisory. If any advice is given by that Council and if it is feasible and at the same time not inconsistent with the technical scheme already prepared, surely that advice will be accepted by the technical staff. The honourable member has rightly pointed out that many recommendations and suggestions in the past given by the Advisory Committee could not be fully implemented that I quite agree. This time Sir, when the next meeting will be held I will bring to the notice of the members also and also to the officers concerned so that the recommendation advanced by the hon. members of the Advisory Board as far as possible may be put into practice and implemented.

Mr. Speaker—The motion moved. (The motion adopted)

The Assam Fixation of Ceiling on Land Holdings (Amendment) Bill, 1972

Shri Paramananda Gogoi (Minister, Revenue) I beg leave to introduce the Assam Fixation of ceiling on Land Holdings (Amendment) Bill, 1972.

(The Deputy Secretary read out the title of the Bill).

(The leave was granted).

Shri Paramananda Gogoi—I beg to introduce the

Bill.

(The bill was introduced.)

Re : Pending Questions

Shri Dulal Chandra Barua—Sir, to-day we spent only half an hour for the questions. There were many questions put but the replies are not coming. In the last session also it was discussed. Would you look into it.

Mr. Speaker—Yes, I will look into it.

General Discussion on the Budget

* শ্ৰীৰাজেন্দ্ৰ নাথ ফুকন—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এই পবিত্ৰ সদনত আমাৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যিটো বিত্তীয় বাজেট দাঙি ধৰিলে আৰু তাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত যিটো ভাষণৰ জৰিয়তে অসমৰ ভৱিষ্যতৰ আভাষ দিলে তাৰ বাবে মই তেখেতক আন্তৰিক ধন্যবাদ জনাইছো। বৰ্ত্তমান অসমত বিত্তীয় পৰিস্থিতি কিয় এনে অৱনতি হ'ল, সেই সম্পৰ্কে মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই পৰিষ্কাৰ কৰি বুজাই দিছে।

আজি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যিটো কাৰণত অসমক ৰিজাৰ্ভ বেংকৰ পৰা অ'ভাৰ ড্ৰাফ্‌ট্ দিয়া বন্ধ কৰি দিছে তাৰ দ্বাৰা আজি অসমত নানা সংকটে দেখা দিব ধৰিছে। আজি দেখা যায় যে ৰাজ্যখন একেবাৰে ধাৰত পোত গৈছে। প্ৰায় চাৰিশ কোটিতকৈ বেছি টকা ৰাজ্যৰ ধাৰ লাগিছে। আজি এই ৰাজ্যখনৰ ৰাজহৰ উপাৰ্জন মাত্ৰ ৪০ কোটি বুলি ধৰি লব পাৰি। ইয়াৰে চৰকাৰী কৰ্মচাৰী পিয়ন-চকীদাৰৰ পৰা আৰম্ভ কৰি যিসকল কৰ্মচাৰী আছে তেওঁলোকক দিওঁতেই যায় প্ৰায় ৩০কোটি টকা। গতিকে ৰাজ্যৰ এনে বিত্তীয় সংকট পূৰ্ণ অৱস্থাত আৰ্থিক অৱস্থাৰ সন্মুখীন হব লগীয়া হোৱাত ৰাজ্যখনে যিবিলাক আঁচনি হাতত লৈছে সেই বিলাক বাতিল কৰি দিব লগীয়া হৈছে। আজি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ যিটো বিত্তীয় বিতৰণৰ যন্ত্ৰ আছে, সেইটো কেৱল আমোলাতান্ত্ৰিক হোৱাৰ কাৰণে আমি কব বিচা-

*Speech not corrected

বিছো যে অ'ভাৰ ড্ৰাফট্‌ৰ কোনো কথা নাই, ঋণৰ কোনো প্ৰশ্ন নাই, কিন্তু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে বা ৰাজ্য চৰকাৰে ভাবিব লাগিব যে আমাৰ ৰাজ্যখন কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ এটা অঙ্গ। আমি এতিয়া জাতীয় নীতি ঘোষণা কৰিছো যে সমাজবাদ প্ৰতিষ্ঠা কৰিম, আমাৰ কোনবিলাক ৰাজ্য শিক্ষা স্বাস্থ্য, যাতায়ত আদিত পিচপৰা সেইটো চাই বিত্তীয় বিতৰণ হব লাগিব। আমাৰ এই বিত্তীয় বিতৰণ যন্ত্ৰটো বৃটিছ চৰকাৰৰ আমোলাতন্ত্ৰক বজাই ৰাখিবৰ কাৰণে তৈয়াৰ কৰা যন্ত্ৰ। এই যন্ত্ৰটো পৰিবৰ্ত্তন কৰিবৰ কাৰণে সংগ্ৰাম কৰিব লাগিব। আমি আঁচনি কৰিব লাগিব, যি আঁচনিৰ দ্বাৰা আমাৰ দেশখনক আগবঢ়াই নিব পাৰো। আজি দেখা গৈছে আমাৰ দেশত শিক্ষা প্ৰচাৰৰ কোনো ভাল ব্যৱস্থা নাই। মাৰ্বল পাথৰৰ অট্টালিকা বনালে আমাৰ ৰাইজে দেখিবনে? মোৰ সমষ্টি টিংখংত ৪৪ খন গাওঁৰ মানুহে ৰাষ্টা পদূলিৰ মুখ দেখা নাই। ৰাস্তা-পদূলিৰ অৱস্থা আদিম যুগৰ অৱস্থাৰ দৰে হৈ আছে। যদি আমি দৰিদ্ৰতাৰ দূৰীকৰণ কৰিব লগা হয়, তেন্তে এইবিলাক কথা চিন্তা কৰিব লাগিব আৰু তাৰ বিৰুদ্ধে সংগ্ৰাম কৰিব লাগিব। আমাৰ দেশখনক যদি আগবঢ়াই নিবলগীয়া হয় তেনেহলে ডেভেলপমেণ্ট কৰপোৰেচন পুনৰ গঠন কৰিব লাগিব আৰু আমোলাতান্ত্ৰিক মনোভাৱ পৰিহাৰ কৰিব লাগিব। আমি নিৰ্বাচনত যিবিলাক প্ৰতিশ্ৰুতি দি আহিছো সেইবিলাক কাৰ্য্যকৰী কৰিব লাগিব। কেৱল চাকৰিয়ালৰ সৃষ্টি হলেই ৰাইজৰ উন্নতি কৰা নহয়। সেই প্ৰতিশ্ৰুতিবিলাকৰ ওপৰত আস্থা ৰাখিয়েই ৰাইজে আমাক ভোট দি বিধান সভাৰ সদস্য কৰি দিছে। সেইকাৰণে আমাৰ ৰাইজে আশা কৰিছে যে আমাৰ ৰাজ্যত চৰকাৰে বৰ্ত্তমান শ্ৰেণীহীন সমাজ তৈয়াৰ হব, সমাজবাদী সমাজ প্ৰতিষ্ঠা হ'ব। অকল দেশৰ দুৰাৱস্থাৰ কথা কৈ থাকিলে আৰু আইন পাছ কৰি থাকিলেই ৰাইজৰ উপকাৰত নাহিব। বহুত আইন আমাৰ দেশত আছে। কিন্তু সেই আইনবিলাক কাৰ্য্যকৰী কৰিলেহে প্ৰকৃত কামত আহিব।

আমি সমাজবাদৰ কাৰণে বহুত আইন গ্ৰহণ কৰিছো। আজি জমিদাৰী উচ্ছেদ কৰা হৈছে, আজি আমাৰ বেংক নেচেনেলাইজেশ্যন কৰা হৈছে। যিবিলাক ডাঙৰ ডাঙৰ বেংক আছিল সেইবিলাক জাতীয়কৰণ কৰা হৈছে আৰু তাৰ ফলত প্ৰায় ৫০ কোটি টকা ৰাইজৰ হাতলৈ অহাৰ কথা। কিন্তু সেই টকা আজিলৈ ৰাইজে ভোগ কৰিব পাইছেনে? যদি পোৱা নাই ইয়াৰ কাৰণ

কি ? এতিয়া আমাৰ বিত্তীয় বছৰলৈ চাহো। আজিলৈকে প্ৰত্যেক বিত্তীয় বছৰৰ হিচাব যদি চোৱা হয় তেন্তে দেখিবলৈ পাও, প্ৰত্যেক বছৰে সৰহ পৰিমাণ টকা বে-আইনী ভাবে খৰচ হৈছে। কিন্তু যেতিয়া বাইজে কয় যে আমাক ৰাস্তা লাগে, স্কুল লাগে তেতিয়া কোৱা হয় যে সেই সেই ঠাইত ৰাস্তা বা স্কুল বনাবলৈ আইনে নকয়।

অধ্যক্ষ মহোদয়, এনেকৈয়ে আজিলৈকে বে আইনী ভাবে কোটি কোটি টকা খৰচ হৈছে। এই কথা মই কোৱা নাই। অডিটৰ জেনেৰেলে কোটি কোটি টকা অডিট ৰিপৰ্টত দেখুৱাইছে। সেই টকা উদ্ধাৰৰ কাৰণে কিবা ব্যৱস্থা আজিলৈকে হৈছেনে ? ডাঙৰ ডাঙৰ কৰ্মচাৰী সকলৰ ওপৰত কোনো ব্যৱস্থাই আজিলৈকে লোৱা হোৱা নাই। তাৰ কাৰণে ৬০ টকীয়া কৰ্মচাৰী সকলৰ ওপৰত বিহিত ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে। উদাহৰণ স্বৰূপে মই এটা কথা উনুকিয়াও। একজিকিউটিভ ইঞ্জিনিয়াৰ এজনৰ অফিচৰ পৰা ৰাতা-ৰাতি কেইবা হাজাৰো টকা নাইকিয়া হ'ল। চকিদাৰ থাকে বাহিৰত। তদন্ত হ'ল আৰু কোৱা হ'ল যে, এই টকা খিনি ভিতৰতে কোনোবাই আত্মসাৎ কৰিলে। (কোন একজিকিউটিভ ইঞ্জিনিয়াৰ ?) এইটো আমাৰ ধেমাজীৰ কথা কৈছো। তাত অডিটৰ জেনেৰেলৰ ৰিপৰ্টৰ কথাই কৈছো। কিন্তু প্ৰকৃত চোৰ ধৰা নপৰিল। বেচেৰা চকিদাৰ এতিয়াও চাচপেনচনত আছে। অডিটৰ জেনেৰেলৰ ৰিপৰ্ট যদি চায়, তেন্তে মাননীয় সদস্য সকলে দেখিব যে গৰীৱ চকিদাৰ জনক ঘোৰ অন্যায় কৰা হৈছে। আৰু ৰাজহুৱা ধনৰ ইমান অপব্যয় হৈছে যে লাখৰ কথা নহয় কোটি কোটি টকাৰ কথা। আজি আমি বাহিৰৰ পৰা ধাৰ কৰি টকা আনিছো। আজি আমি ৪০০ কোটি টকা ধাৰ কৰি উৎপাদনৰ কামত খটুৱাবলৈ আনিছো। সেই টকা আনি উৎপাদনত খটোৱাৰ নামত যতে ততে ধাৰ দিছো, কিন্তু তাৰ বিনিময়ে আমি একো প্ৰতিদান পোৱা নাই। অকল বিদ্যুৎ আয়োগকে ৮০ লাখকৈ টকা দিয়া হৈছে। এনেকৈ আয়োগ গঠন কৰি নানা আয়োগত বিত্ত বিভাগে ধাৰ দিছে অথচ সেই টকা প্ৰকৃত কামত নিয়োগ হৈছেনে নাই বা সেই টকা ঘূৰি আহিবনে নাহে নাইবা কোনোবাই টকা খালেনে খটোৱালে তাক চাবলৈ কোনো যন্ত্ৰ নাই। ই বৰ দুখৰ কথা। পৰিবহন বিভাগলৈ চাওক, তাত বৰ্ত্তমানে যিটো ৰাজ্যিক পৰিবহন নিগম কৰিলে তাতো দেখিবলৈ পাব আজিলৈকে এক কোটিৰো অধিক টকা লোকচান হৈছে, কিন্তু পৰিবহনৰ ব্যৱস্থা উন্নত হোৱা নাই। তাত অফিচাৰৰ সংখ্যা বাঢ়িছে, তাত জেনেৰেল মেনেজাৰ

হৈছে, ডেপুটি জেনেৰেল মেনেজাৰ হৈছে কিন্তু মেকানিক আৰু বাচৰ দেখা দেখি নাই। বাচ যায় ৮ বজাত মেকানিক আহে ১০ বজাত। বাচ আহি পায় ৬ বজাত মেকানিকৰ চুটি হয় ৪ বজাত। গতিকে কোনো ক্ষেত্ৰতে বাচ আৰু মেকানিকৰ দেখা দেখি নাই। পৰিবহনৰ এনেহে ব্যৱস্থা যে মই সিদিনা বাচেৰে গৈ বাচৰ নিৰ্দ্দিষ্ট সময় মতে পাব লাগিছিল ৬ বজাত, চকা ফুটিল পালোগৈ ১২ বজাত। গতিকে আমাৰ টকা এনেদৰেই অপব্যয় হৈছে। এতিয়া আমাৰ জনপ্ৰিয় নেতা সিংহ ডাঙৰীয়াই গুৰি ধৰিছে। অৱশ্যে তেখেতৰো বেছি দিন হোৱা নাই। তেখেতৰ নিষ্ঠা আৰু সাধুতাত আমাৰ সম্পূৰ্ণ বিশ্বাস আছে। এনেকি সিদিনা আমাৰ ভট্ট ডাঙৰীয়াও কৈছে যে তেখেতৰ সাধুতাত তেখেতৰো সম্পূৰ্ণ বিশ্বাস আছে। তেখেতে বৰ্ত্তমানে এই দুৰ্নীতি বিলাকৰ সন্মুখীন হব লগা হৈছে। আজি অসমে যেনেকৈ সন্মুখীন হব লগা হৈছে তেনেকৈ প্ৰধান মন্ত্ৰীও অসুবিধাৰ সন্মুখীন হৈছে। বৰ্ত্তমান আমাৰ যিটো প্ৰসাশনীয় যন্ত্ৰ আছে সেইটোৱে আমাৰ ঘোষিত নীতিৰ বিৰুদ্ধে কাম কৰি আছে। এই যন্ত্ৰটো যাতে ঘোষিত নীতিৰ লগত খাপ খাব পাৰে তাৰ যথা বিহিত ব্যৱস্থা হব লাগে। আজি গড় কাপ্তানী বিভাগৰ হাজাৰ হাজাৰ মানুহৰ কৰ্মচুটিৰ নটিশ দিছে অথচ মই জনাত সেই মানুহ বিলাকৰ বহুতে ২৫/২৬ বছৰো কাম কৰিছে। সেইবিলাক দুখীয়া মানুহ। কোনোমতে দুবেলা দুমুঠি খাই জীৱন নিৰ্ব্বাহ কৰে। সেই লোক সকলৰ যাতে এটা আশু ব্যৱস্থা হয় তাৰ বাবে মই মুখ্যমন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো। লগতে কও যে, আমাৰ ৰাজ্যত প্ৰয়োজন অনুসাৰে আই, এ, এচ অফিচাৰৰ সংখ্যা বেচি নহয়নে? ইমান উচ্চ পদস্থ কৰ্মচাৰীৰ দৰকাৰ নাই। এই বিষয়টো পৰীক্ষা কৰি চোৱাৰ সময় আহিছে। আজি উচ্চস্তৰৰ কৰ্মচাৰীয়ে হাজাৰ হাজাৰ টকা দৰমহা খাই আছে অথচ সিমান খিনি কাম ৰাজ্যৰ নাই। সেইটো পৰ্য্যবেক্ষন কৰি তাৰ যথাযথ ব্যৱস্থা লবৰ কাৰণে মই নিবেদন জনাইছো। আৰু মুখ্যমন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো। আজি আমাৰ জনসাধাৰণৰ ৰাষ্টা পদুলি, স্কুল, ডিচপেন্সৰি আদি কৰাৰ কাৰণে ধন নাই বুলি কলে ৰাইজে ক্ষমা নকৰে। আজি টকাৰ অভাৱত ৰাষ্টা ঘাট কৰিব পৰা নাই, স্বাস্থ্য আৰু শিক্ষাৰ উন্নতি সাধন কৰিব পৰা নাই। জনসাধাৰণৰ যাতায়ত, স্বাস্থ্য ৰক্ষা আৰু শিক্ষাৰ ব্যৱস্থা কৰাতো এটা অপৰিহাৰ্য্য কথা। এতিয়া দিল্লীত মাৰ্বল পাথৰেৰে বিল্ডিং বনালে নহব। কেইখনমান মহানগৰীত, বিল্ডিং আৰু ৰাষ্টা ঘাটৰ পৰিচাৰ্য্য

কৰিলে সমাজবাদ নহয়, আমাৰ গাওঁৰ অৱস্থা কি ? অলপতে মই এখন চেমিনাৰত দিল্লীলৈ গৈছিলো। তাত দেখিলো বহুতৰ নতুন নতুন এয়াৰ কন্দিশ্যন থকা মাৰ্বল পাথৰৰ বিল্ডিং উঠিছে, ৰাষ্টা ঘাট দেখিলেই চকু ৰৈ যায়। মুঠৰ ওপৰত অতি মনোৰম। কিন্তু অকল তাতেই ব্যস্ত হৈ থাকিলে নহব। আমাৰ গাওঁ বিলাকৰ শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত কি কি প্ৰয়োজন, ক'ত কিমান বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰয়োজন, ক'ত হস্পিতালৰ প্ৰয়োজন, সেই অনুসাৰে পুঁজি বিতৰণ হব লাগিব।

যি দিল্লীলৈ গৈছে তেওঁ তাত দেখিব কি ধৰণে কোটি কোটি টকাৰ আঁচনিৰে ডাঙৰ ডাঙৰ ঘৰ দিনে দিনে উঠিব লাগিছে, কিমান ডাঙৰ ৰাষ্টা তাত বনাব লাগিছে। সেই হিচাবে আমি আমাৰ পিছপৰা অঞ্চল বিলাক চাব লাগিব। ক'ত ৰাস্তা-ঘাটৰ অভাৱ, ক'ত শিক্ষানুষ্ঠানৰ অভাৱ আৰু সেই হিচাবে আমাৰ পুঁজিৰ সম বিতৰণ হব লাগিব। অন্যহাতে'দ যদি আমি চাও তেতিয়াহলে আমি দেখা পাওঁ যে ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰত আমাৰ দেশ খন প্ৰাকৃতিক সম্পদত ধনী দেশ। কিন্তু আজি আমি তথাপিও গৰীব হৈ থাকিব লগা হৈছে। আমি আমাৰ এই প্ৰাকৃতিক সম্পদ খিনিক উদ্ধাৰ কৰিব লাগিব। আজি ভাৰতবৰ্ষই যি ১৫০ কোটি টকা বৈদেশিক মুদ্ৰা আহৰণ কৰিছে তাৰ ৭৫ কোটি অসমৰ পৰাই পায়। তাৰোপৰি অসমৰ চাহৰ পৰাই ২৫ কোটি টকা পায়। সৰ্বমুঠ ১০০ কোটি টকা অসমৰ পৰাই পায়। ইয়াৰ ওপৰিও মৰাপাট, তেল ইত্যাদিৰ পৰা আছেই। গতিকে আমি টকা ধাৰ কৰাৰ দৰ্কাৰ নাই। অ'ভাৰ ড্ৰাফ্‌ট কৰি টকা লবলৈ নাই। আঁচনি অনুসৰি আমাক টকা লাগে—কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে সেই টকা দিয়ক এই কথা আমি ভাৰত চৰকাৰক বুজাব পৰিব লাগিব। জোৰ কৰি আমি তেওঁলোকক কব পাৰিব লাগিব। সমাজবাদৰ কথাকৈ থাকিলেই নহব তাক কামত পৰিণত কৰিব লাগিব। দেশত পুঁজিবাদ প্ৰধান শত্ৰু। একালে সুবিধাবাদী ধনী শ্ৰেণীয়ে চহৰত ভোগ-বিলাসত মত্ত হৈ থাকিব আৰু আনহাতেদি দুবেলা দুমুঠি খাবলৈ নোপোৱা, থাকিবলৈ ঘৰ নোহোৱাকৈ থাকিব লগা অৱস্থা হলে সমাজবাদ হব নোৱাৰে। এই ধৰণৰ সমাজবাদ মহাত্মা গান্ধীয়ে কল্পনা কৰা নাছিল। মহাত্মাজীৰ সমাজবাদ আছিল য'ত কোটি পতি নেথাকিব আৰু য'ত দিন ভিক্ষাৰীও নেথাকিব। সেইটোহে তেওঁৰ সমাজবাদৰ লক্ষ্য আছিল।

তাৰ পিছত আমাৰ বৰ্ত্তমান যিটো বিত্তীয় পৰিস্থিতি মই কওঁ যে চৰ

কাৰে কিছুমান প্ৰতিশ্ৰুতি দিলেই আৰু কিছুমান আইন কৰিলেই সমাজবাদ নহব। বৰ্ত্তমান আমাৰ যিটো চৰকাৰ আৰু জনসাধাৰণৰ লগত তেওঁলোকৰ যিটো সম্পৰ্ক সেইটো এটা সামঞ্জস্য নোহোৱা কথা হৈ পৰিছে।

নিবনুৱা সমস্যাৰ সম্পৰ্কত মই কওঁ যে আজি এই খন দেশৰ মানুহ অনাহাৰ, অৰ্ধাহাৰত মৰিব লগা অৱস্থা হৈছে। তাৰোপৰি যিসকল কৰ্মচাৰী আছে তেওঁলোকৰো আজি নিৰাপত্তা নোহোৱা হৈ পৰিছে। এই-খিনিকে মই মুখ্যমন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

* শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰিকা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে চৰকাৰৰ নেতা হিচাবে যিখন বাজেট আজি সদনত উংথাপন কৰিলে আৰু যিটো বাজেট বক্তৃতা এই সদনত দিলে তাৰ পৰা এইটোৱেই প্ৰমান হৈছে যে অসম চৰকাৰ আজি দেউলীয়া চৰকাৰ হৈ পৰিছে আৰু এই পৰিস্থিতিত মানুহৰ মাজত এটা হাহাঁকাৰৰ সৃষ্টি কৰিবৰ কাৰণেইহে যেন এটা বৰ্ণনা দাঙি ধৰা হৈছে। ইয়াৰ ফলত আমাৰ দেশৰ বিত্তীয় সংকতৰ নামত আমাৰ দেশৰ উন্নয়ন মূলক কাম বিলাক বন্ধ কৰি দিয়া হৈছে। মিতব্যয়ীতাৰ নামত আমাৰ সৰু সৰু চাকৰিয়াল সকলক কামৰ পৰা অৱসৰ দিবৰ কাৰণে নোটিশ জাৰি কৰা হৈছে। কামৰ পৰা বৰখাস্ত হোৱা মানুহৰ সংখ্যা খবৰৰ কাগজত দিনে দিনে বাঢ়িব লাগিছে। কেতিয়াবা ১৪ হেজাৰলৈকে উঠিছে, কেতিয়াবা ৪ হেজাৰ ওলাইছে। ইয়াৰ পৰা ইয়াকে প্ৰমান হৈছে যে আমাৰ চৰকাৰে বিত্তীয় সংকতৰ অজুহাত লৈ, মিতব্যয়ীতাৰ দোহাই দি চৰকাৰৰ কংগ্ৰেছ প্ৰাৰ্থীয়ে নিৰ্বাচনৰ আগতে দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি বিলাক যে চৰকাৰে এতিয়া পালন কৰিব নোৱাৰে তাৰে ইঙ্গিত দিছে। আজি এই অৱস্থাৰ সৃষ্টি কেনেকৈ হবলৈ পালে সেইটো সকলোৱে জানে। অপব্যয়, অপচয়, দুৰ্নীতি আমাৰ দেশত চলি আহিছে। এই কথা ভালকৈ সকলোৱে জানে। কিন্তু তথাপিও এই কঠিন বিত্তীয় সংকতৰ পৰা উদ্ধাৰ পাবৰ উপায় এতিয়াও আছে। আমাৰ দেশৰ যিখিনি অপৰ্যাপ্ত প্ৰাকৃতিক সম্পদ আছে সেই খিনি যদি আমি কামত লগাব পাৰো তেনেহলে সি আমাৰ ভাগিপৰা অৰ্থনৈতিক পুনৰসংস্থাপনত যথেষ্ঠ সহা-য়তা কৰিব। অন্য কথা বাদদি এটা কথা চৰকাৰেও স্বীকাৰ কৰে যে আমাৰ দেশৰ যি সকল পুঁজিপতি ধনীলোক সেই সকলে এতিয়াও ১৭ কোটিতকৈ বেছি টকা দিবলৈ বাকী আছে। আমাৰ ৰাইজে বস্তু কিনিবলৈ যাওতে যি

*Speech not corrected

টেক্স দিবলৈ লাগে তাৰ পৰা উঠাই থোৱা ৭ কোটিৰো অধিক টকা পুঁজিপতি বিলাকে চৰকাৰক দিবলৈ বাকী আছে। আমি এই কথাও জানো যে অ, এন, জি, চিৰ পৰাও চৰকাৰক দিব লগা ১৩ কোটি টকাৰ ৰয়েল্টি ফিজ দিবলৈ বাকী আছে। এই পৰিস্থিতিত যদি চৰকাৰে উন্নয়নমূলক কাম বোৰ বন্ধ কৰি দি আতংকত পেট কটাৰ বন্দবস্তি কৰিব পাৰে তেনেহলে. চৰকাৰৰ প্ৰাপ্য সেই বাকী কৰি থকা টকাবোৰ চৰকাৰে আদায় কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব নোৱাৰে কিয় ? আমাৰ চৰকাৰৰ মাজতে এনেকুৱা লোকো আছে যি নিজৰ ন্যস্ত স্বাৰ্থৰ লগত জড়িত লোক। সেই সম্পৰ্কে এই সদনতে বহুবাৰ আলোচনা বিলোচনা হৈ গৈছে। আমাৰ চৰকাৰৰ যি বিলাক টকা বাকী পৰি আছে সেই জনসাধাৰণে দিয়া টেক্স বিলাক কিছুমান পুঁজিপতি লোকে খাই বহি আছে। তাক আদায় কৰাৰ ব্যৱস্থা এই চৰকাৰে কৰিব নোৱাৰে। তাৰপিছত আমাৰ হবলগা প্ৰাকৃতিক সম্পদ বিলাক জাতীয়কৰণ হোৱা নাই। তাৰ ফলত মাননীয় সদস্য সকলে কোৱাৰ দৰে মইও কও যে বিত্তীয় সংকতৰ নামত ৰাস্তাত কাম কৰা দে'সেবাবাৰ, কোবমৰা যি সকল লেবাৰ সেই সকল লেবাবাৰ যি সকলে মাহেকত পোৱা ১২০ টকাৰে এটা পৰিয়ালৰ ভৰণ-পোষণ কৰি থকা মানুহক পেট কতাৰ বন্দবস্তি কৰাবহে দিহা কৰিছে। মিতব্যয়ীতাৰ নামত আমাৰ স্কুলবিলাকৰ যি বিলাকে চৰকাৰৰ পৰা গ্ৰাণ্ট পাই আছিল সেই গ্ৰাণ্ট বিলাক কাটি দিলে। অন্যান্য ঘাটি মঞ্জুৰী নোপোৱা স্কুলবিলাকৰ শতকৰা ২৫ টকা কাটি দিয়া হৈছে।

মই এই কথা এই কাৰণেই উত্থাপন কৰিছো যে এতিয়া বিত্তীয় সংকতৰ নামত আমি সকলো ফালৰ পৰাই দেখিছো, চকিদাৰ খেদিছে, স্কুলৰ মঞ্জুৰি কাটিছে, হস্পিটালৰ ৰিপেয়াৰৰ কাম বন্ধ কৰিছে আৰু আন আন বাধাৰ সৃষ্টি কৰিছে। আমাৰ দেশত সম্পদ বহুত আছে। আমাৰ দেশত চাহ আছে, আমাৰ দেশত কয়লা আছে, আমাৰ দেশত তেল আছে আৰু ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ ওপৰত জাহাজ চলাচলৰ বিনিময়ত বহুতো টকা আমাৰ দেশৰ পৰা ওলাই যাব লাগিছে। আমি বাৰে বাৰে এই কথা কৈ আহিছো যে এই সম্পদ বিলাকৰ পৰা আমাৰ যি উপাৰ্জন হয় সেই বিলাক দেশৰ স্বাৰ্থৰ কাৰণে দেশ পুনৰ গঠনৰ কাৰণে, দেশৰ কাৰণে ব্যৱহাৰ কৰিবৰ কাৰণে এই বিলাক জাতীয়কৰণ কৰা হওক। আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে আমাৰ দেশৰ জনসাধাৰণৰ উন্নতিৰ কাৰণে বহুতো কাম কৰিম বুলি প্ৰতিশ্ৰুতি দি আহিছে,

আৰু তেখেতে কোৱা মতেই যদি কাম কৰিব নোৱাৰে তেনেহলে তেখেতক জনসাধাৰণে কেতিয়াও ক্ষমা নকৰিব। আমাৰ এই সম্পদৰাজী জাতীয়কৰণ কৰিব পৰা হলে আমাৰ শ শ কোটি টকা উপাৰ্জন হব আৰু সেই টকা আমাৰ দেশ পুনৰ গঠনৰ কামত ব্যৱহাৰ কৰিব পৰা হব। আমাৰ দেশৰ মূল নীতি নিৰ্ভৰ কৰিছে কৃষি অৰ্থনীতিৰ ওপৰত আৰু আমাৰ দেশৰ মূল সমস্যা হৈছে মাটি সমস্যা। আমি সকলোৱেই জানো যে আমাৰ দেশৰ শতকৰা ৮৪ জনেই কৃষিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল আৰু কৃষিৰ ওপৰতেই তেওঁলোক জীয়াই থাকে।

এতিয়া ভূমিৰ সম্পৰ্কত মই কেইআষাৰ মান কথা কম। আমি সকলোৱেই জানো যোৱা বছৰ এই সদনতে সেই মাটিৰ সম্পৰ্কত বহু বাৰ আলোচনা কৰা হৈছিল। আৰু তেতিয়া ভাৰ পৰিমাণ ৫-৬ লাখ বিঘা হব বুলি কোৱা হৈছিল। কিন্তু বিতৰণ ক্ষেত্ৰত প্ৰকৃত খেতিয়ক সকল বঞ্চিত হৈছে। এই কথা আগতে চৰকাৰে স্বীকাৰ নকৰিলেও এতিয়া চৰকাৰে স্বীকাৰ কৰিছে যে প্ৰকৃত খেতিয়ক সকল এই মাটিৰ পৰা বঞ্চিত হৈ আহিছে। নিৰ্বাচনৰ আগতে শাসক দলে জনসাধাৰণৰ আগত প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল যে তেখেত সকলে দেশৰ পৰা দৰিদ্ৰতা দূৰ কৰি সমাজৰ উন্নয়ন ব্যৱস্থা কৰিব আৰু ভূমিহীনক ভূমি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব আৰু এই প্ৰতিশ্ৰুতিৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি সংখ্যা গৰিষ্ঠতা লাভ কৰি এই সদনলৈ নিৰ্বাচিত হৈ আহিছে। কিন্তু বৰ পৰিতাপৰ বিষয় যে বৰ্ত্তমান চৰকাৰে যি মাটি নীতি ঘোষণা কৰিছে সেই নীতিয়ে অসমৰ খেতিয়ক সকলৰ মূৰত কুঠাৰাঘাত কৰিছে। মাননীয় সদস্য সকলে জানে যে আমাৰ দেশত প্ৰায় ৫ লাখ ভূমিহীন খেতিয়ক আছে। আৰু এই কথাও কোৱা হৈছে যে আমাৰ দেশত মাত্ৰ ১১ লাখ বিঘা মাটি পোৱা হব আৰু সেই মাটি আটাই খিনি খেতিয়ক সকলক খেতি কৰিবলৈ দিব পৰা নাযাব। মাত্ৰ ৫ লাখ বিঘা মাটি খেতিয়ক সকলক দিব পৰা হব। কিন্তু সেই মাটি পাই ওটিয়া বা কো-অপাৰেটিভ হিচাবত দিয়া নহব দিয়া, হব কো-অপাৰেটিভ নিগমৰ অৰ্থে। অধ্যক্ষ মহোদয়, সেই নীতি দেশৰ স্বাধীনতাৰ ২৫ বছৰৰ পিচতো প্ৰকৃত খেতিয়ক সকলক বঞ্চিত কৰাৰ নমুনা মাত্ৰ। মোৰ জ্ঞান বিশ্বাস মতে চৰকাৰে মাটিৰ যি হিচাপ দাঙি ধৰিছে সেই হিচাপ খেতিয়ক সকলক ভুৱা দিবৰ কাৰণেহে মাত্ৰ। আমি জানো চাহ বাগিচাত এতিয়াও ৩ লাখ বিঘা অতিৰিক্ত মাটি আছে। এই ৪৩ লাখ বিঘা মাটিৰ ভিতৰত

মাত্ৰ ১৪ লাখ বিঘা মাটিতহে চাহ খেতি কৰা হৈছে। বাকী বিলাক মাটি এনেয়েই অনাদায়ী হৈ পৰি আছে। এই মাটি বিলাকৰ ওপৰত চাহ বাগানৰ মালিক সকলে জমিদাৰী চলাইছে। বৰ্ত্তমান আমাৰ চিলিং আইন পাচ হৈ গ'ল। এই চিলিং আইনত পৰা অতিৰিক্ত মাটি বিলাক অধিগ্ৰহন কৰাৰ কথা আছিল। মই কওঁ শতকৰা চাৰে সাত ভাগ মাটি ভৱিষ্যতে চাহ শিল্প বৃদ্ধিৰ কাৰণে ৰাখি বাকী মাটি বিলাক অধিগ্ৰহণ কৰিব লাগে। এই দৰে চাহ বাগানৰ মাটি অধিগ্ৰহণ কৰিলে আমাৰ আৰু অতিৰিক্ত ২০ লাখ বিঘা মাটি পোৱা হব। তাৰ বাহিৰেও আমাৰ যি বিলাক ভি জি আৰ, পি জি আৰ আছে তাতো অতিৰিক্ত ১৬ লাখ বিঘা মাটি পোৱা যাব। চাহ বাগানৰ পৰা পোৱা ২০ লাখ বিঘা আৰু ভি জি আৰ, পি জি আৰৰ পৰা পোৱা ১৬ লাখ বিঘা মিলালে আমাৰ ৩৬ লাখ বিঘা মাটি অতিৰিক্ত পোৱা হব। আগতে ডেৰশ বিঘা চিলিং আইন থাকোতে আমি অতিৰিক্ত মাটি পাইছিলো। ৪ লাখ বিঘা। কিন্তু এতিয়া যেতিয়া ৫০ বিঘালৈ কমাই আনিলে আমি ভাবো এতিয়া আৰু ১৫ লাখ বিঘা অতিৰিক্ত মাটি পোৱা হব। ১৯৫৬ চনত চিলিং আইন পাচ হোৱাৰ পাচত আমি মাটি পাব লাগিছিল চাৰে চাৰি লাখ বিঘা, কিন্তু পোৱা হ'ল ডেৰ লাখ বিঘাৰ অলপ বেচি। তাকে খেতিয়কৰ মাজত বিতৰণ কৰা হ'ল। বাকী মাটি কলৈ গ'ল কোনেও কব নোৱাৰে। তাৰ হিচাব চৰকাৰৰ হাততো নাই। এতিয়া দেখা গ'ল আগৰ ৩৬ লাখ বিঘা আৰু চিলিং আইন কৰি পোৱা ১৬ লাখ বিঘা মাটি মিলাই আমি মাটি পাব পাৰো মুঠ ৫১ লাখ বিঘা। তাৰো পৰি আমাৰ ফৰেষ্ট ৰিজাৰ্ভ বিলাকতো বহুত মাটি পৰি আছে। এই মাটি বিলাকত ফৰেষ্ট অফিচাৰ সকলে জমিদাৰী চলাইছে। এই সম্পৰ্কে আমি বহুত বিলাক তথ্য পাতি আনি সদনত যোগান ধৰিছিলো, কিন্তু যেতিয়া আমাক চৰকাৰে জনাইছিল যে এই মাটি বিলাক খুলি দিয়াত কিছুমান অসুবিধা আছে। এই মাটি বিলাক খুলি দিলে হয়তো জলবায়ুয়েই পৰিবৰ্ত্তন হৈ যাব পাৰে।

এতিয়া মই ১৯৬৭ চনৰ ইকনমিক চাৰ্ভে ৰিপৰ্টৰ পৰা কেইটামান তথ্য দাঙি ধৰিব খুজিছোঁ। সেই চাৰ্ভে ৰিপৰ্ট মতে অসমত ফৰেষ্ট ৰিজাৰ্ভ আছে ৪৭·৯ হাজাৰ বৰ্গ কিলোমিটাৰ। অসমৰ ফৰেষ্ট ৰিজাৰ্ভৰ পৰিমাণ হ'ল শতকৰা ৩৯ ভাগ। কিন্তু ভাৰতবৰ্ষত ফৰেষ্ট ৰিজাৰ্ভৰ পৰিমাণ হ'ল শতকৰা ১৭·২ ভাগ এই শতকৰা ৩৯ ভাগ ফৰেষ্ট ৰিজাৰ্ভৰ ভিতৰত শতকৰা ১৩ ভাগতহে প্ৰটেক-

টেদ ফৰেষ্ট ৰিজার্ভ আছে। বাকী বিলাক অন্য ক্লাচৰ। এই ৰিজার্ভ সমূহতো বহুত খেতি কৰিব পৰা মাটি আছে। এই সকলো বিলাক মাটি যদি ব্যৱহাৰ কৰা হয়, তেনেহলে আমাৰ বহুত মাটি ওলাব। এই মাটি বিলাকত আমাৰ খেতিয়কক খেতি কৰিবলৈ দিলেই খাদ্যৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ দেশ স্বাৱলম্বী হব পাৰিব। আমাৰ দেশৰ কৃষিৰ উৎপাদন বাঢ়িব, আমাৰ দেশৰ অৱস্থা ভাল হব। এইখিনিতে মই এটা কথা কব খুজিছো যে আমাৰ দেশত যি বিলাক ফৰেষ্ট ৰিজার্ভ আছে আৰু তাত যিবিলাক খেতিৰ উপযোগী মাটি আছে সেই বিলাক প্ৰকৃত মাটিহীন খেতিয়কৰ মাজত বিতৰণ কৰিব লাগিব আমাৰ অসমত যিমান পৰিমাণৰ অতিৰিক্ত মাটি আছে তাৰে শতকৰা ২০ নাইবা ৩০ ভাগ মাটি ভৱিষ্যতৰ উন্নতিৰ কাৰণে ৰাখিব লাগে ফৰেষ্ট বৃদ্ধিৰ বাবে বা গো-চৰণীয়া ভূমিৰ কাৰণে। বাকী ৪০ লাখ বিঘা মাটি মাটিহীন মানুহৰ মাজত বিতৰণ কৰিবই লাগিব।

গতিকে আমাৰ মাটি যথেষ্ট পৰিমাণে আছে, কেৱল হিচাব আদি কৰি উলিয়াব পৰাহে নাই। পঞ্চায়তৰ হিচাবৰ জৰিয়তে চৰকাৰে আমাৰ ৰাজ্যত পাচ লাখ মাটিহীন খেতিয়ক থকা বুলি কৈছে কিন্তু সেই সম্পূৰ্ণ নিৰ্ভুল নহয়। তেওঁলোকৰ চেনচাচ ৰিপৰ্ট কেনেকৈ কি তথ্যৰ ওপৰত দিছে আমি সকলো জানো। তাৰে শতকৰা ৫০-৬০ ভাগেই মাত্ৰ শুদ্ধ বাকী খিনি ভুল বুলি আমি জানো। আচলতে আমাৰ ইয়াত প্ৰকৃত ভূমিহীন খেতিয়কৰ সংখ্যা ৩ লাখৰ বেছি নহব। সেই কালৰ পৰা চালে ৮ বিঘাকৈ দিলেও বহুত মাটি উদ্বৃত্ত হৈ যাব। বৰ্ত্তমান নিগম কৰিব খুজিছে কিন্তু মই ভাবো এই নিগমে অসমক আৰু নিগমেহে নিব। ইয়াৰ পৰা কোনো কাম নহব। আমোলাতান্ত্ৰিক অফিচাৰ বিলাকৰ কামৰ নিচিনা এই নিগমেও আমাৰ দুখীয়া খেতিয়কৰ স্বাৰ্থ জলাঞ্জলী দিব। আমাৰ মান্ধাতাৰ যুগৰ খেতি কৰা পদ্ধতিয়ে উচ্চ স্তৰৰ খেতিয়কৰ লগত ফেৰ মাৰিব নোৱাৰিব। ফলত আমাৰ খেতিয়ক সকল তেনে কালৰ পৰাও বঞ্চিত হব লগীয়া হব। তেওঁলোকৰ স্বাৰ্থ ৰক্ষা কৰা নহব। আজি মৈমনসিঙিয়া খেতিয়কক দেখা পাই আজি আমাৰ খেতিয়ক সকলেও মৰাপাট আদি খেতি কৰিবলৈ লৈছে। আৰু আন আন খেতিও কৰিবলৈ লৈছে। উন্নত প্ৰণালীৰেও কিছুমান ঠাইত খেতি কৰিছে। গতিকে সেই দক্ষ খেতিয়কৰ লগত আমাৰ অদক্ষ খেতিয়কে ফেৰ মাৰিব পৰা সম্ভৱ নহয়। আৰু নোৱাৰিবও। ফলত অদক্ষ খেতিয়ক উৰি যাব, চিডিউল্ড খেতিয়ক

উৰি যাব আৰু তেনেকৈয়ে আমাৰ প্ৰকৃত খেতিয়ক মাটি পোৱাৰ পৰা বঞ্চিত হব। গতিকে মই এই নিগমৰ বিৰোধীতা কৰিছো।

তাৰ পিচত আমি চাব লাগিব মানুহৰ চেতনাৰ বিষয়ে। মানুহৰ চেতনা নাথাকিলে এনেকুৱা পদ্ধতি নিশ্চয় ফলপ্ৰসু হব নোৱাৰে। উন্নত দেশ বিলাক বিশেষকৈ ৰাছিয়াত কালেকটিভ মেথডত খেতি কৰে, তাত ব্যক্তিগত লাভৰ লগতে দেশৰ লাভ থাকে। তাৰ দ্বাৰা খেতিয়ক জনসাধাৰণৰ চেতনা জগোৱাতো সহায় হব। তেতিয়াহে অৰ্থনৈতিক গাঠনি উন্নতৰ হব বুলি আশা কৰিব পাৰি। তেনেকুৱা কৃষি ফাৰ্ম পদ্ধতিয়েইহে দেশৰ জনসাধাৰণৰ মাজত চেতনা জগাব পাৰিব বুলি মই বিশ্বাস কৰো কিন্তু নিগমৰ বিৰোধীতা কৰো।

গতিকে নিৰ্বাচনৰ আগত যি ঘোষণা কৰিছিল সেই ঘোষণা বাহাল ৰাখি ব্যক্তিগত ভাৱে মাটি দিয়া নীতি ৰাখিবলৈ অনুৰোধ জনালো। বৰ্ত্তমান বাজেটৰ কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত যি মজুৰী ৰাখিছে সেই মঞ্জুৰীৰে দেশত সেউজীয়া বিপ্লৱ কৰিব নোৱাৰি। কাগজে কথাই সেউজীয়া বিপ্লৱৰ কথা কলেই কাম নাহিব, কাৰ্য্যত পৰিণত কৰাটাহে আচল কথা। সাৰ-পানীযোগান টকা পইচাৰ যি ব্যৱস্থা বাজেটত থাকিব লাগিছিল—সেউজীয়া বিপ্লৱ কৰাৰ কাৰণে সেই ব্যৱস্থা বাজেটত আমি দেখা পোৱা নাই। মাননীয় সদস্য শ্ৰীফুকন ডাঙৰীয়াই জাতীয়কৰণ কৰা বেংকৰ ধাৰ লোৱাৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। ইউনাইটেড বেংক নতুবা পঞ্জাব বেংকৰ পৰা কিমান খিনি খেতিয়কে খেতি কৰিবলৈ বা গৰু-মহ আদি কিনিবলৈ ঋণ পাইছে সেইটো সকলোৱে জনা কথা। ব্লেক মাৰ্কেট কৰিবলৈ কোনো-বাই ঋণ বিচাৰিলে অতি সোনকালেই ঋণ পায় কিন্তু এজন খেতিয়কে ঋণৰ বাবে দৰখাস্ত কৰিলে সেই পেটিচন খন কৰবাত পৰি থাকে বছৰকে বছৰ ধৰি। দৰখাস্ত বিচাৰিলে দৰখাস্তই ওলাই নপৰা হয়, গতিকে এই ক্ষেত্ৰতো বেংক বিলাকৰ পৰা খেতিয়কে আশানুৰূপ ভাৱে ঋণ আদি পোৱা নাই। ইউনাইটেড বেংকক মই সোধাত কৈছে বোধকৰো ৩০ জন মান খেতিয়কেহে নগাওঁ জিলাত এনেকুৱা ভাৱে ঋণ পাবলৈ সমৰ্থ হৈছে। তাতো নিশ্চয় যি সকলক টকাৰ প্ৰয়োজন খেতিৰ কাৰণে তেওঁলোকে পোৱা নাই। খেতিৰ কাৰণে দৰৰ্খাস্ত কৰা সকলক বঞ্চিত কৰা হৈছে। অধ্যক্ষ মহোদয়, পঞ্চায়তৰ যোগেদি খেতিয়কৰ মাজত বিতৰণ কৰিবলৈ দিয়া সাৰো প্ৰকৃততে খেতিয়কৰ মাজত বিতৰণ হোৱা নাই, তাৰ পৰিবৰ্ত্তে অন্য ঠাইতহে সাৰ বিলাক বিক্ৰী হৈছে। দুখীয়া খেতিয়কে সেই সাৰ পোৱা নাই। চৰকাৰে ঠায়ে ঠায়ে ২·১ জন

গ্ৰামসেৱক নাম দি কিছুমান লোকক ৰাখিছে। কিন্তু তেওঁলোককো গাওঁৰ খেতিয়ক সকলে দেখাৰ সৌভাগ্য ঘটে ২-৩ মাহৰ মূৰকত আৰু কেতিয়াবা প্ৰায় ৬ মাহৰ মূৰকত। গতিকে চৰকাৰে যি উদ্দেশ্যৰে তেওঁলোকক গাওঁৰ খেতিয়কৰ মাজত ৰাখিছিল সেই মতে কাম হোৱা নাই। গতিকে মই চৰকাৰী পক্ষৰ মাননীয় সদস্য সকলোকো আহ্বান জনাইছো আৰু আমাৰ ফালৰ পৰাও পূৰ্ণ সমৰ্থন জনাম সহযোগীতাও কৰিম সেই নীতিত যি নীতিয়ে দুখীয়া খেতিয়ক সকলক মাটি পোৱাত সহায় কৰে, তেওঁলোকক খেতি কৰাৰ সুবিধা দিয়ে। এনেয়েই এটা সিদ্ধান্ত নকৰি কোনো এটা আলোচনাৰ মাজেদি এটা সিদ্ধান্তলৈ অহাটো কামনা কৰো। কিয়নো মাটি সমস্যাই হ'ল আটাইতকৈ ডাঙৰ সমস্যা। যি কাকী অঞ্চলত মন্ত্ৰীৰ ছবি ট্ৰেক্টৰ চলোৱা হিচাবে প্ৰকাশ কৰিছিল সেই কাকীতেই আজি একোজন মানুহে ৭-৮ দৰা মাটি লৈ জমিদাৰীৰ নিচিনা চলি আছে। আকৌ চামুগুৰী অঞ্চলৰ, মাননীয় সদস্য লীলা বৰা ডাঙৰীয়া থকা হলে ভাল হলহেতেন, তাত থকা দৰিদ্ৰ মোচন কৰপোৰেচন আছে সেইটো এতিয়া দৰিদ্ৰ ভক্ষকহে হৈছে। তাত মতলেৱ প্ৰধানীয়েই সকলো। তেওঁৰ ৬ জন ল'ৰা আটাইকেইজন মেম্বাৰ।

তেওঁৰ জোৱায়েকও তাৰ মেম্বাৰ, অথচ তেওঁ তাৰ পৰা ৪০ মাইল আঁতৰত থাকে। তেওঁৰ বোৱাৰীও তাৰ মেম্বাৰ। তেওঁলোকে তাত জমিদাৰী চলাইছে। মোৱামাৰীত খেতিয়কক মাটি দিয়াৰ নামত কেইজনমানে মাটি গ্ৰাস কৰি আছে। তাত চাফাৰাৰ সকলে মাটি পোৱা নাই।

(সময়ৰ সংকেট)

এই বিধান সভাতে মই আগতেও কৈছিলো আৰু ভূমি উপদেষ্টা কমিটিতো শ্ৰীমতলিব প্ৰধানীৰ বিষয়ে কৈছিলো আৰু উপপ্ৰতি সমহৰ্ত্তাইও ৰিপোৰ্ট দিছিল কিন্তু তাৰ পিচত তেওঁ ছিলংলৈ আহি উপপ্ৰতি সমহৰ্ত্তাক তাৰ পৰা বদলি কৰি দিলে। তাৰ পিচত ভূমি উপদেষ্টা কমিটিত এই কথা আলোচনা কৰা হ'ল আৰু কমিটিত আলোচনা হোৱাৰ পাচত উপায়ুক্তই 'হিয়াৰিং' লম বুলিও কলে। এই 'হিয়াৰিং'ত মই শুনামতে আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীলীলা কান্ত বৰাইও তেওঁৰ পক্ষে কৈছিল। এই ধৰণেই যদি ২০/২৫ বছৰ ধৰি মাটি নীতি চলি থাকে তেনেহলে আমাৰ দেশত গৰীবি হতাওঁৰ ঠাইত গৰীবক আৰু গৰীবৰ ফালে ঠেলি দিয়া হৈছে।

(সময়ৰ সংকেট)

মই মাত্র আৰু অলপ কৈয়ে সামৰণি মাৰিম। আমাৰ দেশৰ চিকিৎসালয় সমূহৰ কথা কব খুজিছো। নগাওঁত মাত্র এখনেই বেসামৰিক চিকিৎসালয় আছে তাক মাননীয় সদস্য সকলোৱে জানে। এই চিকিৎসালয়খনৰ অৱস্থা দুখ লগা। ইয়াত ৰোগী ৰাখিবলৈ ঠাই নাই। মেটার্নিটি ওৱার্দকে ধৰি তাত বিছনাৰ সংখ্যা ৭০ খন। অ'ত ত'ত ডাক্তৰে যোগাব কৰি ৰোগী ৰাখে ১৩০ জন। দুৰাৱস্থাৰ সীমা নাই। এই সম্বন্ধে কেবাবাৰো মন্ত্রী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকর্ষণ কৰা হৈছে কিন্তু তাৰ কোনো উন্নতি নহ'ল। চেলাইন যদি বিচাৰে তেনেহলে অন্য ডাক্তৰখানাৰ পৰা যদি কিনি নানে তেনেহলে চেলাইনৰ অভাৱত ৰোগী মৃত্যুৰ মুখত পৰিব। তাৰ পিচত চেপামৰা বাজ্জিৰ স্বাস্থ্য কেন্দ্রৰ বিষয়ে মাননীয় মন্ত্রী আৰু চিভিল চার্জনৰ দৃষ্টি আকর্ষণ কৰা হৈছে কিন্তু আচৰিত কথা তাত এটন পানী খাবৰ কাৰণে টিউবৱেল নাই আভৰৰ পৰাহে পানী আনি তাত খাবলগীয়া হয়। মন্ত্রী মহোদয়ক কলে লিখি দিবলৈ কয়, লিখিও দিয়া হ'ল কিন্তু আজিও তাৰ কার্য্যকৰী ব্যৱস্থা হোৱা নাই। এই ধৰণে বাজ্জিক স্বাস্থ্য কেন্দ্রবোৰ চলিছে। চাবচিদাইজ ডিস্পেনচাৰীবটো কথাই নাই মোৰ তাত এজন ডাক্তৰে ইনজেকচন দি থাকোতে ডাক্তৰে নিজেই 'হার্ট ফেইল' কৰিলে। ৭০-৮০ বছৰীয়া ডাক্তৰবোৰ হ'ল ডিস্পেনচাৰী বোৰৰ ডাক্তৰ। মোৰ তাৰ ডাক্তৰজনে খোজেই কাঢ়িব নোৱাৰে গতিকে জনস্বাস্থ্য সমূহৰ অৱস্থা যদি এনেকুৱাই হয় জনসাধাৰণৰ উন্নতি হব কেনেকৈ? গতিকে জনসাধাৰণে ক্ষমা নকৰিব আপোনালোকে যি প্রতিশ্রুতি দি আহিছিল সেইবোৰ কার্য্যকৰী কৰিবলৈ আগবাঢ়ি আহক। আমিও আপোনালোকক সহায় আৰু সমর্থন জনাম।

এইখিনিকে কৈ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

শ্রীদেবেন্দ্র নাথ বৰা—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, বিত্ত বিভাগৰ দায়িত্ব থকা মাননীয় মুখ্যমন্ত্রী মন্ত্রী মহোদয়ে ১৯৭২-৭৩ চনৰ বাবে প্রায় ১২ কোটি টকাৰ ঘাটি বাজেট এখন এই সদনত দাঙি ধৰিছে। এই ঘাটি বাজেট অসমৰ কাৰণে নতুন কথা নহয়। ই এটা চিৰাচৰিত প্রথা হিচাবে চলি আহিছে। আমাৰ মনত পৰিছে ১৯৫৮ চনত তেতিয়াৰ বিত্তমন্ত্রী মাননীয় শ্রীদেবেশ্বৰ শর্মা ডাঙৰীয়াই মাত্র এখন বাহি বাজেট সেই সময়ত সদনত দাঙি ধৰিছিল। তাৰ পিচত আমি আৰু অসমত আজি পর্য্যন্ত বাহি বাজেট দেখা নাই। বাজেট সম্পর্কে বিশিষ্ট অর্থনীতিবিদ সকলে দুটা মত প্রকাশ কৰিছে-

প্ৰথমটো হ'ল ২য় বিত্ত আয়োগৰ সভাপতি শ্ৰী এ কে চান্দ। তেখেতে অনুমোদন কৰিছিল যে এখন উন্নয়নকামী ৰাষ্ট্ৰৰ কাৰণে ঘাটি বাজেটৰ বিশেষ প্ৰয়োজন আছে।

দ্বিতীয়তে বৃটিচ অৰ্থনীতিবিদ লৰ্ড কেনীজ্‌ও (Keynes) মত পোষণ কৰিছিল যে প্ৰকৃতপক্ষে এখন উন্নয়নকামী ৰাষ্ট্ৰৰ কাৰণে এখন ঘাটি বাজেটৰ প্ৰয়োজন হব পাৰে যি হেতুকে দেশৰ উন্নয়নৰ কাৰণে খৰছৰ মাত্ৰা বৃদ্ধি হয়। আন আন ডাঙৰ ডাঙৰ অৰ্থনীতিবিদ সকলেও মত পোষণ কৰিছে যে ঘাটি বাজেট দেশৰ উন্নয়নৰ সময়ত প্ৰস্তুত হব পাৰে।

চৰকাৰে এইটো লক্ষ্য ৰখা উচিত যে দেশৰ সম্পদ বৃদ্ধি কৰি আমাৰ জাতীয় আয় বৃদ্ধি কৰিব লাগিব। গতিকে এই কথা আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলে নিশ্চয় স্বীকাৰ কৰিব। আমাৰ দেশৰ উন্নয়নৰ পিনে লক্ষ্য কৰিলে আমাৰ সমাজ তথা আমাৰ দেশৰ মানুহ এতিয়াও বহুত পিচপৰি আছে আৰু তেওঁলোকৰ উন্নয়নৰ কাৰণে বিশেষ ধৰণৰ কল্যাণমূলক আঁচনি গ্ৰহণ কৰি তাৰ দ্বাৰা সফলকামী হব লাগিব। আৰু ইয়াৰ কাৰণে আমাৰ নিচিনা এখন দুখীয়া দেশত ঘাটি বাজেট হোৱাত আমি নিৰাশ হবলগীয়া কোনো কাৰণ নাই। এই ঘাটি বাজেটেৰে আমাৰ দেশত সম্পদ বৃদ্ধি কৰিব লাগিব আৰু সেই সম্পদেৰে নতুন আঁচনি লৈ অতি পিচপৰা মানুহৰ উন্নয়নৰ কাৰণে চিন্তা কৰিব লাগিব। গতিকে অসমৰ বিত্তীয় অৱস্থাৰ পটভূমিত মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে যি বাজেট দাঙি ধৰিছে তাক মই ওলগ জনাইছো।

(আসনত মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়)

আমাৰ দেশৰ অৰ্থনীতিৰ বিষয়ে মাননীয় সদস্য সকল অৱগত। আজি আমাৰ ৰাজ্যৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা হৈছে এই:—কোনো কোনো অঞ্চলত ৬ মাহ পৰ্য্যন্ত আমাৰ দেশৰ মানুহে ভাত খাবলৈ নাপায়, আনকি পথাৰৰ শেলেকু খায়ো মানুহে জীৱন ধাৰণ কৰিছে। চিকিৎসাৰ কাৰণে এখন ভাল চিকিৎসালয় নাই, চিকিৎসাৰ অভাৱত আমাৰ দেশৰ মানুহ এতিয়াও মৰি আছে; আমাৰ দেশৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা এনেকুৱা যে, গাঁৱলীয়া ল'ৰা-ছোৱালীয়ে স্কুলৰ অভাৱত এতিয়াও প্ৰকৃত শিক্ষা পোৱা নাই; আমাৰ যাতায়তৰ ব্যৱস্থা কিছুমান অঞ্চলত এনেকুৱা যে ৰাষ্টাৰ অভাৱত এখন গাওঁৰ মানুহ সিখন গাওঁলৈ যাব নোৱাৰে। গতিকে এনেকুৱা এখন পিচপৰা দেশৰ উন্নয়নৰ কাৰণে

নতুন দৃষ্টিভঙ্গিৰে আঁচনি গ্ৰহণ কৰিব লাগিব আৰু এই আঁচনি যদি গ্ৰহণ নকৰে আমাৰ সমাজৰ কোনো উপকাৰ সাধন নহয়। কিন্তু আমি দেখাত আজি ২৫ বছৰে আমাৰ জনসাধাৰণৰ উন্নতি হোৱা নাই। আমাৰ অৰ্থনীতি দিনক দিনে বেয়াৰ ফালেহে গৈছে।

সেই কাৰণে মই চৰকাৰক সতৰ্ক কৰি দিব খুজিছো যে আমাৰ যিবিলাক আঁচনি গ্ৰহণ কৰা হয়, সেই আঁচনিৰ এটা পইচাও যাতে অপব্যয় নহয় আৰু আমাৰ দুখীয়া নিৰক্ষৰ, বিবস্ত্ৰ মানুহৰ কামত যাতে আহে—সেই কথাটো চিন্তা কৰাৰ প্ৰয়োজন। আমি ঘাটি বাজেট বুলি হাত-সাবতি বহি থাকিলে নহব। মই মাননীয় সদস্য শ্ৰীভট্টাচাৰ্য্য দেৱৰ লগত একমত যে আমাৰ এই ৰাজ্যখন এক হিচাবে বৰ চহকী আৰু এক হিচাবে বৰ দুখীয়া। এইটো অৱশ্যে ঠিক আমাৰ দেশ প্ৰাকৃতিক সম্পদত চহকী, কিন্তু এই প্ৰাকৃতিক সম্পদৰাজিক ভালদৰে আহৰণ কৰিব নোৱাৰাৰ কাৰণে আমি দুখীয়া হৈ গৈছো। সেইকাৰণে আমি প্ৰাকৃতিক সম্পদ ভালদৰে আহৰণ কৰি অৰ্থসম্পদ বৃদ্ধি কৰিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিব লাগিব। মাননীয় সদস্য সকলে এটা কথা কৈ গৈছে যে কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত বৈপ্লৱিক পন্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগিব। সেই বৈপ্লৱিক পন্থা গ্ৰহণ কৰাৰ উদ্দেশ্য হল কৃষক সকলৰ উন্নতি কৰা। আমি সকলোৱে জানো যে আমাৰ দেশ কৃষি প্ৰধান দেশ আৰু ইয়াৰ অৰ্থনীতি ঘাইকৈ নিৰ্ভৰ কৰে কৃষিৰ ওপৰত।

১৯৭১ চনৰ লোক গণনাত দেখিব যে বিভিন্ন ৰাজ্যবিলাকৰ নগৰবিলাকত শতকৰা ২০ ভাগ মানুহ বাস কৰে আৰু ৮০ ভাগ মানুহ বাস কৰে গাওঁ অঞ্চলত। কিন্তু আমাৰ অসমত শতকৰা ৮·৩৯ ভাগ মানুহে বাস কৰে নগৰত আৰু বাকী সমুদায় মানুহ বাস কৰে গাঁৱত। সেই কাৰণে আমাৰ গোটেই অৰ্থনীতি নিৰ্ভৰ কৰিছে কৃষিৰ ওপৰতে। আমি কৃষি উৎপাদনত যদি ব্যৰ্থ হওঁ, তেনেহলে আমাৰ অৰ্থনীতি বিফল হব। সেই কাৰণে আমাৰ কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ মনোযোগ দিবৰ কাৰণে চৰকাৰক মই আহ্বান জনাইছো। মাটিৰ সম্পৰ্কত বৈপ্লৱিক ভূমিনীতি গ্ৰহণ কৰাৰ বাবে মই নতুন চৰকাৰক ওলগ জনাইছো। এই ভূমিনীতি গ্ৰহণ কৰাৰ লগতে কৃষক সকলৰ কাৰণে "পেকেজ প্ৰগ্ৰেমো" কৰিব লাগিব। মাননীয় সদস্য হাজৰিকা ডাঙৰীয়াই কৈছে যে কেৱল ভূমিনীতি গ্ৰহণ কৰিলেই নহব। আমাৰ কৃষক সকলক ভূমি, সাৰ, টকা-পইচা, জলসিঞ্চন আদিৰ ব্যৱস্থা কৰি দি সকলো ফালৰ পৰা সংৰক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰি দিব লাগিব। নহলে আমাৰ ভূমিনীতি ব্যৰ্থ হব।

আমাৰ কৃষি নীতি সফল কৰিবৰ কাৰণে আন্তৰিক চেষ্টা কৰিবলৈ চৰকাৰক মই পুনৰ আহ্বান জনাইছো। তাৰ বাবে যিখিনি সহযোগ লাগে আমি সেইখিনি দিবলৈ প্ৰস্তুত। আমি জানো প্ৰগতিশীল ভূমিনীতি আমাৰ ৰাজ্যত গ্ৰহণ কৰি থকা স্বত্বেও সি কাৰ্য্যকৰী নহ'ল। এতিয়া চিলিং আইন প্ৰৱৰ্তনৰ প্ৰচেষ্টা কৰা হৈছে আৰু কৃষি নিগম গঠন কৰিবলৈ চেষ্টা চলোৱা হৈছে। অকল এই আইন গ্ৰহণতে সীমাবদ্ধ নাথাকি ক্ষিপ্ৰ আৰু বৈপ্লৱিক পন্থাৰে তাক কাৰ্য্যকৰী কৰি যাবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিব লাগিব। এই ক্ষেত্ৰত মই বিশেষকৈ মুখ্যমন্ত্ৰী আৰু ৰাজহ মন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। কৃষক সকলৰ উন্নতি আৰু তেওঁলোকৰ বাবে "পেকেজ প্ৰগ্ৰেমৰ" ব্যৱস্থা কৰি আমাৰ দেশৰ অৰ্থনৈতিক ভেটি সুদৃঢ় কৰিবৰ বাবে আহ্বান জনাইছো।

আনহাতে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা অৰ্থসম্পদৰ ন্যাৰ্য্য প্ৰাপ্য আদায় কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰে বিশেষ যত্নবান হোৱা উচিত। এইখিনিতে মই দ্বিতীয় বিত্তীয় আয়োগৰ চেয়াৰমেন এ, কে, চান্দ'ৰ ইউনিয়ন ষ্টেট্ ৰিলেচন ইন ইণ্ডিয়া নামৰ কিতাপখনৰ তেওঁ লিখা এটা প্ৰবন্ধৰ ১৪৪ পৃষ্টালৈ মই মুখ্যমন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খুজিছো। তাত তেওঁ লিখিছে যে আয়কৰৰ শতকৰা ৯৫ ভাগ ৰাজ্য-বিলাকে পাব লাগে। বৰ্তমান কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে এতিয়া আমাৰ ৰাজ্যক আয়কৰৰ কেৱল শতকৰা ৫০ ভাগহে দি আছে। গতিকে গঠিত হবলগীয়া ষষ্ঠ বিত্তীয় আয়োগক, আয়কৰৰ শতকৰা ৯৫ ভাগ দিবৰ কাৰণে জোৰ দি ধৰিব লাগে। মাননীয় সদস্য শ্ৰীৰবীন গোস্বামী ডাঙৰীয়াই তেলৰ ৰয়েল্টি সম্পৰ্কত উল্লেখ কৰিছে যে ইন্দিৰা গান্ধীয়ে তেলৰ ৰয়েল্টি প্ৰতি টনত ১০ টকা দিবলৈ মত প্ৰকাশ কৰিছে। মই কওঁ শতকৰা ২০ ভাগ প্ৰতি টনত দিব লাগে। মই মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক অনুৰোধ কৰিছো যে ষষ্ঠ বিত্ত আয়োগৰ আগত সংবিধানৰ ২৬৮ ধাৰাৰ পৰা ২৮১ ধাৰালৈ যি বিষয় ৰাজ্য আৰু কেন্দ্ৰৰ মাজত আৰ্থিক বিষয়ৰ কথা সন্নিবিষ্ট কৰিছে, সেই বিলাক বিষয়ৰ ওপৰত ৰাজ্যিক চৰকাৰে জোৰ দি আৰ্থিক সাহায্য আদায় কৰিব লাগে। মৰাপাট শুল্ক, চাহৰ শুল্ক আটাইবিলাক কথা তাতেই সন্নিবিষ্ট কৰা হৈছে। গতিকে এই ধাৰা কেইটাৰ প্ৰতি ষষ্ঠ বিত্ত আয়োগৰ দৃষ্টিগোচৰ কৰিব লাগে। আমাৰ ৰাজ্যক কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যি গ্ৰাণ্ট ইন্ এইড্ দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছে, সেই গ্ৰাণ্ট ইন্ এইড্ অধিক পৰিমাণে লবৰ কাৰণেও যত্ন কৰিব লাগে। কাৰণ দুখীয়া ৰাজ্য হিচাবে অসমে অধিক গ্ৰাণ্ট্ ইন্ এইড্টো পোৱাটো

বিশেষ দৰকাৰ। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ অঙ্গ ৰাজ্য হিচাবে অসমকো উন্নতি কৰাৰ দায়িত্ব আছে। আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এটা কথাৰ ইঙ্গিত দিছে যে উন্নয়নমূলক কামৰ কাৰণে হয়তো কৰ ধাৰ্য্য কৰা হব। অৱশ্যে বাজেটত কৰৰ কোনো কথা উল্লেখ কৰা নাই। প্ৰগতিশীল আৰু উন্নয়নকামী ৰাষ্ট্ৰত কৰ-কাটলৰ ব্যৱস্থা থাকিবই। কিন্তু অসম ৰাজ্যৰ সাধাৰণ মানুহে কৰৰ বোজা সহিব নোৱাৰে; কাৰণ অসমৰ জনমূৰী আয় ভাৰতৰ আন ৰাজ্যৰ তুলনাত বৰ কম।

কেইজনমান মাননীয় সদস্যই কৃষি আয়কৰ লগাবৰ কাৰণে পৰামৰ্শ দিয়ে। মই সেইটোত একমত। কিন্তু আমাৰ কৃষকসকলৰ অৱস্থা অতি বেয়া; আনকি মাটিৰ খাজানাই দিব নোৱাৰে। সেই কাৰণে ১০ বিঘা মাটি থকা পৰিয়ালক কৰ লগোৱাৰ পৰিবৰ্ত্তে খাজনা সম্পূৰ্ণ মাফহে দিব লাগে। ভৱিষ্যতে যাতে এই দুখীয়া শ্ৰেণীৰ ওপৰত কোনো কৰ-কাটলৰ ব্যৱস্থা কৰা নহয় তাৰ প্ৰতি চৰকাৰক আহ্বান জনাইছো। আমাৰ দেশৰ সম্পদ বৃদ্ধিৰ কাৰণে শিল্প বিপ্লৱ ঘটাব লাগিব। মই যোৱাবাৰ এই সদনত কৈছিলো যে আমি যি টকা শিল্পত বিনিয়োগ কৰিছিলো তাৰ পৰিবৰ্ত্তে একো ফল নাপালো। সেই কাৰণে আজি এই অৱস্থাত আমি উপনিত হৈছো। আজি আমাৰ শিল্প বিপ্লৱ ঘটাবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিব লাগিব। পশ্চিমবঙ্গৰ মুখ্যমন্ত্ৰী শ্ৰীসিদ্ধাৰ্থ শংকৰ ৰায়ে সিদ্ধান্ত কৰিছে যে এই বছৰৰ ভিতৰতে ১০ হেজাৰ গাওঁলৈ বিজুলী শক্তি সম্প্ৰসাৰিত কৰিব। ঠিক সেই ধৰণে আমাৰ চৰকাৰেও সিদ্ধান্ত লব লাগিব যে এই বছৰৰ ভিতৰতে এহেজাৰ বা দুহেজাৰ গাঁৱলৈ বিজুলী শক্তি সম্প্ৰসাৰিত কৰিম।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ঠিক এই ধৰণেই এই চৰকাৰে সিদ্ধান্ত লব লাগে যে, এই বছৰতে ২ হাজাৰ গাঁৱত বিজুলী শক্তি সম্প্ৰসাৰণ কৰিব আৰু এই বিজুলী সম্প্ৰসাৰণৰ দ্বাৰা আমাৰ গাঁৱে ভূঞে সৰু সৰু শিল্প গঢ়ি উঠিব আৰু তাৰ দ্বাৰা আমাৰ দেশত বাঢ়ি অহা নিবনুৱাৰ সমস্যা সমাধান কৰা হব। আজি আমাৰ বহুতো আঁচনি লোৱা হৈছে। কিন্তু বৰ্ত্তমানে আমাৰ শিক্ষিত নিবনুৱা যুৱক সকলে হাঁহ কুকুৰা পোহা ফাৰ্ম, কৃষি ফাৰ্ম আদি সৰু সৰু উদ্যোগ খুলিবলৈ অৰ্থ সাহায্য বিচাৰি চৰকাৰৰ ওচৰলৈ আহিছে। এই উদ্যোগ বিলাক খোলাৰ কাৰণে তেওঁলোকক উৎসাহিত কৰিবলৈ চৰকাৰে পৰ্য্যাপ্ত পৰিমাণে অৰ্থ সাহায্য দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মই অনুৰোধ কৰো। আৰু এই অৰ্থ

সাহার্য্য পাবলৈ অহা ডেকা সকলক "হব হব" বুলি ফিৰাই যাতে দিয়া নহয় তাৰ যথোচিত ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিব লাগে। তেওঁলোকে বাৰে বাৰে আহি থাকিব আৰু ইয়াৰ পৰা 'হব হব' বুলি কৈ থাকিব, এনে দীৰ্ঘ সূত্ৰতা নীতি গ্ৰহণ কৰিলে তেওঁলোক নিৰুৎসাহী হৈ হব। ইতিমধ্যে বহুতো যুৱকে নানা ঠাইত পলট্ৰি ফাৰ্ম, ডায়েৰী ফাৰ্ম আদি খুলিছে আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে চৰকাৰৰ ওচৰত অৰ্থ সাহায্যৰ কাৰণে আহে তেতিয়া চৰকাৰে সংশ্লিষ্ট বিভাগ বিলাকত নিৰ্দ্দেশ দিব লাগে যাতে তেওঁলোকৰৰ কাম ১৫ দিনৰ ভিতৰতে হৈ যায়। 'হব" আৰু "চাম" এই শব্দ দুটা যাতে ব্যৱহাৰ কৰা নহয় তাৰ বাবে মই মন্ত্ৰীসকলক অনুৰোধ কৰিলো। আমাৰ নেতৃস্থানীয় সকলে এইটো ক'লে নহব যে, উদ্যোগ আদি খুলিবলৈ যুৱক সকল আগবাঢ়ি নাহে, এই উক্তিবিলাক কৰিলে নহব। আজি বহুত যুৱকে এই ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি আহিছে আৰু নাহিলেও তেওঁলোক যাতে আগবাঢ়ি আহে তাৰ কাৰণে চৰকাৰে আৰু নেতৃস্থানীয় সকলে নেতৃত্ব দিব লাগিব। উদ্যোগ, কৃষি, ব্যৱসায় আৰু বাণিজ্য আদিৰ দ্বাৰাহে নিবনুৱা সমস্যাৰ সমাধান কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। গতিকে এনে ধৰণৰ ব্যৱস্থা লবলৈ চৰকাৰে ক্ষিপ্ৰ গতিৰে আগবাঢ়িব লাগে। আনহাতে শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ বিষয়ে মই কিছু কথা উল্লেখ কৰিছো। আজিলৈকে আমাৰ শিক্ষানীতি পৰীক্ষামূলক ভাৱে চলাই থকা হৈছে। হাইস্কুল বিলাক গঢ়ি উঠিব। কিন্তু হাইস্কুল বিলাক কোন পৰ্যায়ত কি ভাৱে ৰখা হব এই সকলোবিলাক বিষয় কেৱল পৰীক্ষামূলক ভাবেই হৈ আছে। আজি আমাৰ প্ৰাথমিক স্কুল যিবিলাক গাঁৱত আছে তাৰ কিছুমানৰ এচাল আছে আৰু কিছুমানৰ এচাল নাই। কোনো ঠাইত শিক্ষক আছে ছাত্ৰ নাই, অন্য ঠাইত হয়তো ছাত্ৰ আছে শিক্ষক নাই। এই বেমেজালী বিলাক অতি সোনকালে দূৰ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এইবিলাক স্কুলক পৰ্য্যাপ্ত পৰিমানে সাহাৰ্য্য দি তাক পূৰ্ণাঙ্গ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। হাইস্কুল আৰু কলেজৰ সম্পৰ্কে চৰকাৰে নিৰ্দিষ্ট নীতি গ্ৰহণ কৰিব লাগে। আপুনি শুনি আচৰিত হব যে মই যি সমষ্টিৰ পৰা আহিছো সেই সমষ্টিৰ প্ৰায় বিলাক ঠাইলৈ এতিয়াও নাৱেৰে যাব লাগে। খোজকাঢ়ি যাব লাগে। সেইকাৰণে মই সকলো ক্ষেত্ৰতে এটা ন্যায় বিচাৰিছো। আমি সকলো বিলাক আঁচনি গ্ৰহণ কৰোতে এটা কথা মন কৰিব লাগিব যে, আমাৰ সকলো নিৰ্বাচনি ইস্তাহাৰত ৰাইজৰ ওচৰত যিবিলাক প্ৰতিশ্ৰুতি দি অহা হৈছে তেনে ধৰণে যাতে আঁচনি লোৱা হয় আৰু সকলো সমষ্টিতে

যাতে জনসাধাৰণে সম্ভাৱে উপকৃত হয় তালৈ বিশেষ মন কৰিব লাগিব আজি কোনো কোনো সমষ্টিত এটাও ৰাস্তা নাই, এখনো হস্পিতাল নাই শিক্ষাৰ ব্যৱস্থাও তদ্ৰূপ, কিন্তু একোটা সমষ্টিত আকৌ ৰাস্তাবিলাক যেন মকৰাৰ জালৰ দৰেহে গৈছে। আমাৰ স্বাস্থ্য মন্ত্ৰীয়ে নিজেই জানে যে গৰুবাট মৌজাৰ বহুতো অনুন্নত জনজাতিৰ মানুহ আছে কিন্তু তাত হস্পিতালৰ অভাৱত বহুত মানুহ বছৰি মৰি আছে। মই এই ক্ষেত্ৰত তেখেতৰ দৃষ্টি গোচৰ কৰিছো, যাতে অদূৰ ভৱিষ্যতে তাত এটা হস্পিতালৰ ব্যৱস্থা কৰি দিব আৰু তেতিয়াহলে অনুন্নত সম্প্ৰদায়ৰ গৰীব জনজাতি মানুহ সকল ৰক্ষা পৰে। ৰাস্তাৰ ক্ষেত্ৰত কামপুৰৰ পৰা মিকিৰ পাহাৰলৈকে যি ৰাস্তা কৰাৰ কথা কৈছে তাকো যাতে অবিলম্বে কামত ধৰে তাকে ভৰষা ৰাখিলোঁ। সৰ্বশেষত সমগ্ৰ অসম ৰাজ্যৰ সৰ্বসাধাৰণে যাতে সামাজিক ন্যায় পায় তাৰ বাবে মই অনুৰোধ জনাই মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীপিটসিং কোঁৱৰ : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমি যি বাজেট দেখিবলৈ পালো আৰু আমাৰ মুখ্য তথা বিত্ত মন্ত্ৰীয়ে যিখন বাজেট দাখিল দিলে, তেখেতৰ বাজেটত অসমৰ ভিতৰতকৈ বাহিৰৰ কথাহে বেছি যেন পালো। আমাৰ অসমত বিভিন্ন ধৰণৰ মানুহ আছে। উচ্চ পৰ্য্যায়ৰ মানুহ আছে, কিছুমান পিচপৰি থকা মানুহ আছে, সেইবিলাকৰ উন্নতিৰ বাবে একো নেদেখিলো। ইয়াৰ উপৰিও যোৱা ইলেকচনৰ সময়ত তেখেতে কৈ আহিছে যে, যি সকল দুখীয়া মানুহ তেওঁলোকৰ দুখ মোচন কৰিম। যি সকলৰ চাকৰি নাই সেইসকলৰ চাকৰিৰ ব্যৱস্থা কৰিম আৰু এতিয়া বোধ কৰো তেখেতৰ মনত থটকা আহিছে কাৰণেই এই বাজেটত সেই লোকসকলৰ প্ৰতি কোনো ব্যৱস্থা লোৱাৰ উল্লেখ নাপালো। এতিয়া চৰকাৰে কৈছে যি-বিলাক অস্থায়ী মানুহ সেইবিলাকে কাম এৰি গুচি যাব লাগে, আমাৰ যিবিলাক জনজাতীয় ল'ৰা আছে সেইসকলো চাকৰি এৰি যাব লাগে বুলি নটিশ দিছে। সংবিধান মতে চিদিউল কাষ্টৰ চাৰে সাত পাৰচেণ্ট ল'ৰাই কাম পাব লাগে। এতিয়া নটিশ দিছে যে এই চিডিউল কাষ্টৰ ল'ৰাবিলাকে কাম এৰি নিজৰ মাছ মৰা দেশলৈ যাব লাগে। ইয়াৰ উপৰিও আমাৰ যিবিলাক মানুহে আগতে ৰাস্তা আদিৰ কাম কৰিছিল সেইবিলাককো এতিয়া কামৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰিছে। এই কথা আমাৰ সদনৰ সদস্য সকলে নিশ্চয় জানে। তাৰ পাছত আমাৰ দুখীয়া মানুহবিলাকক মাটি দিব লাগে বুলি কোৱা হৈছে।

অৱশ্যে এই বিষয়ত তেখেতে নিজেই খাটাং হব পৰা নাই, এই আঁচনি কাৰ্য্যকৰী হব যে নহয়। এই সদনত বহুবাৰ কৈ অহা হৈছে। ১৯৫২ চনৰ পৰাই এই ভূমি নীতিৰ কাম হাতত লোৱা হৈছে। চৰকাৰে যি Land Reform কৰিব বিচাৰিছে সেই বিষয়ে মই কেইখনমান চৰকাৰৰ আইন-মৰ্ম্মগত কৰিবলৈ বিচাৰিছো। ১৯৫২ চনত যিখন আইন পাচ কৰিলে সেই-টোতে আমাৰ দ'ল দেৱালয়, মঠ মন্দিৰ, গোসাই বামুনৰ পৰা মাটি কাঢ়ি অনাৰ ব্যৱস্থা হ'ল আৰু প্ৰচাৰ কৰা হ'ল যে সেই উদ্ধাৰ কৰা মাটি দুখীয়াক বিতৰণ কৰি দিয়া হব। তাৰ পিচত আহিল ১৯৫৫ চনৰ চিলিং আইন। সেই টোতে মাটিৰ সৰ্ব্বোচ্চ পৰিমাণ নিৰ্ধাৰণ ১৫০ বিঘা কৰিলে। তাৰ পছত দেশত বৰ্দ্ধিত শস্য উৎপাদনৰ নামত ১৯৬১ চনত গোটেই মাটিবোৰ গোট কৰিবৰ কাৰণে এখন আইন পাছ কৰিলে। ইয়াৰ দ্বাৰা বেলেগে, মাটিবোৰ গোটাই ৫/১০ বিঘা কৰি খেতি কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিলে। বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিত অলপীয়া মাটিত খেতি কৰিব নোৱাৰি ফলত যাৰ কম মাটি আছিল সেই সকলৰ পৰা অসুবিধা হোৱাত পুনৰ ১৯৬৬ চনত মাটিবোৰ consolidate কৰিবলৈ সেই আইনখন amendment কৰা হ'ল। এইদৰে ইটোৰ পিছত সিটো পৰীক্ষামূলক ব্যৱস্থা চলি আছে। 'ঐইবাৰ আহিল বিনোবাভাৱে'। বায়ুপানী মাটি কাৰ। বিনোৱা ভাৱেৰ কথাত কংগ্ৰেছী ডাঙৰ ডাঙৰ নেতা সকলে কংগ্ৰেছী টিকট পাবৰ আশাৰে মাটি দান দিয়াত লাগিল কিন্তু কাৰ্য্যত হলে একো নহ'ল। গায়ন বায়ন কৰি গ্ৰামদান আইন ঘোষণা কৰা হ'ল, Town ৰ মাটি ভূমিদানৰ নামত দান দিব বুলি সকলোৱে ভাবিলে, কিন্তু য'ত Town ৰ মাটি ফুট হিচাবে বিক্ৰী হয় সেই মাটি কোনে দান দিব ? এইদৰে ভূমিদান আইন কৰিলে। তাৰ পাছত আগৰ আধিয়াৰ আইন পুনৰ আহি পৰিল। কিছুদিন পাছত আধিয়াৰ আইনো শেষ হ'ল। মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে গাদীত বহিয়েই এখন আইন কৰিলে যে ৩ বছৰ দখল কৰিলেই সেই মাটিৰ ওপৰত দখলী স্বত্ব হৈ যাব। এই ধৰণে আইন হব নোৱাৰে, ই গৰীৱৰ কাৰণে নহয়। তাৰ পাচত ৭৫ বিঘা লৈ নমাই অনাৰ আইনখন পাছ কৰিলে, আইন খনৰ rules and regulation ইত্যাদি framed নৌ হওতেই তাৰ circular পঠিয়াই দিয়া হ'ল। এনে দৰে আইনবোৰ চলি আছে।

এতিয়া আমাৰ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই নতুন এখন আইন আনিলে। সেইমতে মাটিৰ সৰ্ব্বোচ্চ পৰিমান নিৰ্ধাৰণ ৫০ বিঘা হব লাগে। এনে অৱস্থাত যি সকলৰ পৰিয়াল বেচি বিশেষকৈ জনমাতিয়া, দেউৰী সকলৰ একোটা পৰিয়ালৰ

১৫০ জন মান মানুহ থাকে, ইমান ডাঙৰ পৰিয়ালৰ কাৰণে ৫০ বিঘা মাটি জানো যথেষ্ঠ হব, তাৰে জানো তেওঁলোকে চলিব পাৰিব ? অথচ ১০০ বছৰৰ আগতেই এওঁলোকে এই মাটি আবাদ কৰি আছিল। যদি চৰকাৰে agreement দিলেহেতেন যে এই পৰিয়ালৰ ল'ৰা ছোৱালী বিলাকে পৰীক্ষা পাছ কৰিলেই চাকৰি পাব, তেওঁলোকে যাতে পৰীক্ষাত পাছ কৰি চাকৰিৰ কাৰণে হাবাথুৰী খাই ফুৰিব নালাগে তেতিয়াহলে আমি তেওঁলোকক বুজাব পাৰিলো-হেতেন আৰু তেতিয়া তেওঁলোকে মাটিও স্বইচ্ছাই এৰি দিলেহেঁতেন। কিন্তু যেতিয়া আমি দেখিলো যে Secretariat ত কাম কৰা চাকৰীয়াল সকলেই খেদা খালে তেনে অৱস্থাত পিছত অহাবোৰৰ কি অৱস্থা হব সেইটোত সকলোৰে সন্দেহ আছে। এই দেশত কাৰো নিৰাপত্তাই নোহোৱা হৈছে। অসমত বিভিন্ন স্তৰৰ মানুহ আছে, বিশেষকৈ যি সকল জনজাতীয় লোক আছে সেই সকলৰ পৰিয়ালত কমেও ২০/৩০/৪০ জন মান মানুহ থাকেই। গতিকে এনেবোৰ পৰিয়াললৈও চৰকাৰে দৃষ্টি দিব লাগে, আইন কৰিলে ই দুখীয়া সকলৰ কাৰণে Resonable হব লাগে। চৰকাৰে আইন কৰিলে চাব লাগে সেই আইন কাৰ্য্যকৰী হব নে নহয় আৰু যাতে সকলোৰে কাৰণে গ্ৰহণযোগ্য হয়, এনেয়ে ধনীৰ ওপৰত আইন কৰাতো থিক নহয়। মই সদনত এইবোৰ আইন গ্ৰহণ কৰাৰ আগতে ভালদৰে চালি জাৰি চাবলৈ চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

ইয়াৰ পিছত আমাৰ যি সকলৰ মাটি আছে সেই সকলে যে ভালকৈ খেতি কৰিব পৰা নাই, কাৰণ কৃষি বিভাগে কোনো অধিক শস্য উৎপাদন আঁচনি লব পৰা নাই। অথচ আমি "All India Radio" ৰ যোগে সদায় শুনিবলৈ পাও যে অমুকত তমুকত বিঘাত ৫০/৬০ মোনকৈ খেতি হৈছে, এইদৰে হোৱা হলে দেশত আকাল নহলেই হেঁতেন। এই বিলাক একোটা আৱাজহে প্ৰকৃততে কতো একো কৰিব পৰা নাই।

তাৰ পিছত আমি দেখিছো কিছুমান মানুহে ১০ বছৰ ২০ বছৰ দখল কৰাৰ পাছতো আজি পৰ্য্যন্ত মাটিৰ পট্টন পোৱা নাই আনকি ২০/২২ বছৰে খাই থকা মাটিবো পট্টন পোৱা নাই। ১০ বিঘালৈকে ভূমি বন্দোৱস্তী দিব লাগে বুলি ১৯৬৮ চনৰ ভূমি বন্দবস্তি নীতি আইন নাকশ হ'ল নেকি ? যদি সেইটো নাকশ কৰা হ'ল সেইটো কৈ দিলেই ভাস হয় দেখোন। নহ'লে দুখীয়া মানুহবোৰে অযথা কাছাৰীলৈ অহা যোৱা কৰি টকা পইচাবোৰ খৰচ কৰি হাৰাশাস্তি হবলগীয়া হৈছে অথচ আজি পৰ্য্যন্ত কোনো পাট্টা পোৱা নাই।

এতিয়া আকৌ ৰাজহ বিভাগে কৈছে ৩.২০ পইচা affidavit দিব লাগে, দুখীয়া মানুহৰ ওপৰত আকৌ stamp ৰ দাম বঢ়াই দি নতুন বোজা জাপি দিয়াতো ন্যায় সঙ্গত হোৱা নাই। এই বিলাক কথা পুনৰ বিবেচনা কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

(সময়ৰ সংকেত)

(Adjournment)

The House then adjourned till Two P. M. for Lunch.

(After Lunch)

শ্ৰীপিটসিং কোৱঁৰ : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আগতে কৈ আহিছো যে আমাৰ অসমত দুৰেক ৰকমৰ মানুহ আছে, অগ্ৰসৰ, অনুগ্ৰসৰ আৰু দুৰ্ব্বল। শ্ৰেণীৰ মানুহ এই সকলক আগবঢ়াই নিবৰ কাৰণে চৰকাৰে প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে। অনুসূচীত জাতি-জনজাতিৰ লোকসকলক আগবঢ়াই নিবৰ কাৰণে ভাৰতীয় সংবিধানত নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে।

ভাৰতীয় সংবিধানৰ ৪৬ ধাৰাত কোৱা হৈছে যে 'The State shall promote with special care the educational and economic interests of the weaker sections of the people, and in particular, of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes, and shall protect them from social injustice and all forms of exploitation." আজি এই ধাৰা মতে আমাৰ চৰকাৰে এই মানুহবিলাকক যি ভাবে আগবঢ়াই নিব লাগিছিল তাৰ কোনো ব্যৱস্থা কৰা নাই। তেওঁলোকৰ জীৱিকাৰ কোনো ব্যৱস্থা কৰা নাই, মাটি-বাৰীৰ ব্যৱস্থা কৰা নাই। তেওঁলোকৰ যি মাটি-বাৰী আছিল তাকো কাঢ়ি নিয়াৰ ব্যৱস্থা চলিছে। আমাৰ চৰকাৰে পিচপৰা জাতি আৰু জনজাতিৰ ৰক্ষণা-বেক্ষণৰ কাৰণে আইন কৰিছে। সংবিধানৰ ৪৬ ধাৰামতে যি ৰক্ষণা-বেক্ষণ কৰাৰ দৰকাৰ আছিল সেই ৰক্ষণা-বেক্ষণ দিয়া হোৱা নাই। ১৯৪৭ চনত অসম ৰাজহ (সংশোধন) আইন মতে জন-জাতীয় লোকৰ ভূমি সংৰক্ষণ কৰাৰ ব্যৱস্থা আছিল। তাৰ পিচত চৰকাৰে আন এখন আইন কৰিলে, ১৯৬৪ চনৰ মাটি হস্তান্তৰ কৰা, পট্টা কৰা আৰু ৰেজিষ্ট্ৰেশ্যন কৰা বন্ধ কৰি দিলে তথাপি ঠায়ে ঠায়ে মাটি ৰেজিষ্ট্ৰেশ্যন হৈয়ে আছে আৰু ঠায়ে ঠায়ে মানুহে মাটিৰ পট্টা কৰিয়েই আছে। এইবিলাক কথা আমি চৰকাৰৰ দৃষ্টিগোচৰ

কৰিয়েই আছো। দুৰ্ব্বল শ্ৰেণীৰ মানুহে আইনৰ সুবিধা লব নোৱাৰে, কাৰণ সেই মানুহবিলাক পিচপৰা মানুহ।

আনহাতে কলেজৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে ১৯৭১-৭২ চনৰ বৃত্তি পোৱা নাই। ডি পি আই অফিচত ডি পি আই, বহুবিলাক ডি ডি পি আই আছে আৰু বিভিন্ন মানুহ থকা সত্বেও বৃত্তি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব পৰা নাই, পাম পাম বুলি ছাত্ৰ সকলে মুখলৈ চাই আছে, ফলত কলেজৰ প্ৰেচিডেণ্ট আৰু প্ৰিঞ্চিপাল বদনামত প'ৰিছে। কলেজৰ বৃত্তি খিনিটো তেওঁলোকে নি ভগাই দিব নোৱাৰে। এই বৃত্তি খিনি দিয়াটো চৰকাৰৰ কৰ্ত্তব্য নহয় নেকি? এই বৃত্তি খিনি নাপালে গৰীব শ্ৰেণীৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে কেনেকৈ পঢ়িব? ট্ৰাইবেল স্কুলবিলাকক মঞ্জুৰী দিয়া হৈছে। কিন্তু সেই টকা আজিও টিয়ে ডি ডিপাৰ্টমেণ্টত পৰি আছে। মানুহে সেই টকা পাম পাম বুলি ভাবি আছে আৰু সেই টকাৰে ঘৰ সাজিবলৈ আশা পালি আছে। এই শিতানৰ ১-২ লাখ টকা জমা হৈ পৰি আছে, এতিয়াও বিতৰণ হোৱা নাই। এতিয়া সাহাৰ্য্যমূলক আৰু অন্যান্য ব্যৱস্থা সমূহৰ জৰিয়তে কিছুমান টকা দিয়া হৈছে, কিন্তু চৰকাৰৰ পৰা এখন চাৰকুলাৰ গ'ল যে কোনো বিল বেংকে পাছ কৰিব নোৱাৰে। সেই কাৰণে সেই টকা দিয়া নাই। এই দৰে বহু টকা ইতিমধ্যে ঘূৰি আহিছে কাৰণ ট্ৰেজাৰীৰ পৰা সময়মতে টকা লব নোৱাৰিলে। ১৯৭২ চনৰ ৩১ মাৰ্চৰ আগতে যিবিলাক টকা লোৱা নহল সেই বিলাক টকা ঘূৰি আহিল। ডিব্ৰুগড় মহকুমা আৰু নগাওঁ জিলাৰ প্ৰায় ২০ হেজাৰ মান টকা ঘূৰি আহিল। ইয়াৰ ভিতৰত ডিব্ৰুগড় মহকুমাৰ ১০ হেজাৰ মান টকা হব। এই ব্যৱস্থা হলে অনগ্ৰসৰ মানুহ বিলাক কেনেকৈ আগবাঢ়ি যাব? সংবিধানত চৰ্ত থকা স্বত্বেও এই দুৰ্ব্বল শ্ৰেণীৰ মানুহবিলাকক আগবঢ়াই নিয়াৰ কোনো চেষ্টা কৰা হোৱা নাই। সংবিধানত এই পিচপৰা আৰু দুৰ্ব্বল শ্ৰেণীৰ মানুহ বিলাকক আগবঢ়াই নিয়াৰ যি ব্যৱস্থা আছে সেই ধৰণেৰে আগবঢ়াই নিবলৈ মই চৰকাৰক দাবী কৰিছো।

মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয় এজন সমাজবাদী লোক, তেখেতে দেশ পৰিচালনা কৰিবলৈ আগবাঢ়ি আহিছে তেখেতে ন্যায়ৰ যি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল। প্ৰতিশ্ৰুতি মতে সমাজত যাতে কোনেও নিষ্পেষণ আৰু উৎপীড়ণ কৰিব নোৱাৰে তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আমাৰ ট্ৰাইবেল এডভাইজৰী কাউন্সিল এটাও আছে, আনহাতে বেকৱাৰ্ডচেল এটাও আছে। ইয়াত ১ কোটি ৭ লাখ টকা অনুসূচীত জাতি আৰু জন-জাতীয় লোকৰ উন্নয়নৰ ব্যৱস্থাৰ কাৰণে ৰখা হৈছে। কিন্তু

অধ্যক্ষ মহোদয়, এই ১ কোটি ৭ লাখ টকা কোনে বিতৰণ কৰিব ? ইয়াৰ কোনো চাওতা নাই। ইয়াৰ কোনো এটা বেলেগ ডিৰেক্টৰেত নাই। চচিয়েল ওৱেল ফেয়াৰ বিভাগত ১৯৭২-৭৩ চনৰ কাৰণে বাজেটত ১০ লাখ টকা ধৰা হৈছে। এই টকাৰ বাবেও স্বকীয়া ডিৰেক্টৰেত আছে। কিন্তু ১ কোটি ৭ লক্ষ টকাৰ বাবে কোনো স্বকীয়া ডিৰেক্টৰেত নাই। গতিকে ইয়াৰ বাবে এটা বেলেগ ডিৰেক্টৰেত কৰিব লাগে যাতে এই টকা বিলাকৰ এটা ভাল বিচাৰ হয়।

অধ্যক্ষ মহোদয়, এই জনজাতীয় মানুহবিলাকক কিছুমান জেগাত সা-সুবিধা দিব লাগে। গুৱাহাটী চহৰৰ ট্ৰাইবেল বেল্টৰ অন্তৰ্ভূক্ত কিছুমান জেগা আছিল আৰু সেই জেগাত জন-জাতীয় মানুহ বিলাকৰ বসবাস আছিল, তেওঁলোকক মাটি দিম বুলি ট্ৰাইবেল ব্লকৰ পৰা মাটি দিয়ে আৰু বন্দবস্তিৰ ক্ষেত্ৰত জনজাতি লোকক অগ্ৰাধিকাৰ দিব বুলি ১৯৬৮ চনৰ ১৮ ডিচেম্বৰ তাৰিখে চৰকাৰে সিদ্ধান্ত লৈছিল, কিন্তু আজিলৈকে দিয়া নহ'ল। যি ঠাইত দিয়া হ'ল তাত গৰীৱ মানুহ বহি আছিল। তাৰ ওপৰত বসবাস কৰাৰ কাৰণে মাটি দিয়া নহ'ল। বৰং জন-জাতিৰ মানুহৰ মাজত অসন্তুষ্টিৰ সৃষ্টি হ'ল। তেওঁলোকৰ মাজত কাজিয়া পেচাল হোৱাৰ ফলত আতংকৰ সৃষ্টি হৈছে। সেই কাৰণে আজি কোকৰাঝাৰ অঞ্চলত স্বায়ত্ব শাসনৰ দাবী উঠিছে। তেওঁলোকৰ দুখ-দুৰ্গতিৰ কথা বিচাৰ কৰিবলৈ কোনো মানুহ আগবাঢ়ি নাহে। এনে ধৰণৰ ব্যৱস্থা যদি চলি থাকে তেনেহলে অকল গোৱালপাৰাতেই নহয় অন্যান্য ঠাইতো স্বায়ত্ব শাসনৰ দাবী আহিব আৰু মানুহ অন্য ঠাইলৈ যোৱাৰ চেষ্টা কৰিব আৰু তেনে ধৰণৰ চেষ্টা কৰাতো স্বাভাৱিক।

সেই কাৰণে আজি অসম চৰকাৰে এনেকুৱাকৈ কাম কৰিব লাগিব যাতে অসম খন কেতিয়াও খণ্ডিত নহয়। অসম খন ঠিক মতে অখণ্ড ভাৱে ৰাখিবলৈ হলে সংবিধানত অনুসূচিত সম্প্ৰদায়ৰ কাৰণে যি বিলাক ব্যৱস্থা ৰাখিছে সেই বিলাক যথাযথ ভাৱে পালন কৰিব লাগিব। ভাৰতৰ সংবিধান বলবৎ হোৱা আজি ২৫ বছৰ হৈ গ'ল। এই ২৫ বছৰে অনুসূচিত জাতি আৰু জনজাতিৰ কাৰণে যি বিলাক ব্যৱস্থা আছিল সেই বিলাক কত ক'ত পালন কৰিছে আমি দেখা নাই। সংবিধানত উল্লেখ আছে যে অনুসূচিত জনজাতিৰ কাৰণে শতকৰা ১০ ভাগ চাকৰি ৰিজাৰ্ভ ৰাখিব লাগে। কিন্তু সেই কথা ক'ত মানি চলিছে। আমি আমাৰ অসমৰ ক্ষেত্ৰত দেখা পাও চিপাহী আদি লৈহে কোনো ৰকম জনজাতিৰ চাকৰিৰ সংখ্যা শতকৰা ৭ ভাগ হয়গৈ।

আমাৰ সচিবালয়ত আগতে এই সংখ্যা নিচেই তাকৰ আছিল। কিন্তু আগৰ মুখ্যমন্ত্ৰীৰ অনুগ্ৰহত কেইজন মান ল'ৰাই চাকৰি পাইছিল যদিও এতিয়া শুনিছো সিদিনা কেইবাজনো ল'ৰাক চাকৰিৰ পৰা খেদাইছে।

(সময়ৰ সংকেট)

সেই কাৰণেই মই মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক দাবী জনাইছো চাকৰি বাকৰি আদিৰ ক্ষেত্ৰত এই বিলাক চাব লাগে। এই খিনিকে কৈ মই মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিলো।

(The House resumed at **2.03 P. M.** with Mr. Speaker in the Chair)

শ্ৰীকৃষ্ণকান্ত লহকৰ : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যিখন বাজেট দাঙি ধৰিছে সেই বাজেট সম্পৰ্কত মই দুষাৰ মান কথা কওঁ। এই বাজেটৰ জৰিয়তে গৰীবি হতাওঁৰ যি শ্লোগান আছিল সেই শ্লোগানৰ বহুখিনি আশা কৰিছিলো। কিন্তু বাজেটত তেনে কোনো ব্যৱস্থা নাই। এই প্ৰসঙ্গত মই মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি কব খোজো যে যিবিলাক কাম কৰাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল তাৰ যদি অন্ততঃ দুটা কাম কৰিব পাৰে আমি কিছু আগবাঢ়ি যাব পাৰিম। এই গৰীবৰ দুটা শ্ৰেণী আছে। এটা হ'ল কৃষক শ্ৰেণী আৰু আনটো হ'ল কাম কাজ নোহোৱা নিবনুৱা শ্ৰেণীহৈ বহি থকা শ্ৰেণী। মাটি নোহোৱা শ্ৰেণীটোক মাটি দিয়া আৰু কাম নোহোৱা শ্ৰেণীটোক কাম দিয়া এই দুইটাই হৈছে আজি চৰকাৰৰ প্ৰধান কাম। এই দুটা কাম কৰিব পাৰিলে গৰীবি হতাওঁৰ কিছু কাম হব বুলি আমি আশা কৰিব পাৰো। এতিয়া প্ৰথম কথা হৈছে কৃষক সকলক কেনেকৈ সহায় কৰিব পাৰি কৃষকে খেতি কৰে আৰু বানপানীয়ে আহি নষ্ট কৰি যায়। কৃষকে বৰষুণৰ কাৰণে ওপৰলৈ মুখ মেলি চাই থাকিব লাগে। এই দুটা অৱস্থাত এহাতে বানপানী নিয়ন্ত্ৰণ আৰু আনহাতে কৃষিৰ পৰ্যাপ্ত পানী যোগান আৰু কৃষক সকলক যদি ঋণ দি সহায় কৰিব পাৰে তেতিয়াহলে এই কৃষক শ্ৰেণীটোৰ কিছু সহায় হব। যি বিলাক মানুহ নিবনুৱা হৈ বহি আছে তেওঁলোকক অন্য কাম দিব নোৱাৰিলেও তেওঁলোকক কুটিৰ শিল্পৰ কিছু কাম কৰিবলৈ উদ্দীপনা দিলেই কিছু সহায় হব। এই কুটিৰ শিল্পৰ ভিতৰত তিৰোতা সকলৰ কাৰণে বিশেষকৈ বিধৱা সকলৰ কাৰণে, যি সকলে সৰু সৰু ল'ৰা ছোৱালী স্কুল কলেজত পঢ়াই আছে তেওঁলোকক উইভিং চেৰিকালচাৰ আদিৰ যোগে সুবিধা

দিবলৈ চৰকাৰে চেষ্টা কৰিব লাগে।

দ্বিতীয়তে উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত মই কওঁ যে, চৰকাৰে উদ্যোগৰ কাৰণে টকা দিব নোৱাৰিব পাৰে, কিন্তু উদ্যোগত এক্সপাৰ্ট মানুহ বহুতো আছে। এই এক্সপাৰ্ট বিলাকক যদি আমি গাঁৱে ভূঞে পঠাই কোন গাওঁত কি শিল্প হব পাৰে সেই বিলাক তথ্য পাতি চৰকাৰে অনাই আৰু সেইমতে যদি প্ৰয়োজন অনুসৰি বেংকৰ পৰা ঋণ আদি দি কাৰ্য্যকৰী কৰিব পৰা হয় তেনেহলে এই শ্ৰেণী গৰীৱ বিলাকে উন্নত জীৱন যাপন কৰিবলৈ বিশেষ সহায় হব। গতিকে মই চৰকাৰক এই বিষয়ে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যিটো স্মল আৰু মাৰ্জিনেল আঁচনিৰ কথা কৈছে সেইটো কৰিব পাৰিলে ভালেই হব। এইটো কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ হলে চাৰভিচ কো-অপাৰেটিভ বিলাক সজিব কৰিব লাগিব, আৰু টকা পইচা লেন দেন এওঁলোকক দিব লাগিব। টকা পইচাৰ অভাৱৰ কাৰণে এই চাৰভিচ কো-অপাৰেটিভ বিলাক অচল অৱস্থালৈ গৈছে। আনহাতে যি বিলাক মানুহে কো-অপাৰেটিভ বেংকৰ পৰা ধাৰ কৰে তেওঁলোকে টকা ঘূৰাই দিয়া নাই। আৰু এই ক্ষেত্ৰত এ চি অ' বিলাকে যি বিলাক টকা ধাৰে দিছে সেইবিলাক লিষ্ট কৰি চৰকাৰে উলিওৱাৰ চেষ্টা কৰিব লাগে।

কৃষিৰ শিতানত মই কব বিচাৰিছো যে ধৰক কোনো এটা পৰিয়ালত ৩ ৰ পৰা ১৫ বিঘা মাটি আছে। এই মাটিখিনিৰ ক'ত কিমানত শালি, বা আহু বা ৰবি শষ্য কৰিব পৰা যায় তাৰ শ্ৰেণী বিভাগ কৰোৱাই সেই মৰ্মে কৃষক সকলক বিধান সাৰ আৰু ঋণ যোগান ধৰিব পাৰিলে এই অঁাচনিত কৃতকাৰ্য্য হব। কিন্তু দুখৰ কথা এই অঁাচনিত এগ্ৰো ইণ্ডাষ্ট্ৰীয়ে সাৰ, চিদ কৰপৰেচনে বিধান আদিৰ যোগান ধৰিব নোৱাৰাৰ কাৰণে আমাৰ কাম হোৱা নাই। এই আচনি ১৯৭০ চনতে লোৱা হৈছিল কিন্তু গুৱাহাটী মহকুমাৰ বাহিৰে আন কোনো মহকুমাতে ইয়াৰ কাম হোৱা নাই। তাৰ পিচত তিনি বিঘাৰ কম মাটি থকা মানুহক পশু পালনৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ হলে ভাল হয় কাৰণ এই কম মাটিৰ মানুহ বিলাকে যদি দুইশ বা চাৰিশ মুৰ্গি পুহিব পাৰে তেতিয়া হলে তাৰ পৰা যি আই হব তেওঁলোকে তাৰ পৰাই পৰিয়ালৰ ভৰণ পোষণ উলিয়াব পাৰিব। তাৰ পিচত খিৰতি গাই পোহাৰ ব্যৱস্থাও তেওঁলোকৰ দ্বাৰা কৰোৱাব পাৰে। কিন্তু গাই কিনিবলৈ বেংকে টকা নিদিয়ে। গতিকে চৰকাৰে গাই কিনাৰ খৰচ বহন কৰিলে এই শ্ৰেণীৰ

গৰীৱ সকল যাৰ খেতি কৰিবলৈ উপযুক্ত পৰিমাণৰ মাটি নাই তেওঁলোকৰ উপকাৰ হব।

আৰু এটা কথা—বাজেটত টুকুলাবাৰী চেনট্ৰেল ষ্টেট ফাৰ্মৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। এই সম্পৰ্কত মই এটা ৰহস্যজনক কথা সদনত ডাঙি ধৰিব খুজিছো। আজি ৬ মাহ মানৰ আগতে মিজো পাহাৰৰ পৰা এজন বিষয়াক আনি স্পেচিয়েল অফিচাৰ পাতিছে তেওঁ ১৭-১৮ মাইল দূৰৰ পাঠশালাত অফিচ কৰিছে। আৰু তেওঁ কৈছে যে ১০ হাজাৰ বিঘা মাটি লৈ টেক্টৰেৰে ভাঙি তাত অসমীয়া ল'ৰাক কৰ্ম সংস্থান দিব। কিন্তু চৰকাৰে তেখেতক ১০ হাজাৰ বিঘা মাটি নিদি ৫ হাজাৰ বিঘা মাটিহে দিলে। কেইদিন মানৰ পাছত অসমীয়া ল'ৰাক তাত চাকৰি দিব বুলি জনাইছিল আৰু বিনিয়োগ কেন্দ্ৰৰ জৰিয়তে পৰীক্ষাও লোৱা হৈছিল আৰু ৮।৯ জন অসমীয়া ল'ৰাক চাকৰী দিছে, কিন্তু নিযুক্তি নহয়। দৰ্মহা বেচিচত নহয়, দিন-হাজিৰা বেচিচতহে কাম কৰিবলৈ দিছে। কিন্তু এই ল'ৰাকেইজনে তেওঁলোকৰ অত্যাচাৰত থাকিব নোৱাৰি ৯ জনৰ ভিতৰত ৭ জনেই গুচি আহে। তালৈ যি কেইখন ট্ৰেক্টৰ আহিছে তাৰ ড্ৰাইভাৰো বাহিৰৰ পৰাহে আহিছে। মুঠতে বাহিৰৰ পৰা অহা সংখ্যা হ'ল ১২ জন। মই কব খুজিছো তেনেকুৱা মানুহ আমাৰ ইয়াত নাই নেকি? তাৰ উত্তৰ দিছিল যে উৰিষ্যাৰ এখন কৃষি পাম ফেইলাৰ হৈছে। সেই কাৰণে বাহিৰৰ পৰা মানুহ দিছে। তাৰ সহকাৰী ইঞ্জিনিয়াৰ আৰু স্পেচিয়েল অফিচাৰ জনো বাহিৰৰ মানুহ। এনেকুৱা মানুহ আমাৰ অসমত নাই নেকি? এই কথাটো সোধাত তেওঁলোকে কলে যে ৫০০ টকাৰ ওপৰৰ চাকৰিয়াল সকলক কেন্দ্ৰই পঠাব। মই তেতিয়া স্পেচিয়েল অফিচাৰক কলো যে ৫০০ টকা আৰম্ভণিত পোৱা সকল বাহিৰৰ পৰা আহিব লাগে। তেতিয়া তেওঁলোকে সমুদায় ৫০০ টকা পোৱাৰ কথাহে কলে। আমাৰ ১৬।১৭ জন মানুহক গছৰ-মূৰা আদি তোলা কামত লগাইছে। ৮ ঘণ্টাৰ ঠাইত ১৪ ঘণ্টা সময় কাম কৰিবলৈ দিছে। ভাত খাবলৈ আধা ঘণ্টা সময় নিদিয়ে আৰু হাজিৰা দিছে মাত্ৰ দুটকা চাৰিঅনা। মই কলো অন্ততঃ চাৰি টকা কৰক। এই বিষয়ে মই কৃষি মন্ত্ৰীলৈ লিখিছিলো। তেতিয়া তেখেতে জনালে যে কাগজত বিজ্ঞাপন দিয়া হব। কিন্তু আগতে যি কেইজন লোৱা হল, তেতিয়া কোনো বিজ্ঞাপন দিয়া নাছিল।

তাৰ পাছত মই চিকিৎসাৰ কথালৈ আহো। আমাৰ দেশত কেন্সাৰ

বোগ দিনে দিনে বাঢ়ি আহিছে। ডিব্রুগড়, গুৱাহাটীৰ অভিজ্ঞ সকলে ভেলু-ৰতহে কেন্সাৰ ৰোগৰ চিকিৎসা কৰিবলৈ কয়। আমাৰ দুখীয়া ৰাইজে গৈ ভেলুৰত চিকিৎসা কৰিব নোৱাৰে। গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো ৰাইজক সহায় কৰিবৰ কাৰণে অসমত এখন কেন্সাৰ হস্পিতাল পাতিব লাগে। অসমৰ বৰ্ত্তমানৰ ৰাজিক চিকিৎসালৰ অৱস্থা দেখিলে বৰ দুখ লাগে। ঘৰত বেৰ নাই। খোলা ঠাইতে বেমাৰী তিৰোভাক চাব লগা হয়। এইটো কিমানদুৰ সমীচিন হৈছে মই কব নোৱাৰো। গতিকে এই চিকিৎসালয় বিলাকৰ তত্ত্বাৱধান লবলৈ মই চৰকাৰক টানি অনুৰোধ কৰিলো। ১৯৫৫ চনত তিনি হাজাৰ টকা দিয়ে চাব্‌চিডাইজড ডিচপেনচেৰী বিলাক লোকেল বাৰ্ডে চৰকাৰক হেণ্ড অভাৰ কৰিব বুলি কৈছিল। ঠিক সেইমতে ১৯৫৯ চনত চৰকাৰক টকা দিয়া বিলাকক চমজাই দিলে। যিবিলাকে টকা দিব নোৱাৰিলে সেইবিলাক চাব্‌চিডাইজড্‌ হয়েই থাকিল। তাত ডাক্তৰক দৰ্মহা দিয়ে মাত্ৰ ডেৰশ টকা আৰু কম্পাউণ্ডাৰক দিয়ে মাত্ৰ ৮০ টকা। যত ডাক্তৰ আছে তাত কপাউণ্ডাৰ নিদিয়ে। এজন ডাক্তৰে বেমাৰীকো চাব লাগে আৰু ঔষধো দিব লাগে। গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো ভাল ডাক্তৰসহ সকলোবিলাক ৰাজ্যিক চিকিৎসালয় কৰিব লাগে।

তাৰ পিছত মই শিক্ষাৰ বিষয়ে দুটামান কথা কব বিচাৰিছো। আজি আমাৰ অসমৰ গাঁৱত থকা প্ৰায়বিলাক প্ৰাথমাৰী স্কুলতেই ল'ৰাক শিক্ষা দিয়া হয়। কিন্তু সেই প্ৰাথমিক স্কুল ঘৰৰ অৱস্থা দেখিলে বৰ দুখ লাগে। বেৰ নাই, শিক্ষক বহিবলৈ চকী নাই, বৰষুণ আহিলে স্কুলৰ ভিতৰত পানী পৰে, এনেকুৱা অৱস্থাত ল'ৰাই কেনেকৈ শিক্ষা আহৰণ কৰে মই ভাবি নাপাও। বৰ্ত্তমানৰ বাজেটত এইবোৰ এল, পি স্কুলক নন্‌-ৰকাৰিং গ্ৰাণ্ট দিয়াৰ ব্যৱস্থা ৰখা নাই। গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো যে অন্ততঃ এই প্ৰাথমিক স্কুল বিলাকৰ কাৰণে কিছুমান টকা-পইছা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। প্ৰি-প্ৰাইমাৰীত কোনো টিউটৰ ৰাখিব নোৱাৰে সেইকাৰণে ক-খ শ্ৰেণীটো ৰাখিব লাগে। তাৰ পিছত গোটেইবিলাক হাই-স্কুলকে ডেফিচিত কৰাটো ভাল হব। এতিয়া কিছুমান শ্ৰেণীক ডেফিচিট, আদি মঞ্জুৰী দিছে। মই কওঁ এইবিলাক পৰিদৰ্শন কৰি এনেক মঞ্জুৰী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তাৰ পাছত কিছুমান স্কুলে আগতে নতুনকৈ চেক্‌চন খুলিছিল সেইবিলাক চেক্‌চনৰ একোজন শিক্ষকে এতিয়া পাচ হাজাৰ

কৈ টকা লৈ গৈছে। এইটোৰ বিচাৰ কৰিব লাগে।

চৰকাৰে ৫।৬ বছৰৰ আগতে সেই চেক্সন খুলিছিল। আজি ইমান বছৰে টকা পোৱা নাই। আনহাতে একোজন শিক্ষকে ৫।৬ হাজাৰ টকা নিয়াৰ দৰ্খাস্ত আছে। মই দেখাত তুখন স্কুলত অলপতে এনে হোৱা দেখিছো। তাৰে এখন হৈছে পাঠশালা ছোৱালী হাইস্কুল। যিখনত মই নিজে চেক্রেটাৰী আছিলো। লেন্দ চিলিঙৰ ক্ষেত্ৰত মই ইয়াকে কব খোজো লেণ্ড চিলিং আইন কৰিব পাৰে অৱশ্যে যোৱা বছৰত মাটিৰ উচ্চতম নিৰিখ ৭৫ বিঘালৈ বান্ধি দিয়া হৈছিল, কিন্তু তাৰ আগতে ভায়েক ককায়েক পৃথক হৈ বেলেগ বেলেগ নামত মাটি কৰি ললে আৰু ফলত এটুকুৰাও মাটি পোৱাৰ আশা নাছিল। এইবাৰ ৫০ বিঘালৈ নমাইছে তাতো যে মাটি পোৱা যাব তাৰ কোনো আশা নাই। অবাবতে ৰাইজৰ কিছু টকা মণ্ডল, কাননগু চাবডেপুটিক খুৱাব লগীয়া হৈছে। আৰু আইন বলবৎ হোৱাৰ আগতে এইবাৰৰ দানপত্ৰ আদি হৈ যাব। এইবিলাক তুৰ্নীতিৰ যাতে পুনবাবৃত্তি নহয় তাৰ ব্যৱস্থাও চৰকাৰে কৰিব লাগে। নহলে লেণ্ড চিলিং আইনত আমি মাটি নাপাও। তাৰ পিচত তুৰ্নীতিৰ বিষয়ে মই মুখ্যমন্ত্ৰীক এটা কথা কও। আজিকালি সকলো বিভাগতে তুৰ্নীতি দেখা গৈছে। বৰপেটাৰ যোগান বিভাগৰ কেৰানীক দৰ্খাস্ত এখন উলিয়াই দিওতেই ২ টকা কৰি দিব লাগে। এই তুৰ্নীতি কেনেকৈ আতৰাব পাৰি তাৰ কাৰণে অতি সোনকালে ব্যৱস্থা লব বুলি আশা কৰিলো। এইখিনিকে কৈ মই মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিলো।

ডাঃ কোযেশ্বৰ বৰা: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এইবাৰ এই বিধান সভাত যি বিত্তীয় বাজেট মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে উত্থাপন কৰিছে সেই বাজেটত আমি একো বিশেষ নতুনত্ব দেখা নাই। আমাৰ ৰাইজে এইবাৰ বহুত আশাৰে বাট চাই বৈ আছিল, আমাৰ নতুন চৰকাৰে যোৱা ২০।২৫ বছৰ ধৰি আমাৰ যি তুখ কষ্ট হৈছিল সেইখিনি লাঘৱ কৰিব। আৰু চৰকাৰে আমাৰ দেশৰ উন্নয়ন মূলক কামত হাত দিব। কিন্তু নিজে হাত সাৰিবৰ বাবে হওক বা আগৰ চৰকাৰে বেছি টকা খৰচৰ কাৰণেই হওক বা ব্যয় সংকোচ কৰিবৰ কাৰণে হওক এই বাজেটে ৰাইজৰ মাজত হতাশৰ সৃষ্টি কৰিছে। ইতিমধ্যে এই বাজেট উত্থাপন কৰাৰ আগত বহুতো মানুহৰ চাকৰি গৈছে। আমি ভাবিছিলো এইবাৰ নতুন বাজেটত আমি বহুতো উন্নয়ন মূলক কাম হাতত লোৱা দেখিবলৈ পাম আৰু আমাৰ ইমানদিনে থকা সকলো তুখ কষ্ট লাঘৱ,

হয়, কিন্তু মুখ্য মন্ত্ৰীৰ বাজেটত আমি সেই বোৰ একেবাৰেই নাপালো। এইবাৰো বাজেটত ৰাইজৰ দৰকাৰী উন্নয়ন মূলক শিতানত আগৰ বাৰৰ তুলনাত টকা একেবাৰে কম। আনহাতে আমি দেখিবলৈ পাইছো যে জেনেৰেল এডমিনিষ্ট্ৰেশ্যনৰ আৰু উচ্চ পৰ্য্যায়ৰ আমোলাতন্ত্ৰৰ ক্ষেত্ৰত দেখা গৈছে টকা বেছি ধৰিছে বা খৰচ আগতকৈ বাঢ়িছে। এতিয়া আমি দেখিবলৈ পাইছো যে আমাৰ ইয়াত আই, এ, এচ অফিচাৰৰ সংখ্যা আগতকৈ বেচি হৈছে। মেঘালয় আৰু মিজোৰাম আমাৰ পৰা বেলেগ হৈ যোৱাৰ পাছতো আমাৰ ইয়াতো বহুতো আই, এ, এচ অফিচাৰ আছে। আগতে আমাৰ অসমত চীফ ইঞ্জিনিয়াৰ এজন আছিল। এতিয়া ব্ৰহ্মপুত্ৰ কমিচন, ই, এণ্ড দি আদি কৰি বিভাগত প্ৰায় ১ ডজন অফিচাৰ আছে। আগতে ফৰেষ্ট ডিপাৰ্টমেণ্টৰে চি, চি, এফ, মাত্ৰ এজন আছিল এতিয়া তাৰ সংখ্যা বঢ়োৱা হৈছে। আৰু দেখা গৈছে যে, জিলা প্ৰশাসনৰ খৰচ কৰ্ত্তন কৰি দিয়া হৈছে। ইয়াৰ আগৰ বছৰত ১৬৩ লাখ টকা আছিল আৰু তাৰ ঠাইত এতিয়া ৮৫ লাখ কৰিছে। ইয়াৰ পৰা দেখা যায় যে, এতিয়া যি সকলক কামৰ পৰা খেদাৰ, তাৰ পৰা দেখা যায় যে, আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা তীব্ৰতৰ হৈ যাব। শিক্ষাৰ শিতানত আমি দেখিবলৈ পাইছো যে, প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত যোৱা বছৰত ৯ কোটি ৫১ লাখ ৪৭ হাজাৰ আৰু এইবাৰ তাৰ ঠাইত ৮ কোটি ৯৩ লাখ ৯৮ হাজাৰ, মাধ্যমিক শিক্ষাৰ সেই অনুপাতে যোৱা বছৰত ৬ কোটি ৩০ লাখ ৭৫ হাজাৰ আৰু এইবাৰ কৰিছে ৫ কোটি ৭৩ লাখ ২৮ হাজাৰ। আমাৰ দুখীয়া ৰাইজে এই শিক্ষা বাদ দি অন্য পৰ্যায়লৈ যাব নোৱাৰে। বিশেষকৈ প্ৰাইমাৰী স্কুলৰ অৱস্থা অতি দুখ লগা। এগৰাকী মাননীয় সদস্যাই কৈ গৈছে যে মিকিৰ গাওঁত থকা এখন স্কুলৰ অৱস্থা অতি দুখ লগা হৈ পৰিছে। যোৱা ১০ বছৰ ধৰি সেই স্কুল খনৰ অৱস্থা একেই আছে, তাত কোনো ধৰণৰ মেৰামতি হোৱা নাই স্কুল ঘৰৰ বেৰা ভাঙি উৰলি গৈছে, বৰষুণ দিলে পানী একালৰ পৰা সিফালে বৈ যায়। আকৌ ৰ'দ দিলেও তাৰ ভিতৰত থকাটো অসম্ভৱ হৈ পৰে। গতিকে ল'ৰাছোৱালীক স্কুল ছুটি দি যাব দিব লগীয়া হয়। ইয়াৰ উপৰিও আজি ৪ বছৰেও কোনো পৰিদৰ্শকে পৰিদৰ্শন কৰিবলৈ অহা নাই। দূৰ্ভাগ্যৰ কথা তাত যি এজন শিক্ষক আছে তেওঁৰো চকু এটা কণা। আনহাতেদি শিক্ষকসকলক নিযুক্তি দিয়াৰ ক্ষেত্ৰতো ডি, আই, এচ, আই সকলে দুৰ্নীতিত লিপ্ত হোৱা দেখা যায়। বৰ্ত্তমান তেজপুৰ মহকুমাত

এই সংক্ৰান্তত যি বিলাক কাণ্ড চলি আছে সেইটো বৰ দুখ লগা কথা এইটো চৰকাৰৰ দৃষ্টি গোচৰ হৈছে নে নাই কব নোৱাৰো, মই শিক্ষা মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ জৰিয়তে চৰকাৰক এই বিষয়ে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছো আৰু যেন শিক্ষক সকলক নিযুক্তি দিওতে কোনো ধৰণৰ দূৰ্নীতিক প্ৰশয় নিদিয়ে।

মাধ্যমিক স্কুল বা হাইস্কুলৰ ক্ষেত্ৰত বা ভেনসাৰ স্কুলৰ ক্ষেত্ৰত যিটো অৱস্থা হৈছে সেইটো বৰ দুখলগা কথা, ভেনসাৰ স্কুলৰ সংখ্যা আজি ৪ গুণ মান বেছি হব। মোৰ সমষ্টিত প্ৰায় ৯ খন মান হাইস্কুল আছে এই বিলাক স্কুলৰ অৱস্থা অতি শোচনীয়, উপাধ্যক্ষ মহোদয়ে নিজেই এদিন সেই স্কুলবোৰ চাই আহিছে আৰু অৱস্থা দেখিও আহিছে। মই অনুৰোধ জনাইছো যেন শিক্ষাৰ শিতানত বিশেষকৈ মাধ্যমিক স্কুলৰ ক্ষেত্ৰত অলপ বেচিকৈ টকা ধৰিব লাগে। আমাৰ কণ কণ মইনা হতক এনে ধৰণে শিক্ষা দিব লাগে যাতে তেওঁলোকে সুস্থ পৰিবেশত থাকি সুস্থ শিক্ষা লব পাৰে আৰু কোনো ধৰণৰ দুৰ্নীতি যুক্ত শিক্ষা নাপায় তালৈ লক্ষ্য ৰাখিব লাগে। মই শিক্ষা মন্ত্ৰীক অনুৰোধ জনাও যেন তেখেত আমাৰ ৰাজ্যখনত শিক্ষাৰ এটা আমোল পৰিবৰ্তন আনিব পাৰে যাতে আমাৰ ছাত্ৰ সকলে শিক্ষা সাং কৰাৰ পাছত নিবনুৱা হৈ ঘূৰি ফুৰিব নালাগে। তেওঁলোকে নিজৰ ভৰিৰ ওপৰত নিজে থিয় হব পাৰে তালৈ বিশেষ দৃষ্টি দিব লাগে। নহলে আমি দেখিবলৈ পাইছো যে আজিকালি বি এ পাছ কৰা, এম এ পাছ কৰা ল'ৰাবিলাকে আলিয়ে গলিয়ে ফুৰিব লগীয়া হৈছে। এতিয়া আমাৰ নেতা সকলে কোৱা দেখা যায় যে কিয় এই ছাত্ৰ সকলে অনাই বনাই ঘূৰি ফুৰিব লাগে তেওঁলোকে কিয় চেলুন ইত্যাদি খুলিব নোৱাৰে ? এইটো শিক্ষিত ছাত্ৰৰ কাৰণে অসম্ভৱ। আমাৰ দেশৰ বাহিৰত যেনে বিলাত আদিত কেনে ধৰণে শিক্ষিত ডেকা সকলে নিযুক্তি পাইছে সেইটো মন কৰিব লগীয়া। আমাৰ ২।১ জন মাননীয় সদস্যাই এই বিষয়ে দেখি আহিছে।

(ভইচ—আমাৰ শিক্ষা মন্ত্ৰীক বিলাতলৈ পঠিৱাব লাগে।)

তাৰ পিছত মই চিকিৎসা বিভাগলৈ আহো, কাৰণ এই চিকিৎসা বৰ্ত্তমান যুগত সকলোৰে কাৰণে অতি আৱশ্যক কিন্তু সেই অনুযায়ী এইবাৰ বাজেটত চিকিৎসা বা স্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত যিটো টকা ধৰা হৈছে সেই হিচাবত অতি কম হৈছে কাৰণ যোৱা বছৰত ৪ কোটি ১৬ লাখ ৩৪ হাজাৰ আৰু এই বছৰ হৈছে মাত্ৰ ৩ কোটি ১২ লাখ ৩৬ হাজাৰ টকা। তাৰ উপৰিও হস্পিতাল

আৰু ডিচপেনচাৰীত যি খৰচ দেখুৱা হৈছে আৰু বাকী ৩টা মেডিকেল কলেজত যি খৰচ দেখুৱা হৈছে তাৰ মাত্ৰ চাৰি ভাগৰ ৫ভাগ অংশহে খৰচ দেখুৱা হৈছে। গতিকে স্বাস্থ্য বিষয়ে গাওঁবোৰত চৰকাৰে কেনে ধৰণৰ হস্পিতাল দিব আৰু কেনে ধৰণৰ চিকিৎসা কৰিবলৈ ডাক্তৰ দিব বা ঔষধ পাতি কিনিবলৈ খৰছ দিব সেই বিষয়ে সন্দেহ হয় আৰু ইয়াৰ পৰাই অনুমান কৰিব পাৰি এইবাৰ াইজে হাঁহাকাৰত পৰিব লাগিব। এই বিলাক কাৰণতে বহুতে ডাক্তৰ কলক সন্দেহ কৰে যে তেওঁলোকে ৰোগীলৈ দিয়া ঔষধ পাতি আদি বিক্ৰী কৰে আৰু সেই বাবেই হস্পিতালত কোনো ঔষধ পাতি পাবলৈ টান হয় আৰু তেনে ধৰণৰ অভিযোগ বহু শুনিছো অথচ এই ঔষধ পাতি দিওতে চৰকাৰে কিমান যত্ন লৈছে সেই বিষয়ে ভূ-ৰাখোতা সকলে খবৰেই নকৰে। হস্পিতালত ঔষধ আদি দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত আমি দেখিছো ডাঙৰ ডাঙৰ ফাৰ্মে ঔষধ পাতি আদি হস্পিতালত দিবলৈ বন্ধ কৰিলে কাৰণ বহু দিন বিল পেইমেণ্ট কৰা নহ'ল অথচ বাজেটত টকা যথেষ্ট ধৰা হৈছে। ফলত এতিয়া দেখা গৈছে যে কিছুমান প্ৰাইভেট ফাৰ্মৰ লগত যোগাযোগ কৰি নানা ধৰণৰ বিশৃঙ্খলাৰ সৃষ্টি কৰিছে। এনে অৱস্থাত ডাক্তৰে ঔষধ ইনডেণ্ট দি আনিব লাগে। কিন্তু যি বিলাক ঔষধ চৰকাৰে বিচাৰে সেইবিলাক ঔষধ নাথাকে, ফাৰ্মে কিছুমান অইন ঔষধ আনি দিয়ে যিবিলাক নেকি কামত নালাগে, এনেয়ে নষ্ট হৈ যায়।

তাৰোপৰি দেখা যায় তাৰিখ পাৰ হৈ যোৱা ঔষধ হস্পিটাল বিলাকত যোগান ধৰে সেই বিলাক ঔষধ লৈ ডাক্তৰ বিলাক বিপ্ৰৱত পৰে। কাৰণ সেই ঔষধ বিলাক ডাক্তৰ বিলাকে ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰে। এই ব্যয় সংকোচনৰ ফলত আজি সন্দেহ জনক হৈ পৰিছে। ইতিমধ্যে ডাক্তৰৰ ওপৰত মাৰধৰ চলিব লাগিছে। গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজত কি হৈ গল সেইটো আপোনা-লোক সকলোৱেই জানে। এই বাৰ যে এই ব্যয় সংকোচৰ কাৰণে ডাক্তৰৰ কি অৱস্থা হব সেইটো সহজে অনুমান কৰিব পাৰি। সেই ব্যয় সংকোচৰ কাৰণে এটা ৰিপৰ্ট ওলাইছে। অসম চৰকাৰৰ জনস্বাস্থ্য বিভাগৰ পৰা গাওঁ অঞ্চলত থকা হাস্পতাল আৰু ঔষধালয় বিলাকলৈ দিয়া এখন অধিসূচনাই জনসাধাৰণ ৰাইজৰ মাজত উদ্বেগৰ সৃষ্টি কৰিছে। এই অধিসূচনা চৰকাৰৰ ব্যয় সংকোচন ব্যৱস্থাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত দিয়া বুলি জনা গৈছে।

ইয়াত এই মৰ্মে কোৱা হৈছে যে বৰ্তমান সময়ত চৰকাৰৰ ব্যয় সংকোচন

ব্যৱস্থাৰ কাৰণে নতুন মানুহ নিয়োগ কৰা বন্ধ কৰা হৈছে। আন ফালে গাওঁ বিলাকৰ মানুহ কেতবোৰ সংক্ৰামক ৰোগৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হোৱাৰ বাতৰিও চৰকাৰে পাইছে। কিন্তু ব্যয় সংকোচনৰ কাৰণে গাওঁ অঞ্চলত মানুহ গৈ অথবা নতুন মানুহ নিয়োগ কৰি প্ৰতিষেধক বেজী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব পৰা নহব। এনে অৱস্থাত কলেৰা আদি হলে হাস্পতাল অথবা ঔষধালয়লৈ মানুহ আনি প্ৰতিষেধক বেজী লব লাগে বুলি কোৱা হৈছে।

আন এটা বাতৰি মতে গাওঁ অঞ্চলৰ ঔষধালয় বিলাকত এই সময়ত ঔষধো নাই। ব্যয় সংকোচন ব্যৱস্থাৰ কাৰণেই ঔষধ আদিও হেনো পঠাব পৰা নাই। আৰু এটা বাতৰি মতে নগাওঁ আৰু ডিব্ৰুগড়ত ১০ জন লোকৰ গ্ৰহুণি আদি ৰোগত মৃত্যু হৈছে। এনেকুৱা মহামাৰীৰ সময়ত এটা নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ কাৰণে অতিৰিক্ত মানুহ নিযুক্তি দিয়া হয় ভেকচিন আদি দিবৰ কাৰণে। কিন্তু ব্যয় সংকোচনৰ কাৰণে এনেকুৱা মানুহক নিযুক্তি দিয়া বন্ধ কৰি দিয়া হৈছে। ইয়াৰ পৰা যে মানুহৰ কি অৱস্থা হব ভাবিব নোৱাৰি। এই সংক্ৰান্তত মই স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

(সময়ৰ সংকেত)

মই অলপ সময় কম।

মই এতিয়া গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজৰ সম্পৰ্কত কব খোজো যে খৰচ কম হব বুলিয়েই গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজ খন নি কালা পাহাৰৰ ওপৰত পাতিলে। কিন্তু এতিয়া দেখা গৈছে যে তেওঁলোকৰ খৰচ কম হওক বা বেচি হওক ৰাইজৰ খৰচ কিন্তু অতিমাত্ৰাই বেচি হৈছে। এজন ৰুগীয়া মানুহ যদি উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ পৰা গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজলৈ আহিলে ৰেলত যি ১০-১৫ টকা খৰচ হয় কিন্তু এতিয়া গুৱাহাটী ষ্টেচনৰ পৰা ১৫-২০ টকা টেক্সিত খৰচ কৰিলেহে মেডিকেল কলেজলৈ যাব পাৰে। এই দৰে দিনে দিনে ৰাইজৰ খৰচ বাঢ়িহে গৈছে। সিদিনা গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজৰ ছাত্ৰ সকলে বিক্ষোভ প্ৰদৰ্শন কৰিছে। এই হস্পিটাল খন নমাই আনি নামনিৰ এখন সুচল ঠাইত পাতিব লাগে। কাৰণ তালৈ বেমাৰী মানুহ কেতিয়াও যাব নোৱাৰে। হস্পিটাল খন ওপৰতেই থাকক, কথা নাই, কিন্তু বেমাৰী বখ ৱাৰ্ডটো তললৈ নমাই আনিলে বেমাৰী মানুহ বিলাকৰ কাৰণে সুবিধা হব। এই কথালৈ মই স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

শেষত ৰাজধানী স্থানান্তৰৰ সম্পৰ্কত কালি মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে যিটো বিবৃতি দিলে

ামি আগতে তেনে ধৰণেৰে শুনিবলৈ পাম বুলি ভবা নাছিলো। এই সম্পৰ্কত ামি ভাবিছিলো যে মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে স্থান সম্পৰ্কীয় যিটো কথা আছিল এই ম্পৰ্কত এটা স্থিৰ আৰু শেষ সিদ্ধান্ত দিব। আমাৰ এইখন গণতান্ত্ৰিক দশ। গণতান্ত্ৰিক পদ্ধতিৰেই আজি এই চৰকাৰ গঠন কৰা হৈছে। সেই াৰণে এই চৰকাৰে ৰাইজৰ কথা শুনা দৰ্কাৰ। যদি গণতান্ত্ৰিক পদ্ধতিৰেই দশ চলাই যাব খোজে তেন্তে অধিক সংখ্যক ৰাইজৰ মতামত শিলঘাটতেই াজধানীৰ স্থান নিৰ্বাচন কৰিবলৈ মই দাবী জনালো। যাতে আগলৈ আকৌ াবাৰ জন সাধাৰণে আন্দোলন কৰি, কাৰাবৰণ কৰিব লগীয়া নহয়। এই থালৈ মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

শেষত মই কওঁ যে উত্তৰ অঞ্চলটো অতিকৈ পিচ পৰি আছে। যদিও ই অঞ্চলটো এতিয়াও পিচ পৰা অঞ্চল বুলি ঘোষণা কৰা নাই। এই অঞ্চলৰ াইজৰ যাতায়তৰ সুবিধাৰ কাৰণে ভৰলী নদীৰ ওপৰত চকিঘাটত এখন ্বতীয় দলং দিব লাগে। এই খন দলং হলে ৰাইজৰ ২৫ মাইল ৰাস্তা কমি াব। সেই কাৰণে এই দলং খনৰ কাম অতি সোনকালে হাতত লবৰ াৰণে মই চৰকাৰক বিশেষ ভাবে অনুৰোধ কৰিলো। এই দলং খন হৈ ঠিলে উত্তৰ পৰীয়া ৰাইজৰ বিশেষ ভাবে সুবিধা হব। ইয়াকে আশা ৰাখি ই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণী মাৰিলো।

*শ্ৰীমতী আনোৱাৰা টাইমুৰ : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী াওৰীয়াই ১৯৭২-৭৩ চনৰ কাৰণে সদনত যিখন বাজেট দাঙি ধৰিলে সেই নৰ মই আদৰণি জনাইছোঁ। মই ভাবো এই বাজেটখন আগৰ বাজেটৰ ৰে গতানুগতিক বাজেট নহয়। আৰু এই বাজেটখনে এখন সমাজবাদী সমাজ চনা কৰাত বিশেষ ভাবে সহায় কৰিব। আমাৰ ৰাইজক নিৰ্বাচনৰ আগতে ি বিলাক প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল, সেই বিলাক প্ৰতিশ্ৰুতি সমাধান কৰাত এই াজেটে সহায় কৰিব পাৰিব বুলি মই ভাবো। কালি আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে াজধানীৰ স্থান সম্পৰ্ক যি ঘোষণা কৰিলে মই তাৰো আদৰণি জনাইছোঁ। াৰু তেখেতক অভিনন্দন জনাইছোঁ। মেঘালয় চৰকাৰৰ হেঁচাত পৰি তেখেতে তকালে ঘোষণা নকৰি বিশেষজ্ঞ কমিটিৰ ৰিপৰ্টলৈ বাট চোৱাটোত আমি গল পাইছোঁ আৰু আশা কৰিছো অতি সোনকালেই স্থায়ী ৰাজধানীৰ হান ঘোষণা কৰিব। আশা কৰো অন্যান্য সদস্য সকলে মোৰ এই কথাৰ

*Speech not corrected

লগত একমত হব।

বাজেট সম্পৰ্কত মই কব বিচাৰিছো যে সীমান্ত ৰাজ্য হিচাবে ১৯৭১-৭ চনত বাংলাদেশৰ ঘটনাই আমাৰ ৰাজ্যৰ অৰ্থনীতিৰ ওপৰত বিৰূপ প্ৰতিক্ৰি কৰিলে। আৰু সেই কাৰণেই আমাৰ ৰাজ্যই কেইবা বছৰলৈ ইয়াৰ ফ ভোগ কৰিব লাগিব। আমি জানো যে অসম আৰু বাংলাদেশৰ মাজত এ সম্প্ৰীতি গঢ়ি উঠিছে আৰু অসম আৰু বাংলাদেশৰ মাজত নৌ পৰিবহন ব্যৱ মুকলি হোৱাৰ প্ৰয়াস চলিছে। মই আশাকৰো বাজেটত এই নৌ পৰিবহ সম্পৰ্কত এটা ব্যৱস্থা ৰাখিলে ভাল হব বুলি ভাবো। আৰু লগতে বাংল দেশৰ মাজেৰে ৰেল চলাচল কৰাৰ কথাও উঠিছে। যদি সেইটোৱেই হ তেনেহলে বাহিৰৰ পৰা অসমলৈ বস্তু অনা নিয়া কৰাত আৰু তাৰ মূল্য হ্ৰা কৰাত সহায় কৰিব।

বেংক অভাৰ ড্ৰাফট্ৰৰ সংক্ৰান্তত কওঁ যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যি ১৮ কো টকা কাটি লোৱাৰ কথা ইয়াত উল্লেখ কৰিছে সেই সম্পৰ্কত মই কব খুজিছে আৰু এই সদনৰ সদস্য সকলোৱেই জানে যে আমাৰ চাহ, তেল আদিৰ প কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে বহুতো শুল্ক পায়। আৰু সেই শুল্ক যাতে বঢ়াই দিয়ে তা কাৰণে চৰকাৰে চেষ্টা কৰিব লাগে।

(এই স্তৰত উপাধ্যক্ষ মহোদয়ে অধ্যক্ষৰ স্থান লয়)

কাৰণ আমাৰ দেশৰ সম্পদৰাজীৰ পৰা পাবলগীয়া কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ অনুদান আমাৰ চৰকাৰে আনিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিব পাৰে।

আমাৰ বিভিন্ন বিভাগৰ কৰ্মচাৰী সকলক কামৰ পৰা অব্যাহতি দি ভাৱে ব্যয় সংকোচন কৰি মিতব্যয়িতা কৰিবলৈ নীতি লৈছে সেইটো ম আদৰণি জনাইছো। আজি অভাৰ ড্ৰাফট্ৰৰ কাৰণে আমাৰ দেশৰ যি অৱস্থ হৈছে, যি অৰ্থনৈতিক সংকট আহি পৰিছে তাক সমাধান কৰিবলৈ হলে বিভিন্ন বিভাগৰ সৰু সৰু চাকৰিয়ালৰ কথাই নাই ডাঙৰ ডাঙৰ চাকৰিয়া কিছুমানকো কামৰ পৰা অব্যাহতি দি সেই টকা ৰাহি কৰি ক্ষুদ্ৰ শি উদ্যোগ আৰম্ভ কৰি তাত আমাৰ ডেকা নিবনুৱা ল'ৰাক কাম দিব পৰ যায়। ডাঙৰ চাকৰিয়ালৰ কথা এই কাৰণেই কৈছো কিয়নো আজি তি বছৰ আগতে মই আইজাললৈ গৈছিলো। তাত দেখিলো ফিচাৰি বিভাগ অফিচাৰ আছে ঘৰো আছে, কিন্তু তাৰ মানুহে খোৱা পানীও বৰষুণৰ পানী

ৰহে উলিয়ায়। পানীৰ বৰ অভাৱ। বৰষুণ হলে সেই পানী ধৰি ৰাখি
কে খোৱাৰ কাৰণে ব্যৱহাৰ কৰে। তেনে অৱস্থাত তাত ফিচাৰি অফিচাৰ
খি কি কাম কৰিছে। মই আচৰিত হৈ ফিচাৰি অফিচাৰক সোধাত
ওঁলোকে কলে যে প্ৰকৃততে সেই সময়ত তেওঁলোকৰ কোনো কাম নাই,
ষুণ বেছিকৈ হলে নদী বিলাক যেতিয়া ওফন্দি আহিব তেতিয়া নদীৰ পৰা
ন কাটি পানী আনিব আৰু তেতিয়াহলে তেওঁলোকৰ কাম ওলাব, মাছ
না পুহিব পাৰিব। গতিকে দেখা যায় সেই অফিচাৰ সকলক তাত এনে-
ই ৰাখি থৈ দিয়া হৈছে। এনেকুৱা ভাৱে ৰাখি থোৱা অফিচাৰ সকলক
মৰ পৰা অব্যাহতি দিব লাগে।

মাটিৰ আইনৰ ক্ষেত্ৰত কওঁ যে আজি প্ৰস্তাৱিত ভূমি-আইনত ৫০ বিঘাৰ
খা কোৱা হৈছে। আগৰ ৭৫ বিঘাৰ পৰা কমাই আনি ৫০ বিঘা কৰা
ছে। কিন্তু ইয়াৰ বাহিৰেও চাহ শিল্প আৰু ডিগবৈৰ তেল কাৰখানাৰ
লেও চাব লাগিব। আজি বেছি সংখ্যক চাহ শিল্পৰ মাটিয়েই চাহাবৰ
তত। ডিগবৈৰ তেলৰ পৰা লাভাংশ বছৰি বছৰি বাহিৰলৈ ওলাই গৈ
ছে। সেই বিলাক জাতীয়কৰণ কৰিলে ৰাজ্যৰ দৰিদ্ৰতা দূৰীকৰণ কৰাত
য়ক হব বুলি মই বিশ্বাস কৰো।

আমাৰ অনাদায়ী কৰৰ সংখ্যা ডেৰ কোটি ধৰা হৈছে। আমি চাব
গিব কেনেকৈ অনাদায়ী কৰখিনি আদায় কৰি দেশৰ কামত লগাব পাৰো।
হেতুকে আগৰ পৰা আমি মিতব্যয়ী হৈ নচলিলো, আমাৰ আজি এই
ৰ্ সংকট হৈছে। এতিয়া আমি আমাৰ অনাদায়ী কৰখিনি আদায় কৰাৰ
ৰণে চেষ্টা কৰিব লাগিব।

আমাৰ প্ৰদেশৰ শিক্ষা নীতি কেৱল পৰীক্ষামূলক হিচাবে ৰাখি থলেই
ব। ইয়াক সুনিৰ্দিষ্ট কৰিব লাগিব। যি শিক্ষাৰ দ্বাৰা আমি ভৱিষ্যত
ণৰ কাৰণে উপযুক্ত স্বাৱলম্বী নাগৰিক তৈয়াৰ কৰিব পাৰো তেনে শিক্ষা
তিহে গ্ৰহণযোগ্য হব বুলি মই ভাবো। কেইবাগৰাকী মাননীয় সদস্যই
ৱা এই কথাত মইও একমত। যি শিক্ষাই আমাৰ দেশৰ নিবনুৱা সমস্যা
কৰিব পাৰে তেনে শিক্ষা পদ্ধতিহে আমাৰ সকলোৱে গ্ৰহণ কৰা উচিত
।

আমাৰ অসমত যথেষ্ট সংখ্যক চিনেমা হল আছে যদি এই চিনেমা হল

বিলাক চৰকাৰে লয় তেনেহলে ইয়াৰ পৰা বহুত সংখ্যক টকা লাভ কৰিব পাৰিব। সেই বিলাকো দেশৰ উন্নতিৰ কাৰণে কামত লগাব পাৰিব।

কৃষিৰ উন্নয়নৰ কাৰণে দেশত বাননিয়ন্ত্ৰণ, জলসিঞ্চনৰ লগতে উন্নত প্ৰণালীৰ সাৰ বিতৰণৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। তেহে আমাৰ দেশৰ কৃষিৰ উৎপাদন বাঢ়িব। আমাৰ মঙ্গলদৈ অঞ্চল যোৱা বছৰ খৰাং পীড়িত হৈ দুখ দুৰ্দশাগ্ৰস্ত হৈছে। এইবাৰ আকৌ খৰাং হৈ যোৱাৰ পিচে পিচে বান হৈ বৰ্ত্তমান কৰা খেতি উটুৱাই নিছে। গতিকে মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰো মঙ্গলদৈ মহকুমাৰ পিনে সাহায্য আগবঢ়াবলৈ। দেশত সমাজবাদ ৰচনা কৰিবলৈ হলে কৃষিৰ পিনে নজৰ দিব লাগিব। এই দুখ-দুৰ্দশাগ্ৰস্ত কৃষিয়ক সকলক সহায় কৰিবলৈ মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। কিয়নো মঙ্গলদৈ মহকুমা অসমৰ ভিতৰতে পিচপৰা অঞ্চল। এই অঞ্চলতে অসমৰ ভিতৰত আটাইতকৈ বেছি মৰাপাট উৎপাদন হয় অথচ ইয়াত এটা মৰাপাটৰ কল স্থাপন নোহোৱাটো দুখৰ কথা। এই বিষয়তো মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো। মৰাপাটৰ কল এটাৰ কাৰণে আমাৰ ফালৰ পৰা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক আবেদন কৰিছো, মোৰ আশা আমাৰ চৰকাৰেও কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক এই বিষয়ত জোৰ দিব। তেতিয়াহলে ইয়াত বহুত নিবনুৱা ল'ৰাক কাম দিব পৰা যাব।

বহুত কেইজন সদস্যই এই বিষয়ত বহুত কথাই কৈ গৈছে। মই আৰু বহলাই কব নোখোজো। আমাৰ চৰকাৰে ভূমি ক্ষেত্ৰত আৰু শিক্ষা ক্ষেত্ৰত যি নীতিৰে আগুৱাই যাবলৈ আঁচনি লৈছে সেই আঁচনিৰ ওলগ জনাই মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীঘনকান্ত বৰা : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই পবিত্ৰ সদনত মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে যি বাজেট দাঙি ধৰিছে সেই বাজেটত মই দুটা কথাত দুখ পইছো। প্ৰথম কথা হৈছে আমাৰ অসমত অসমীয়া ভাষাই স্বীকৃতি লাভ কৰাৰ পাচতো মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে তেখেতৰ বক্তৃতাটো অসমীয়াত দিব নোৱাৰাটো দুখৰ কথা।

দ্বিতীয় কথা হৈছে যি খন বাজেট দাঙি ধৰিছে ই অকল গতানুগতিকেই নহয় বৰং আগৰ বাজেট বিলাকতকৈ নিম্নস্তৰহে হৈছে। কাৰণ আগৰ বাজেট বিলাকত যি শিতানত যিমান টকা ধৰা হৈছিল তাতকৈ এইবাৰ কমেহে ধৰ

হৈছে। ইয়াৰ পৰাই বুজিব পৰা যায় এইবাৰ কি কাম হব।

কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত ভূমি সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে বহুত কোৱা হৈছে। কিন্তু ই এটা গতানুগতিক 'শ্লোগান'ত পৰিণত হৈছে। এই চৰকাৰৰ কথা আৰু কামৰ মাজত সামঞ্জস্য নাই। কথা কোৱামতে কাম নকৰে। চিলিং আইন মতে ৫০ বিঘা মাটি হব লাগে বুলি কৈছে কিন্তু ই যে কাৰ্য্যকৰী হব তাত আমাৰ সন্দেহ আছে। কাৰণ ইয়াৰ আগতে যিবিলাক চিলিং আইন প্ৰণয়ন কৰিছিল বা অধিবেশনত দাঙি ধৰিছে সেইবোৰ আমি দেখাত কোনো কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা হোৱা দেখা নাই। যিবিলাকে মাটি পাম বুলি আশা কৰি আছিল তেওঁলোকে মাটি নাপালে। গতিকে এই বাৰ চিলিং আইনত যে ৫০ বিঘা মাটি পাব সেই বিশ্বাস আমাৰ নাই। গতিকে কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত যি পৰিবৰ্ত্তন হব বুলি ৰাইজে আশা কৰি আছে সেয়া আশাতে থাকিব। কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত নিগমৰ যিটো কথা কৈছে সেই নিগমৰ অভিগ্যতা আমাৰ ৰাইজৰ বাৰুকৈয়ে আছে নিগমৰ যোগে আমাৰ ৰাইজ আমাৰ বোধেৰে লাভবান নহব। কঙ্কলা বাৰীত স্থাপিত কেন্দ্ৰীয় কৃষি পামৰ কথা আমাৰ সহকৰ্মী ডাঙৰীয়াই কৈ গৈছে আৰু মই নিজেও চাবলৈ গৈছিলো। মোৰ নিজৰ সমষ্টিতে নিগমত মানুহে শুকাই শুকাই কাম কৰিছে যি ৮-১০ দিনলৈ খাবলৈ পোৱা নাই। এই নিগমটোত কাম কৰা পুৰুষ সকলে পায় ৩.২৫ পইছা আৰু তিৰোতাই পায় ২.০০ টকা। এই পইছাৰে হোটেলত তেওঁলোকৰ নিজৰ খাবলৈকে নহয়। মই দেখিলো তকতকীয়া ৰ'দত মাইকী মানুহে গমধান জাৰি আছে। কিন্তু কাম অনুযায়ী তেওঁলোকৰ মজুৰীলৈ চালে প্ৰত্যেকৰে অন্তৰত দুখ লাগিব। তেওঁলোকৰ নিজৰ পেটটোৱে পোহে নে সেই পইছাৰে নিজৰ ল'ৰাছোৱালীকে পোহে। ফলত এই ঠাইত মানুহে খাবলৈ নাপায় নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীক বিক্ৰী কৰিছে। নিজৰ দৈন্যতাৰ কাৰণে মাক বাপেকে নিজৰ সন্তানক আনৰ হাতত তুলি দিছে ইয়াত কৈ কি দুখৰ কথা হব পাৰে। এই কাৰ্য্য কৰাত আমি বেয়া পোৱা নাই কিয়নো তেওঁলোক মাক দেউতাকৰ লগত থাকিলে বেয়াহে হব। গতিকে এই অঞ্চলত মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে এবাৰ ভ্ৰমণ কৰা উচিত।

মই যেতিয়া এই নিগম পৰিদৰ্শন কৰিব যাওঁ তাত দেখিলো যি জন স্পেচিয়েল অফিচাৰ তেওঁ থাকে ১৮-২০ মাইল আতৰত পাঠশালাত। তাত দুজন অসমীয়া ডেকা পালো, তেওঁলোক মই মতাৰ লগে লগে উঠি আহিল

কিন্তু যিজন উৰিয়া নে বিহাৰী আছিল । এচিষ্টেণ্ট ইঞ্জিনিয়াৰ তেওঁৰ গৰম গৰম কথা, কিয় যাম আপোনাৰ লগত, মই যেতিয়া কলো মই এম এল এ আপোনালোকৰ ফাৰ্ম পৰিদৰ্শন কৰিব আহিছো তেতিয়া দৌৰা দৌৰী কৈ আহি হেণ্ডচেক কৰিলে আৰু মাতি নিলে । এয়ে হ'ল আচৰণ । তাত দেখিলো ৯ খন টেক্টৰ আছে কিন্তু কামত অহা নাই । এনেয়ে পৰি আছে । এতিয়া বোকা হৈছে টেক্টৰে হাল বাব নোৱাৰে সেই কাৰণে গৰুৱে হাল বাইছে । তাত মজুৰী দিছে মাত্ৰ বিঘাত ৫ টকা । তাত ইমান বোকা যে গৰু মানুহ সোমাব নোৱাৰে তথাপি পেটৰ ভোকত তেওঁলোকে কাম কৰি আছে । আমাৰ চৰকাৰে গৰিবী হতাওঁৰ খুব বেছি শ্লোগান দিছে কিন্তু বিনিময়ত ৰাইজে একো পোৱা নাই। আমাৰ অঞ্চলত ৰাইজে এতিয়াও জীয়াতু ভুগি আছে । আমাৰ লহকৰ ডাঙৰীয়াৰ সমষ্টিত গড় নামৰ গাওঁখনত তিনিবছৰ আগত আঘোনত বিৰাট শিলাবৃষ্টি হৈছিল । ৰাইজে ধান এটাও নাপালে । যোৱাবাৰ খৰাং বতৰৰ কাৰণে তাত ধান নহ'ল ফলত মানুহৰ অৱস্থা পানীত মাহ নচৰা হৈছে । এই সম্পৰ্কে চৰকাৰৰ ওচৰত বহুত আবেদন নিবেদন কৰাব পিচত জাগাহঘাটলৈ গুৱাহাটীৰ পৰা উপায়ুক্ত গ'ল, তেওঁ লৈ গৈছে সুতা, মানুহে খুজিছে ভাত ।

ৰাইজে ভোকত ভাত বিচাৰিছিল, কিন্তু চৰকাৰে দিলে সূতা । এই সূতা তিনিখন গাওঁ- পঞ্চায়তৰ যোগদি কেৱল বিধবা জনজাতি মহিলাৰ কাৰণে দিছিল । মানুহৰ ভোক লাগিছে এই সূতাৰে কেতিয়া কাপোৰ বব, কেতিয়া বিক্ৰি কৰিব আৰু কেতিয়া পইচা পাব ? তাতে আকৌ গাওঁ-পঞ্চায়তৰ তিনিটা ভাগ ওলাল । মই তেতিয়া ৰাইজক কলো—এইটো গ্ৰহণ নকৰিব, কাৰণ আপোনালোকৰ মাজত কাজিয়া লগাবৰ কাৰণেহে এই সূতা বিতৰণ কৰিছে । এই সূতা যদি জনজাতীয় মহিলাক দিয়া যায়, তেন্তে এটা মহু- ৰাৰো সূতা নহয় ।

তাৰ পিচত মানুহে যি কিছু মাহ খেতি কৰিছিল সি বৰ্ত্তমান পানীৰ তলত । মই যোৱাকালি মুখ্যমন্ত্ৰীক এখন দৰখাস্ত দিছিলো, তাত মই অনুৰোধ কৰিছিলো যে যিবিলাক কিনি খাব পৰা মানুহ আছে, সেইবিলাকক ৪০।৫০ পইচা মূল্যত আটা-চাউল দিব লাগে । আৰু যিসকলে কিনি খাব নোৱাৰে

আৰু কাম কৰিব পাৰে তেওঁলোকক টেষ্ট ৰিলিফৰ কাম দিব লাগে। অৱশ্যে এই ব্যৱস্থাত ভোকতুৰ ৰাইজ কিমান উপকৃত হব তাত মোৰ কিছু সন্দেহ আছে। টেষ্ট ৰিলিফৰ আঁচনি লোৱা হয়, এটা অঞ্চলত অভাৱ-অভিযোগ হৈছেনে নাই, সেইটো পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে। যদি কম মূল্যত মজুৰী কৰিবৰ কাৰণে ৰাইজ আহে তেতিয়াহলে বুজা যাব যে সেই অঞ্চলত অভাৱ হৈছে। তেতিয়া চৰকাৰে বিহিত ব্যৱস্থা লয়। কিন্তু যোৱাবাৰষি সকল মানুহে টেষ্ট ৰিলিফৰ কাম কৰিলে, তাৰ পইছা আজিলৈকে পোৱা নাই। ইয়াতকৈ দুখৰ আৰু লাজৰ বিষয় কি হব পাৰে। টেষ্ট ৰিলিফৰ কাম কৰা মানুহসকলে যাতে কাম কৰা মজুৰীৰ পইছা প্ৰতিদিনে পায়, তাৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ আৰু যি সকলে কাম কৰিব নোৱাৰে তেওঁলোকৰ বাবে "লংগৰ খানাৰ" ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মই মুখ্যমন্ত্ৰী দেৱক এখন দৰ্খাস্ত দিছো।

তাৰ পাছত চিকিৎসাৰ অভাৱত মানুহ মৰিলে বুলি ৰিপৰ্ট দিলেও চৰকাৰে মৰিল বুলি নকয়। যোৱাবাৰ এটা পৰিয়ালৰ মাক পিতাক মৰি যোৱাৰ পাচত মই এই বিষয়ে এচ, ডি, অ'ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছিলো, তেতিয়া প্লেনিং অফিচাৰক পঠাই দি ১০ কিলো চাউল, তিনি কিলো দাইল, আৰু অন্যান্য বস্তু দি আহিছিল। সেই ল'ৰা-ছোৱালী কেইটাক চিকিৎসালয়লৈ চিকিৎসাৰ বাবে নিয়াত ল'ৰা কেইটা কোনোমতে বাচিল। আজিও সেই অঞ্চলত ভীষণ অভাৱ হৈয়ে আছে। অতি দুখৰ কথা আদৰ-সদৰ কৰা লৰা-ছোৱালী বিলাকক মাক-বাপেকে ১০।২০ টকাত বিক্ৰি কৰিব লগীয়া হৈছে।

তাৰ পাছত গড়-কাপ্তানি বিভাগৰ কথালৈ আহো। ১৫ বছৰ আগতে গড়কাপ্তানি বিভাগে লোৱা হজুৱা, ভূঞা পাৰা ৰাস্তাটো আজিলৈ সম্পূৰ্ণ নহ'ল। তালৈ মটৰ গাড়ী যোৱাৰ কথাই নাই, খোজ কাঢ়িও যাব নোৱাৰে। এইটো ৰাস্তা ২৭৫ ধাৰা অনুসৰি কৰা হৈছিল। তাৰ পাছত মহমেডিয়ান এলেকা বিলাকত এবুকু পানীত নামি আহি ৰাস্তাত উঠিব লাগে। এই ধৰণে দুৰ্নীতি হতাঁও ধ্বনিক কিমানদূৰ কাৰ্য্যকৰী কৰে মই কব নোৱাৰো। নিৰ্বাচনী ইষ্টাহাৰত যি খিনি প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া হৈছিল, তাৰেই নমুনা নেকি? মোৰ সমষ্টিত ৰাবাং বৰবাজাৰ অঞ্চলত ঔষধ কি বস্তু চিনি নাপায়, তাত পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ আঁচনি লৈছে কিন্তু প্ৰয়োজনীয় ঔষধ পাতি নাই। তাত ৰাইজৰ যত্নত এখন চিকিৎ-

সালয় আৰম্ভ কৰা হৈছে। গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো মোৰ সমষ্টিৰ চিকিৎসালয়খন ৰাজ্যিক চিকিৎসালয়লৈ পৰিবৰ্তন কৰিব লাগে। মই অলপতে বৰপেটালৈ গৈছিলো আৰু সহকাৰী চিকিৎসক সকলক সুধিছিলো ঔষধ-পাতিৰ অৱস্থাটো কি? তেতিয়া তেওঁলোকে কলে যে কিছুমান কামত নহা ভিটামিন পিল আছে। তাত কোনো ভাল ঔষধ নাই। এই বিষয়ে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। অলপতে মই দুৰ্ভাগ্যবসতঃ ভৱানীপুৰ ডাক বঙলালৈ গৈছিলো। তাত গৈ দেখো কোনো অফিচাৰ নাই। অলপ পিচত চেক্‌চনেল অফিচাৰ জনক লগ পালো। তেতিয়া মই সুধিলো যে ৰাতি ইয়াত থাকিব পাৰিম নে নোৱাৰিম? তেতিয়া চেক্‌চনেল অফিচাৰে কলে যে ইয়াত বিচনা নাই। দুখন বিচনা আছিল, তাৰে এখন ভাঙিছে আৰু এখন মানুহ এজনে দখল কৰি আছে। এইবিলাক সম্পৰ্কে মই গড়কাপ্তানি বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

শ্ৰীগোলোক চন্দ্ৰ পাটগিৰি : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই আৰু তথা আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে ১৯৭২-৭৩ চনৰ বাবে যিখন বাজেট উত্থাপন কৰিছে এই বাজেট খনৰ ওপৰত পৰ্য্যালোচনা হৈছে। এই বাজেটৰ কেইটামান কথাত অংশ গ্ৰহণ কৰিবৰ কাৰণে মইও উঠিছো। আৰু ২।৪ আষাৰ কথা কৈয়ে মোৰ কথা শেষ কৰিম। আজি যি বাজেট ইয়াত দাখিল কৰিছে সেই বাজেটখন দেখি আমাৰ সদস্য সকল আৰু আমাৰ ৰাইজ একেবাৰে হতাশ হৈছে। তেখেতৰ এই ঘাটি বাজেট দেখি আমি অতি হতাশ হৈছো। কিন্তু মই কব খুজিছো আমি যিখন বাজেট পাইছো সেই বাজেটৰ দ্বাৰা আমাৰ দেশৰ ভৱিষ্যত কি হব তাৰে এটা প্ৰতিচ্ছবি এই বাজেটত আছে। ইয়াৰ দ্বাৰা আমাৰ ভৱিষ্যত ৰাইজক সাৱধান কৰি দিয়া হৈছে। যাতে আমাৰ দেশৰ ব্যয় সংকোচ হয় আৰু আমাৰ সম্পদ বঢ়াব পাৰি। আমাৰ আজি বহুতো ক্ষেত্ৰত দেখা গৈছে যে, আমি যি ভাবে খৰচ কৰিব লাগে সেইভাবে খৰচ কৰিব নোৱাৰাত বা বহুতো ঘোষণা হোৱাৰ বাবে আমি, কৃতকাৰ্য্য হব পৰা নাই। আমাৰ খৰচ যথেষ্ট পৰিমাণ বাঢ়ি গৈছে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ ব্যয় সংকোচ কেনেকৈ কৰিব পাৰি তাৰ বাবে চেষ্টা কৰা দৰকাৰ। কিন্তু আমাৰ ৰাইজৰ কৃষিৰ উন্নতি কৰি আমি ৰাইজক

উন্নতিৰ পথত আগুৱাই নিব লাগিবই। সেই কাৰণে মই এই ক্ষেত্ৰত কব খুজিছো যে যদি প্ৰকৃততে আমি আমাৰ দেশৰ উন্নতি বিচাৰো তেনেহলে আমি কৃষিৰ উন্নতি কৰিব লাগিব। আনহাতে কাগজে-পত্ৰে ওলাইছে যে, বহুত মানুহক আজি চাকৰিৰ পৰা অব্যাহতি দিয়া হৈছে যিটোৰ কাৰণে দিয়া হৈছে, যিটোৰ কাৰণে আজি হয়তো আমাৰ ডেকা ল'ৰা বিলাক হতাশ হৈছে। কৃষিৰ উন্নতিৰ কাৰণে আজি আমি কৃষকক পানী সাৰ, দৰব আৰু আৱশ্যকীয় অন্যান্য সা-সঁজুলি যোগাব দিব লাগিব। ইয়াৰ ওপৰি আমি অতিৰিক্ত মিতব্যয়ী হবলৈ চাব লাগিব। কোকৰাঝাৰ, বৰপেটা মহকুমাত দেখিছো যে তাত খাদ্য অভাৱ হৈছে কিন্তু এইটো খেতি নোহোৱাৰ কাৰণে নহয়। প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগৰ কাৰণেও এই অঞ্চল বিলাক যথেষ্ট ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছে। যোৱা বাৰ আমি দেখিছো বৰষুণৰ অভাৱত খেতি নষ্ট হৈছিল। বহাগৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ভাদলৈকে প্ৰায় অঞ্চলতে প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগত খেতিয়ক জুকলা হৈছে। আহু, শালি ইত্যাদি খেতি সেই সময়ত কৰিব পৰা নাই। গতিকে আমি পানী নোহোৱা সময়তো যাতে পানী যোগান ধৰিব পাৰো তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আহিন মাহৰ পৰা ফাগুন মাহলৈ শালি খেতি বেছিকৈ উৎপাদন কৰিবৰ বাবে ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। যি সময়ত দুৰ্য্যোগ কম হয়। এই বাবে আমি খেতিয়কক সেই সময়ত পানী আৰু সাৰ সুলভ মূল্যত যোগান ধৰিব লাগে। আমাৰ সৰু সৰু নদী বহু ঠাইত আছে। সেই বিলাক ঠাইত লিফট ইৰিগেচন আদি ব্যৱস্থাও কৰা হৈছে। কিন্তু কাৰ্য্যকৰী কৰিব পৰা নাই। এই বিলাক ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট জোৰ দিব লাগে।

নিবনুৱা সমস্যা সম্পৰ্কত মই কব খোজো যে আজি আমাৰ দেশত নিবনুৱাৰ সংখ্যা ক্ৰমাত বাঢ়ি আহিছে। অৱশ্যে তাৰ বাবে কিছু উদ্যোগ স্থাপন হৈছে। আমাৰ গোৱালপাৰা জিলাতে দুটা উদ্যোগ স্থাপন হৈছে এটা হৈছে কাগজৰ কল আৰু আনটো ৰিফাইনেৰী, পেট্ৰো কেমিকেল কমপ্লেকচ্। অলপতে আমাৰ উদ্যোগ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই সেই অঞ্চলটো পৰিদৰ্শন কৰিছে। দেখিছো তাত ঘৰ-দুৱাৰ বন্ধা মেচিনাৰী বিলাক সোনকালে অনাৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। ইয়াৰোপৰি তাত যি ৮৫ জন মানুহক নিয়োগ কৰা হৈছে তাৰে ৬৫ জন মানুহ গোৱালপাৰা জিলাৰ। গতিকে তাৰ মানুহে সন্তোষ পাইছে। কিন্তু দুৰ্ভাগ্য যে ওপৰৱালা কৰ্মচাৰী সকলৰ নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত স্থানীয় মানুহ লোৱা নাই। বঙাইগাঁৱত যি শোধনাগাৰ আৰু পেট্ৰোকেমিকেল কমপ্লেকচৰ

উদ্যোগ পাতিব ধৰিছে তাত এটি অফিচ অতি সোনকালে আৰম্ভ হব লাগে। মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিব খুজিছো যাতে এই অফিচতো সোনকালে পাতি ৰাইজৰ লগত যোগাযোগৰ সুবিধা কৰি দিয়ে।

বঙাইগাওঁত এটা ৰেলৱে ৱাৰ্কচোপ আছে। ইয়াত দেখামতে বিজনী, চিডলী, বঙাইগাওঁ আদিৰ ঠিকনা দি আলিপুৰ দুৱাৰ কাথিয়াৰ আদিৰ মানুহে আমাৰ ৰেইলৱে ডিপাৰ্টমেণ্টত চাকৰী লৈছেহি, এই বাহিৰৰ মানুহ আহি ৰেইলৱে খালাচিৰ পৰা আৰম্ভ কৰি একেবাৰে ওপৰলৈ চানি পেলাইছে। অকল পশ্চিমবঙ্গ কিয় বিহাৰ, ইত্যাদিৰ পৰা মানুহ আহি লকেল ঠিকনা দি অসমীয়া ডেকাৰ চাকৰী কাঢ়ি লৈ গৈছে। ভৱিষ্যতে যাতে এনেকুৱা বিলাক হবলৈ নাপায় তালৈ চোকা দৃষ্টি দিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনাইছো।

তাৰ পিছত পুলিশ ডিপাৰ্টমেণ্টলৈ আহো। যোৱা ২০ মে তাৰিখে বিজনী থানাৰ অক্সিগুৰী আৰু ২৩ মে তাৰিখে ৰাখালডুবি গাওঁত ২ টা ডকাইটি হৈ যায় আৰু তাৰ প্ৰায় ৬।৭ দিনমানৰ মূৰত পুলিশ ডিপাৰ্টমেণ্টৰ কুকুৰ তালৈ পঠোৱা হয় ফলত সেই কুকুৰে গৈ বহুতো মানুহৰ ঘৰত সোমাবলৈ ধৰিলে আৰু সেইমতে বহুতকে গ্ৰেপ্তাৰ কৰাত লাগিল, অথচ এই অৱস্থাত কিছুমান নিৰ্দোষী মানুহো দোষত পৰিব লগা হয় আৰু আচল ডকাইটো হাত সাৰি যায়। তাৰ উপৰিও যাৰ ঘৰত কুকুৰ সোমাইছে সেই ঘৰক আন মানুহেও নানা ধৰণে সন্দেহ কৰিবলৈ বাধ্য হৈ গৈছে। গতিকে এই অৱস্থালৈ মানুহৰ আতংকৰ সৃষ্টি হৈছে। আমাৰ আপত্তি নাই যদি আচল ডকাইতক ধৰি আনিব পাৰে। গতিকে কুকুৰ পঠিয়াবলৈ হলে পুলিশ ডিপাৰ্টমেণ্টৰ ওৱাৰলেচ, টেলিগ্ৰাফ ইত্যাদিৰ সহায়ত ২।১ দিনৰ ভিতৰতে কুকুৰ পঠিয়াব লাগে নহলে পিছত পঠিয়াই একো লাভ নাই। এইদৰে অজলা ৰাইজক জুলুম কৰিলে ৰাইজৰ মনলৈ আশংকা আহি পৰে। এই বিভাগত আগতে ফৰেণচিকৰ কাৰণে কলিকতালৈ যাব লগা হৈছিল এতিয়া ইয়াতে তাৰ সুবিধা হোৱাত আমি এই বিষয়ত বহুখিনি আগবাঢ়িব পাৰিম। এই ফৰেণচিক ডিপাৰ্টমেণ্টতো অধিক শক্তিশালী কৰি তুলিব লাগে। তাৰ পাছত আমাৰ স্বাস্থ্য বিভাগত যিটো পাবলিক এনালাইচিষ্ট বিভাগ আছে সেইটোও অধিকাংশ কৰ্মশীল কৰি তুলিব লাগে। নহলে আজি-কালি দেখা

গৈছে যে আমাৰ খোৱা খাদ্যটো নানা ধৰণৰ বেয়া বস্তু মিহলি কৰি খাদ্য সামগ্ৰীৰ ভেজাল কৰি পেলাইছে যাৰ দ্বাৰা আমাৰ স্বাস্থ্য দিনক দিনে অৱনতি হৈ গৈছে।

তাৰ পাছত আমাৰ গোৱালপাৰা জিলাত অভয়াপুৰিত এটা চাবডিভিচন খোলাৰ কাৰণে আলাপ আলোচনা হয়। আমি ভাৱো আমাৰ প্ৰশাসন গোট সমূহ সৰু সৰু হলে প্ৰশাসন অধিক শক্তিশালী হৈ পৰিব আৰু সুবিধা হব কাৰণ আজি উত্তৰ পাৰৰ মানুহে গোৱালপাৰা হেডকুৱাৰটাৰলৈ যাবলগীয়া হলে ব্ৰহ্মপুত্ৰ পাৰ হব লাগে। আৰু বিজনীৰ পৰা কোকৰাঝাৰ মহকুমালৈ যাবলগীয়া হলে, প্ৰায় ৬০।৭০ মাইল যাব লাগে আৰু আহিব লাগে অথচ এই অঞ্চলত সুবিধাৰ কাৰণে সময় মতে ৰেইলৱে বা ট্ৰেন্সপ'ৰ্ট বাচ আদিৰ বিশেষ ব্যৱস্থা নথকাৰ ফলত ৰাইজৰ বৰ কষ্ট হৈছে। সাধাৰণযোগান বিভাগৰ ২ বস্তা চিমেণ্টৰ কামৰ কাৰণেও কেতিয়াবা খৰছান্ত হৈ যাব লাগে। মানিকপুৰ বিজনী ভিতৰুৱা অঞ্চলৰ পৰা কোকৰাঝাৰলৈ অহাযোৱা কৰোতে মানুহৰ টকা-পইচা যথেষ্ট খৰচ হয়, এবস্তা চিমেণ্ট আনিবলৈ যাওঁতেই প্ৰায় কমেও কম ৩০।৪০ টকা মান খৰচ হৈ যায়। গতিকে অভয়াপুৰী থানা, বিজনী থানা, বঙাইগাওঁ থানা আৰু চিডলি থানাৰ দক্ষিণ অংশক লৈ এটা চাবডিভিচন খোলাৰ ব্যৱস্থা হব লাগে। আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা প্ৰশাসনৰ সুবিধা হ্‌ব, যোগাযোগৰ যথেষ্ট সুবিধা হব আৰু ক্ষিপ্ৰতৰ হব। এনেকুৱা ব্যৱস্থা কৰিবলৈ চৰকাৰৰ অনুৰোধ জনাই মই মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিলো।

মহম্মদ আব্দুল হোছেইন মিৰ: চেয়াৰমেন মহোদয়, মই প্ৰথমতে আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে আন্তৰিকতাৰে সৈতে বাজেটখন দাঙি ধৰাৰ কাৰণে তেখেতক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। তেখেতক মই এটা কথাৰ কাৰণে ধন্যবাদ দিছো যে তেখেতে আমাৰ অসমৰ বিত্তীয় পৰিস্থিতিটো লুকুৱাই ৰখাৰ অকনো চেষ্টা কৰা নাই। সেই কাৰণেই বছৰটোৰ আৰম্ভণিতে আমি আমাৰ বিত্তীয় পৰিস্থিতিটো মুকলি মনেৰে আলোচনা কৰাৰ সুবিধা পাইছো। কাৰণ প্ৰথমতে আমাৰ গাত ল'নৰ বোজা ৪০১ কোটি পৰিল। এই ধাৰৰ সুদৰ বোজাও আমাৰ গাতে পৰিল। তাৰোপৰি আমাৰ যিটো ৰাজহৰ অংশ আৰু এক্সাইজ ডিউতি পাওঁ সেইটো তেওঁলোকে কাতি ৰাখে। সেই কাৰণে আমাৰ যিটো অচল অৱস্থা সেই পৰিপ্ৰেক্ষিতত মই দুটা কথা কব খোজো। অসমত ২৫

বছৰৰ ভিতৰত ৫ খন সৰু সৰু ৰাজ্যৰ সৃষ্টি হ'ল। এইকেইখন হ'ল—নগালেণ্ড, অৰুণাচল, মেঘালয়, অসম, আৰু মিজোৰাম।

মই এই কথা মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে আমাৰ যি ধাৰ হৈছে সেই ধাৰৰ বোজা আমি অকলে বহন কৰিম নে নতুনকৈ জন্ম হোৱা ৰাজ্য কেইখনেও বহন কৰিব? চিলংত আমি যি টকা খৰছ কৰিলো সেইবোৰ আমি চিলংতে এৰি যাম। স্বাধীনতাৰ পিছৰ এই ২৪-২৫ বছৰৰ কথা হিচাব কৰি চাওঁ তেন্তে দেখা যায় ৪শ কোটিৰ বেছি হব পাৰে। ইয়াৰ বাহিৰেও ৰাজ্যৰ সীমাৰ কাৰণে বহুতো টকা খৰছ হৈছে। এইবোৰৰ কিছু ৰেহাই আমি পাব লাগিছল। কিন্তু কেন্দ্ৰই দিয়া নাই। এখনৰ পিচত আন এখন ৰাজ্য সৃষ্টি কৰি অসমক সৰু কৰি পেলাইছে। আজি আমাৰ যি ধাৰ হৈছে সেই পৰিশোধ কৰিবৰ হলে আমি কিছুমান উন্নয়নমূলক কাম হাতত লব লাগিব। আমাৰ ডেফিচিত হ'বই কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে গৰীৱী হতাও বুলি ধ্বনি তুলিছে, কিন্তু মই কওঁ আজি আমাৰ ৰাজ্যত যি গৰীৱি অৱস্থাৰ সৃষ্টি হৈছে এই অৱস্থাত মই মুখ্যমন্ত্ৰীক কওঁ যে প্ৰথমতে আমাৰ ৰাজ্যৰ গৰীৱি হতাওক। আমাৰ ৰাজ্যখন খণ্ডিত হোৱাৰ কাৰণে কোনো দায়ী নহয়। শেষত আমাৰ চৰকাৰে কৰা কিছুমান আইনৰ কথা নকৈ নোৱাৰো। ১৯২৩ চনত যিখন প্ৰহিবিশ্যন এক্ট কৰিলে তাৰ পিচতো কেইখনমান জিলাত মদৰ প্ৰচলন অবাধে হৈ আছে। কিছুমান ৰাজ্যত দেখা-দেখিকৈ মদৰ প্ৰচলন হৈয়েই আছে। মোৰ ঘৰৰ পিছফালে মদৰ যি ঘাটি আছে তাৰ কথানো কি কম? মই নিজে একচাইজ চুপাৰিটেণ্ডেণ্টক এই বিষয়ে বহুবাৰ কৈছো। মদাহীয়ে নিজে মোক সতৰ্ক কৰি দিবলৈহে আছে। গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো যাতে সব মদৰ দোকান হয় উঠাই দিয়ক নহয় তাৰ ওপৰত ৰাজ্যিক ৰাজহ উঠাওক। উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত দ্বিতীয় পাঁচ বছৰীয়া পৰিকল্পনাত মোটা-মোটি ৪৩ কোটি টকাৰ বাহিৰেও অতিৰিক্ত ৬'৩৩ কোটি দিয়া হৈছে। ৰাজ্যিক উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত দেখা যায় অসমত যদি উদ্যোগ নকৰে তেন্তে অসমৰ দৰিদ্ৰ অৱস্থা দূৰ নহয় আৰু অসমৰ বাহিৰৰ দুই-চাৰিজন মানুহক লাইচেন্স দি উদ্যোগ কৰিবলৈ দিলেই অসমৰ দৰিদ্ৰ অৱস্থা দূৰ নহয়। চাহ শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত এটা পৰামৰ্শ মই চৰকাৰক দিব খোজো যে অসমৰ চাহ বাগান বিলাক বাহিৰৰ মানুহক কিনিবলৈ দিব নালাগে। বৃটিছ বিলাকে অসমৰ

চাহ বাগান বিলাক লৈ কাৰবাৰ কৰি বিদেশত তেওঁলোকৰ চাহিদা পূৰণ কৰিছে। অসমৰ চাহ বাগান বিলাক অসমৰ মানুহক দি তাত অসমৰ লোক নিয়োগ কৰি নিবনুৱা সমস্যা দূৰ কৰিব লাগে।

আমাৰ দেশত যি বিলাক উদ্যোগিক পাম দিয়া হৈছে সেই বিলাক কোনো ভৱিষ্যতৰ কথা ভাবি দিয়া হোৱা নাই। মই মুখ্যমন্ত্ৰীক অনুৰোধ জনাও যে নগাঁৱত ভবিষ্যতে এখন উদ্যোগিক পাম দিব লাগে আৰু সেইটো ঢিং অঞ্চলতে হব লাগে। যাতে তাত যথেষ্ট সংখ্যক নিবনুৱা সমস্যাৰ সমাধান কৰিব পৰা যায় আৰু কুটিৰ শিল্পতো সহায় হয়।

(এই স্তৰত মাননীয় অধ্যক্ষই নিজৰ আসন লয়)

মই এতিয়া খেতিয়ক সকলৰ কথা কওঁ। আমাৰ নগাঁৱৰ কথাই কওঁ। ১৯৫৯ চনৰ পৰাই ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ গড়াখহনীয়াই দুই শৰো অধিক পৰিয়ালক ভূমিহীন কৰি নিথৰুৱা কৰিলে। এই মানুহ বিলাকক যদিও নখুটি অঞ্চলত মাটি দিয়া হৈছে কিন্তু তেওঁলোকক পট্টন দিয়া হোৱা নাই। আৰু যি বিলাক মানুহে মাটি পোৱা নাই সেই মানুহ বিলাক মথাউৰিৰ ওপৰত নাইবা ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ চৰত ঘাঁহ আদি বিক্ৰী কৰি জীৱন নিৰ্বাহ কৰিছে। এই মানুহ বিলাকক ও ব্ৰাৰ উচ্ছেদ কৰা হৈছে। গৈগে মিনিষ্টাৰৰ ষ্টে অৰদাৰ থকা স্বত্বেও দৰঙৰ উপায়ুক্তই তেওঁলোকক উচ্ছেদ কৰিছে। এই সম্পৰ্কে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰা স্বত্বেও তাৰ ওপৰত কোনো ৰকম কাম হোৱা নাই। গতিকে মই কওঁ যে এই মানুহ বিলাকক অতি সোনকালে ভাল ঠাইত নি বসবাস কৰাৰ সুবিধা দিব লাগে। বিশেষকৈ ১৯৫৯ চনত গৃহহীন বা মাটিহীন হৈ যি বিলাক মানুহ আছে সেই বিলাকক প্ৰথম স্থান দিব লাগে। ঢিং অঞ্চলত ধুমুহাই যি অবৰ্ণনীয় ক্ষতি কৰিলে সেই বিষয়ত চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰা হৈছিল। বৰ্তমান তাত বহুতো মানুহৰ খেতি নোহোৱা হল। তাত ৰবযুণৰ পানীয়ে খেতি নষ্ট কৰিছে। তাত তিনিটা মৌজাত বানপানী নোহোৱাকৈ বানপানীৰ দৰেই খেতি নষ্ট কৰিছে। নগাওঁ জিলাত দুটা খেতিয়েই প্ৰধান। এটা হ'ল ধান খেতি আৰু আনটো হ'ল মৰাপাটৰ খেতি। মৰাপাটৰ খেতিত দ্বিতীয় পৰিকল্পনাত প্ৰাধান্য দিছিল কিন্তু প্ৰতেকচন দিয়া নাছিল। বাংলাদেশৰ ১৪ দিনীয়া যুদ্ধৰ সময়ত মাৰোৱাৰী বিলাকে ১৪ টকাৰ পৰা ২২ টকা মোনে মৰাপাট কিনি চৰকাৰী টেক্সৰ বোজা খতিয়কৰ ওপৰত

পেলাই দিছিল। আৰু ওজনো মোনত ৪ কিলোগ্ৰাম বেচিকৈ লৈছিল। এই খেতিৰ উন্নতি যদি চৰকাৰে কামনা কৰে তেনেহলে নগাঁৱৰ মৰাপাট খেতিৰ পৰা চৰকাৰৰ বহুখিনি আয় হব, গতিকে এই মূল্যবান সম্পদটোৰ বজাৰ চৰকাৰে বান্ধি দিব লাগে, নহলে মহাজন বিলাকে মৰাপাটৰ খেতিয়ক সকলৰ পৰা অতি কম দামত কিনি প্ৰকৃত খেতিয়ক সকলক ক্ষতিগ্ৰস্ত কৰে

(সময়ৰ সংকেট)

তাৰ পাচত মই এতিয়া বীজ কৰপৰেচনৰ কথালৈ আহো। যোৰবাৰ উন্নত বিধানৰ ঠাইত অতি নিকৃষ্ট বিধানৰ যোগান ধৰিলে। ফলত সেই বিলাক গজি নুঠিল। মৰাপাটৰ বীজৰ দাম বীজ নিগমে তিনি চাৰিগুণ বেচি লৈছে এই নিগমে যদি চাবচিডাইজদ দামত দিব নোৱাৰে তেন্তে এই নিগম বিলাকৰ প্ৰয়োজন কি?

মাটিৰ যি চিলিঙৰ ব্যৱস্থা হৈছে সেইটোত চাব লাগে যাতে মাটি প্ৰকৃ মাটিহীন মানুহে পায়। এই মাটি বিতৰণ কৰোতে তেওঁলোকক হস্তান্ত কৰিব পৰা ক্ষমতা প্ৰদান কৰিব নালাগে। কাৰণ যি বিলাক গৰীব মানু তেওঁলোকে প্ৰয়োজনত পৰিয়েই হওক বা অৰ্থৰ লোভত পৰিয়েই হওক মা বিক্ৰী কৰি দিব পাৰে, বন্ধকী ৰাখিব পাৰে আৰু তাৰ ফলত তেওঁলো পুনৰ মাটিহীনি হৈ যাব আৰু ধনীক সকলে মাটি কিনাৰ স্থল নাথাকিব।

সৰ্বশেষত মই এই কথা কওঁ যে ৰিজাৰ্ভ বেংকে যদি ইনফ্লেটৰী মিজ ভাবি অভাৰ ড্ৰাফ বন্ধ কৰিব খুজিছে তেন্তে আমাৰ চৰকাৰে এই ৰাখ্যা দিব লাগে যে আমাৰ এইখন সীমামূৰীয়া দেশ। আৰু আমাৰ ৰাজ্য যদি ৰক্ষা কৰিবলৈ চৰকাৰে বিচাৰে আৰু ঘোষিত প্ৰতিশ্ৰুতি ৰক্ষা কৰি কাৰণে Over Draftৰ প্ৰয়োজন। গতিকে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত, ৰাস্তা আ ক্ষেত্ৰত যাতে চৰকাৰে কৰ্ত্তন নকৰি অব্যাহত ৰাখে ইয়াকে অনুৰোধ ক মই মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণী মাৰিলো।

*শ্ৰীক্ষীৰোধ শইকীয়া: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰী ১৯৭২-৭৩ চনৰ যিখন বাজেট সদনত দাঙি ধৰিলে, সেই বিষয়ত আজি দিন ধৰি যিবিলাক আলোচনা-সমালোচনা হল সেইবিলাক মই ভালদ শুনি আছো, এজন সদনৰ সদস্য হিচাবে আৰু অৰ্থনীতিৰ ছাত্ৰ হিচা সদনত বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এখন ঘাটি বাজেট দাঙি ধৰিছে। যিখন বাজ

*Speech not corrected

যেতিয়া এখন ঘাটি বাজেট উত্থাপন কৰা হয়, তেতিয়া সেই ৰাজ্যৰ জনসাধাৰণে চৰকাৰৰ পৰা কি আশা কৰিব পাৰে ?

যেতিয়া ৰাজ্য চৰকাৰে পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত ১৮·৬০ কোটি টকা ঘাটি দেখুৱাইছে আৰু ১৯৭১-৭২ চনৰ ঘাটি প্ৰায় ৪০ কোটি হৈছিলগৈ, তেনে অৱস্থাত বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই ঘাটি বাজেট দাঙি ধৰাৰ বাহিৰে কোনো বিকল্প পন্থা নাই। চতুৰ্থ পৰিকল্পনাত সেইটোক ধৰি সৰ্বমুঠ ১১৫ কোটি টকা ঘাটি পৰিছে। ইয়াৰ সুতবোৰ কত আছে অডিট্‌ত দাঙি ধৰা হৈছে। পিছত এই ঘাটি গৈ ১১৫ কোটিৰ পৰা ১৬৭ কোটি হলগৈ। এয়ে হ'ল পৰিকল্পনাৰ নমুনা। পৰিকল্পনাৰ আৰম্ভণিতে যদি কেণা লাগে তেনেহলে গোটেই বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাবোৰ ক্ৰমান্বয়ে বেয়াৰ ফালে ঢাল খাব। আমি দেখিছোঁ ৪ৰ্থ পৰিকল্পনাৰ ঘাটি পূৰণৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিছে। কিন্তু নোৱাৰে। ১৯৭২ চনৰ পহিলা এপ্ৰিলত অভাৰ ড্ৰাফ্‌ট্‌ আছিল ৭১·৬৫ কোটি। তাৰ পাছত ই হ'ল গৈ ৪৫·৫০ কোটি টকা। এইদৰে ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ অভাৰ ড্ৰাফটৰ অংশ বাঢ়ি যোৱাৰ কাৰণে ৰিজাৰ্ভ বেংকে অফাৰ ড্ৰাফট দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছে। এইদৰে টকাৰ অভাৱত অজুহাত দেখুৱাই অভাৰ ড্ৰাফট বঢ়াই থাকিলে আমি শেষত কোনোবা সময়ত ধৰুৱা হৈ দেৱলীয়া হম। সেই কাৰণে আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰীয়ে অভাৰ ড্ৰাফট সম্পৰ্কত যিটো প্ৰচেষ্টা চলাইছে, তাত ওলগ জনাব লাগে। অৱশ্যে অভাৰ ড্ৰাফটৰ সুত ১৭ কোটি টকা দিব লগা হল আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা যিমান আশা কৰিছিলো তাৰ পৰা মাত্ৰ ২৮ কোটি টকাহে ৰয়গৈ। এই ১৮ কোটিৰে শতকৰা ১৫ ভাগ কাটি ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। এইধৰণে বিত্তীয় পৰিস্থিতি ভাঙি যোৱাৰ উপক্ৰম হৈছে আৰু কেন্দ্ৰৰ সাহায্য সম্পূৰ্ণৰূপে পূৰণ কৰা নহ'ল। গতিকে আমি যি ধৰণে বিত্ত সম্পৰ্কৰ এটা পৰিষ্কাৰ ছবি বিচাৰিছিলো, সেইটো ছবি নাপালো।

পঞ্চম বিত্তীয় আয়োগৰ ক্ষেত্ৰত কব বিচাৰিছো যে বিত্ত আয়োগে সাধাৰণতে টকা বিতৰণ কৰে, জনমূৰী হিচাবত। কিন্তু জনমূৰীৰ ফালৰ পৰা অসমৰ ক্ষেত্ৰত ই তেনেই নগণ্য। এতিয়া আমাৰ চৰকাৰে পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ ওপৰত অগ্ৰাধিকাৰ দিবলৈ কৈছে।

শ্ৰীপ্ৰেমধৰ বৰা : মাননীয় সদস্য শইকীয়া ডাঙৰীয়াৰ জ্ঞাতাৰ্থে এটা কথা জনাব

খুজিছোঁ যে ২৭ মাৰ্চৰ দিনা অভাৰ ড্ৰাফট আছিল ৪৫ কোটি টকা, কিন্তু মে মাহত ই গৈ ৭২ কোটি টকা কেনেকৈ হ'লগৈ ?

শ্ৰীক্ষীৰোধ শইকীয়া: বৰা ডাঙৰীয়াই যিটো খবৰ দিছে তাৰ বাবে মই সঁচাকৈ সুখী হৈছো। তাৰ পাছত এটা কথা দেখা গৈছে যে পৰিকল্পনা আয়োগৰ আগত ৰাজহ কৰৰ বাবদ দাঙি ধৰা হিচাব বিত্তীয় আয়োগৰ দাঙি ধৰা হিচাব একে নহয়। এই দুয়োখন আয়োগৰ সামঞ্জস্য নাথাকে। ফলত আমাৰ পৰিকল্পনা বিলাকৰ টকা বিচাৰি যোৱাত অসুবিধা হয়। আমি দেখিছো ৰাজহৰ ক্ষেত্ৰত ১৯৬৯-৭০ চনৰ ৰাজহ আয় ৬৮৪ কোটি টকা, ১৯৭০-৭১ চনৰ ৭৫১ কোটি টকা। তাৰ পাছত আমাৰ জনমূৰী আয় মাত্ৰ ১.৮ ভাগ উৰ্দ্ধগামী হৈছে। ১৯৬৫-৬৬ চনৰ যিটো 'ইনডেক্স' নম্বৰ তুলনা কৰিলে দেখা যায় যে শতকৰা ৩০ ভাগ কম হয়। আমাৰ যিবিলাক অনাদায়ী কৰ আছে তাৰ হিচাব হ'ল ৭৯ কোটি টকা। মৌজাদাৰ সকলক এই কৰ আদায় কৰিবৰ কাৰণে এক প্ৰকাৰৰ ক্ষমতা দিলে বেয়া নহয়। মোৰ জয়পুৰ সমষ্টিত সাৰ, বিজুলী বাতি, তেল, চাহ, কাঠ আদিৰ কাৰখানা হৈছে। যদি আমি সৰ্বভাৰতীয়ৰ তুলনাত বিচাৰ কৰি চাওঁ তেনেহলে দেখিম মহাৰাষ্ট্ৰত উদ্যোগৰ হাৰ শতকৰা ১৭.৬ ভাগ, পশ্চিমবঙ্গত ১৪.৬ ভাগ, মধ্য প্ৰদেশত ১৬.৭ ভাগ, উৰিষ্যাত ১১.৬ ভাগ বৃদ্ধি হৈছে। কিন্তু আমাৰ অসমত দুই দশমিক তিনি ভাগ।

যিবিলাক মাটি ফাৰটিলাইজাৰ কৰ্পৰেশ্বনে ললে, তাত থকা মানুহ বিলাকক কৰ্পৰেশ্বনৰ আশে পাশে ঘূৰি ফুৰা দেখা পাইছিলোঁ। এতিয়া সেই মানুহ বিলাক কলৈ গ'ল কবকে নোৱাৰোঁ। চৰকাৰে সেই বিষয়ে কি কৰিলে আমি একো গমকে নেপালোঁ। এই কাৰণেই আমি কবলৈ বিচাৰিছোঁ। তাৰ বাহিৰেও চৰকাৰৰ অপব্যয়ৰ আন এটা নমুনা দিব খুজিছোঁ। অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডত চৰকাৰৰ শতকৰা ৫০ ভাগ অংশ আছে। তাত ৪০০ জনৰো বেচি চিনিয়ৰ একজিকিউটিভ আছে যি সকলৰ মাহিলি দৰমহা গড়ে ১৫০০ টকাৰ ওপৰত। এজন বিষয়াৰ ৰুচি মিতাবৰ কাৰণে ২৮ হেজাৰ টকাৰ আচবাব আৰু বিজুলী বাতিৰ বাবে মাহে ৪০০ টকা দিয়া হয়। এইটো এটা ভাবিব নোৱাৰা অপব্যয়। এফালে আমাৰ ডেকা ল'ৰাই চাকৰি নেপাই ঘূৰি ফুৰে আৰু অন্য হাতেদি এই সকল বাহিৰৰ পৰা অহা মানুহে

স্বৰ্গসুখ মৰ্ত্তলৈ নমাই আনিলে। মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে ইয়াৰ কিবা ব্যৱস্থা লবনে?

নাহৰকটীয়া, নামৰূপ আৰু মৰাণ-নামৰূপ পাইপেৰে অসম গেছ কোম্পানীক সংযোগ কৰা হৈছে যাতে অবাবত নষ্ট হোৱা প্ৰাকৃতিক গেছবোৰ কাৰ্য্যত লগাব পৰা যায়। তাত দিনে ৪০০০ হেজাৰ ঘন মিটাৰ গেছ পুৰি নষ্ট হৈছে। তাৰ মূল্য হৈছে দিনে দুই লক্ষ টকা। চৰকাৰ এই বিষয়ে কিয় সজাগ নহয় সেইটো এটা অবোধ্য বিষয় হৈয়ে ৰল।

তাৰ পিছত মই শিক্ষাৰ সম্পৰ্কত কওঁ যে, আমাৰ শিক্ষামন্ত্ৰীয়ে ৪ বছৰৰ ভিতৰত সকলোবোৰ প্ৰাইমেৰী স্কুল চৰকাৰৰ হাতলৈ অনাৰ সিদ্ধান্তক মই শলগ জনাইছোঁ। মই যিটো সমষ্টিৰ পৰা আহিছো তাত আমাৰ শিক্ষা মন্ত্ৰীয়েও জানে যে এখনো ঘাটি মঞ্জুৰী পোৱা হাইস্কুল নাই। এই অঞ্চলৰ পৰা যথেষ্ঠ ৰাজহ অহা মই জানো। কিন্তু আজি ২৪ বছৰেও চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা ঘাটি মঞ্জুৰী দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত একো চিন্তা নকৰিলে। মুখ্যমন্ত্ৰীয়েও জানে যে—হাইস্কুল আৰু কলেজ বিলাকলৈ যদিহে ঘাটি মঞ্জুৰী ব্যৱস্থা ফিৰাই অনা নহয় তেনেহলে স্থবিৰ এটা শিক্ষা নীতিয়ে কেতিয়াও সমাজখনক নতুন ৰূপ দিব নোৱাৰে। সেইবোৰ ক্ৰমাগত ভাৱে নহয়। এই ক্ষেত্ৰত খৰচৰ কথাও বেছি নাই। মাত্ৰ হয় যদি অতিৰিক্ত আৰু ১৩ লাখ টকা খৰছ পৰিব। গতিকে অতি সোনকালে চৰকাৰে মাতি মঞ্জুৰী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

তাৰ পিছত মদ নিবাৰণীৰ সম্পৰ্কত কওঁ যে ৰাজ্যত মদ নিবাৰণীৰ কাৰণে চৰকাৰে কিছুমান আইন কৰিছে যদিও ৰাজ্যত হলে মদ নিবাৰণ হোৱা নাই। তাৰ কাৰণে চৰকাৰে এক বুজন পৰিমাণৰ ৰাজহহে হেৰুৱাব লগা হৈছে। ডিব্ৰুগড়তেই দেখিছোঁ যে ২।৪ খন মান দোকানত মদৰ ব্যৱসায় একচেতিয়া ব্যৱসায় হৈ পৰিছে। অন্য হাতেদি একশ্ৰেণীয়ে বাতৰ ভিক্ষু হৈ ঘূৰি ফুৰিব লগা হৈছে। গতিকে চৰকাৰে এই বিলাক কথা চিন্তা কৰি মদ নিবাৰণী আইনখন সম্পূৰ্ণৰূপে কাৰ্য্যকৰী কৰিবৰ কাৰণে মই আমাৰ চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছোঁ। তেতিয়াহলে একচেতিয়া ব্যৱসায় বন্ধ হোৱাৰ লগে লগে চৰকাৰৰো ভড়াল টনকিয়াল হব।

ইয়াৰ পিছত বনাঞ্চলৰ শিতানত ইয়াকে কব খোজো যে, যদিও ৰাজ্য খনৰ শতকৰা ৩০ ভাগেই বনাঞ্চল তথাপিও সংৰক্ষিত বনাঞ্চল হৈছে মাত্ৰ শতকৰা ১৩.৫ ভাগহে। বন বিভাগৰ পৰা যিদৰে ৰাজহ চৰকাৰৰ ভড়াললৈ

আহিব লাগিছিল সেইদৰে কিন্তু অহা নাই। ইয়াৰ অন্তৰালত বহুতো কথা লুকাই আছে। মই জনা মতে নাহৰকটীয়া অঞ্চলৰ এজন ধনী মানুহে বেনামী ভাৱে ৩০ টা কাঠৰ কোপ চলাই আছে। ৰাজহ মন্ত্ৰীয়ে সেইটো খবৰ নিশ্চয় নজনা নহয়। আৰু আমাৰেই চৰকাৰী বিষয়া ডিগবৈ ৰেঞ্জৰ ডি, এফ, অ' ডাঙৰীয়া তেওঁৰ গাড়ীতেই ঘূৰি ফুৰে লগুৱাৰ দৰে। চৰকাৰে বিষয়া জনৰ ওপৰত চকু দিবনে ? অন্য হাতেদি ডিব্ৰুগড় চহৰৰ এজন বিখ্যাত ব্যৱসায়ী যিজনে দুই লাখৰ ওপৰ আয়কৰ ফাকি দি আছিল, যিজনৰ সম্পত্তি চৰকাৰে বাজেয়াপ্ত কৰিছিল বুলি মই শুনিছো, প্ৰাক্তন মন্ত্ৰী সভাই যিজনৰ ওৰফে চৈখোৱা ধলাৰ ফেৰীঘাট দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল—এতিয়া কেনেকৈ সেই একেজন মানুহকেই বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে সেই ফেৰী ঘাটটো চলোৱাৰ অধিকাৰ দিলে আমি ভাবি নেপাওঁ। এনে কাৰ্য্যই চৰকাৰক লোকচক্ষুত হেয় প্ৰতিপন্ন কৰা নাই জানো ?

পুলিচ বিভাগৰ সম্পৰ্কত কওঁ। কালি আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীগোস্বামী ডাঙৰীয়াইও কৈছে যে পুলিচৰ কাৰ্য্য ক্ষীপ্ৰ হব লাগে। যান-বাহনৰ ক্ষেত্ৰত পুলিচৰ যেতিয়া কোনো দিগদাৰ নাই, গতিকে তেওঁলোকৰ কাম-কাজবোৰ খৰতকীয়া হব লাগে। উদাহৰণ স্বৰূপে ডুলিয়াজানৰ যোৱা ৬ তাৰিখৰ পাইপ চুৰি কেচটোৰ কথাকে আঙুলিয়াব পাৰি। প্ৰায় ১২ হেজাৰ টকা মূল্যৰ পাইপ তাত চুৰি হৈছে। কিন্তু পুলিচে তাত আজিলৈকে কাকো সন্দেহ কৰি ধৰা পেলাব পৰা নোৱাৰিলে। তাতোকৈ এটা আচৰিত কথা গৃহমন্ত্ৰী হিচাবে মই আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰীৰ দৃষ্টিগোচৰ কৰিব খোজো। সেইটো হৈছে—তাত থকা ভাৰপ্ৰাপ্ত অ', চি জনৰ এবাৰ বদলিৰ হুকুম হল। কিন্তু কি কাৰণত সেই আদেশ ৰ'দ হল আমি একো বুজিব নোৱাৰিলোঁ। সেই অ'চি জনে যোৱা আঢ়ৈ বছৰত এটা কেচো তাত ৰেজিষ্টাৰ কৰিব নোৱাৰিলে। এয়াই হ'ল তেওঁৰ তাত চাৰ্ভিচ ৰেকৰ্ড।

তাৰ পিছত অসমত যি পাৱাৰটিলাৰ বনাব বিচাৰিছে সেই কাম উপযোগী হৈছে বুলি ভাবোঁ। আৰু তাৰ দ্বাৰা আমাৰ দুখীয়া খেতিয়ক ৰাইজে উপকৃত হব পাৰিব। শেষত মই এটা কথা কৈ সামৰণি মাৰিব খোজোঁ। আমি আশা কৰিছোঁ যে আমি দেশত সমাজবাদ কৰিম আৰু সমাজবাদ কৰি দেশৰ ৰাইজক ৰহুতো দিম। শেষত মই এজন ইংৰাজ কবি ওৱৰ্ডচ্‌ওৱাৰ্থৰ

এফঁকি কবিতাৰে মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।........

Wither is fled visionery gleam,
Where it is now, the glory and the dream !

Report of the Business Advisory Committee

Mr. Speaker : I received two notices, one under Rule-50 and another under Rule 130 A of our Rules, from honble: Members Shri Dulal Chandra Barua and others, the subject being the same in both the notices, namely consideration of the statement made by the Chief Minister on 7th June, 1972 on the issue of shifting of the capital of Assam.

I decided to admit the notice under Rule 130 A but regarding the allotment of time for discussing the same, I called a meeting of the Business Advisory Committee at 12-30 p. m. today. The meeting recommended that 5 p. m. to 7 p. m. on 12th June, 1972 be alloted for discussion on the motion. I hope this has the approval of the House.

Shri Dulal Chandra Barua : Mr. Speaker, Sir, before you adjourn the House I want to draw your attention to the fact that we have given some notices under Rule 301 on some very specific subjects. I do not know whether you were kind enough to go through the notices or not. But all the notices were rejected on the ground that we will have ample scope to discuss these matters while discussing the Budget. Sir, these are very specific matters and these are very important. If we move an adjournment motion, it will not be admitted. Therefore the only way in which we can discuss these important matters is through a motion under Rule 301 and thus bring these

matters to the notice of the Government. But these have been rejected.

Mr. Speaker : Motions under Rule 301 are allowed only when there is no scope to discuss the matter in any other way. It appears that the subjects are such that these can be discussed in other ways.

ADJOURNMENT

Now, the House stands adjourned till 9 A. M. tomorrow.

(The House rose at 4.32 P. M.)

The House then rose at 4.32 P. M. and stood adjourned till 10 A. M. on Friday, the 9th June, 1972.

U. Tahbildar,

Shillong Secretary,

The 8th June, 1972 Assam Legislative Assembly